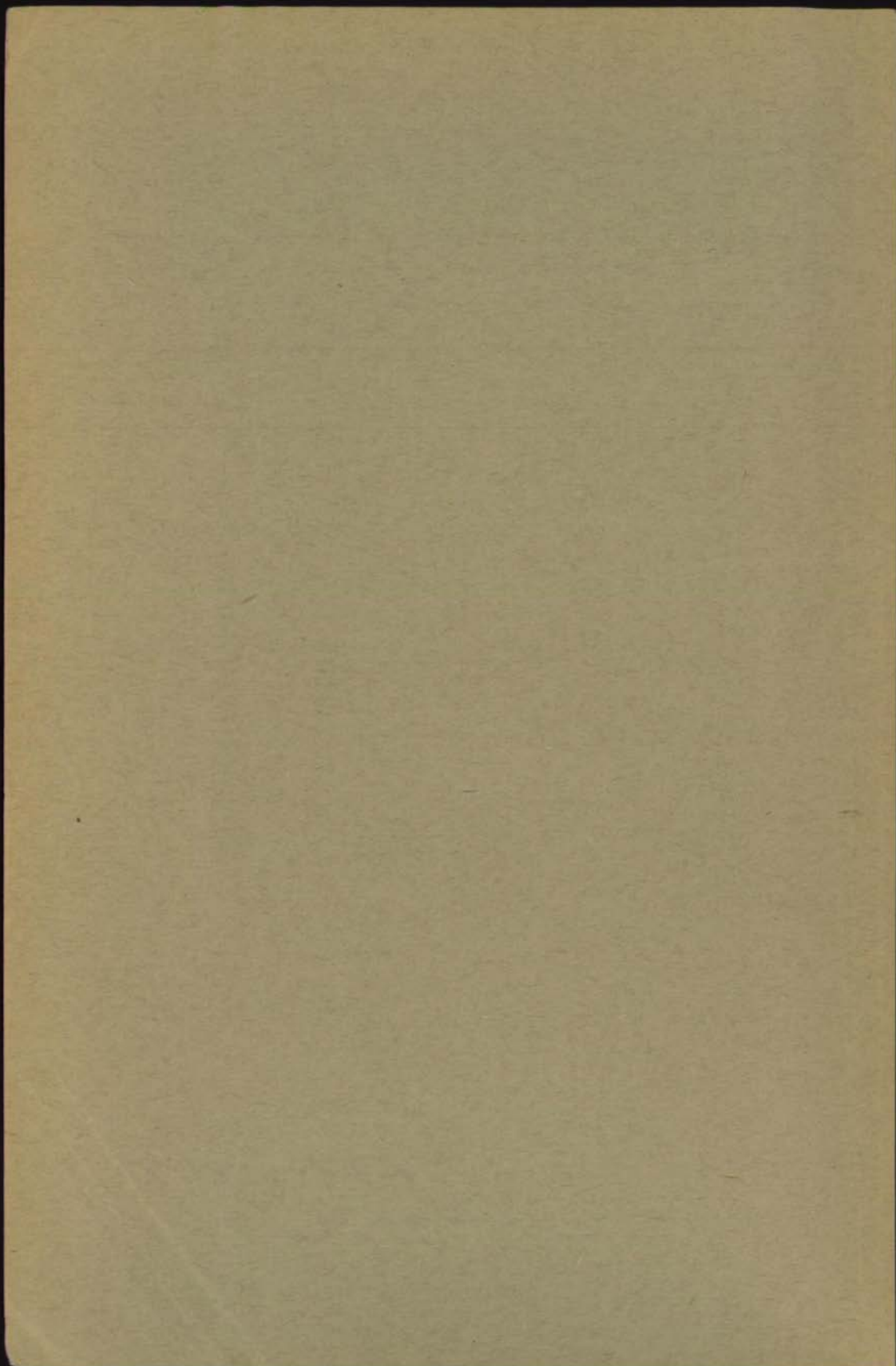

ARBEIDERNES FAGLIGE LANDSORGANISASJON

KONGRESSEN 1934

DAGSORDEN OG FORSLAG
MED MOTIVER

OSLO 1934
ARBEIDERNES AKTIETRYKKERI

ARBEIDERNES FAGLIGE LANDSORGANISASJON

KONGRESSEN 1934

DAGSORDEN OG FORSLAG
MED MOTIVER

OSLO 1934
ARBEIDERNES AKTIETRYKKERI

Forretningsorden.

1. Møtets forhandlinger er ikke offentlige. Adgangskort for representanter, Arbeiderpartiets presse og tilhørere utstedes av sekretariatet.
2. Til å lede møtet velges 4 ordstyrere. Ordstyrerne ordner innbyrdes møtenes ledelse. Til å føre protokollen velges 4 sekretærer.
3. Møtene holdes fra kl. 9—1 formiddag og 15—19 eftermiddag.
4. Ingen har rett til å få ordet mere enn 3 ganger i samme sak. Undtagen for innledningsforedrag begrenses taletiden til 10 minutter 1. og 5 minutter 2. og 3. gang.

Ordstyreren har for øvrig når han finner det påkrevet, rett til å stille forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere. Til forretningsordenen gis ingen ordet mere enn 1 gang og høist 2 minutter til hver sak.

Talerne skal tale fra den dertil bestemte plass i salen.

5. Forslag må leveres skriftlig til ordstyreren, undertegnet med vedkommendes navn og navnet på den organisasjon han representerer. Intet nytt forslag kan optas efterat det er besluttet satt strek med de inntegnede talere.

Forslag som ingen forbindelse har med de på dagsordenen opførte saker, kan ikke behandles.

6. Alle beslutninger avgjøres ved almindelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 20 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneoprop.
7. I protokollen innføres kun forslagene og avstemningene samt de fattede beslutninger.
8. Protokollen opleses ved hvert møtes begynnelse og for siste møte ved dets avslutning.

Dagsorden

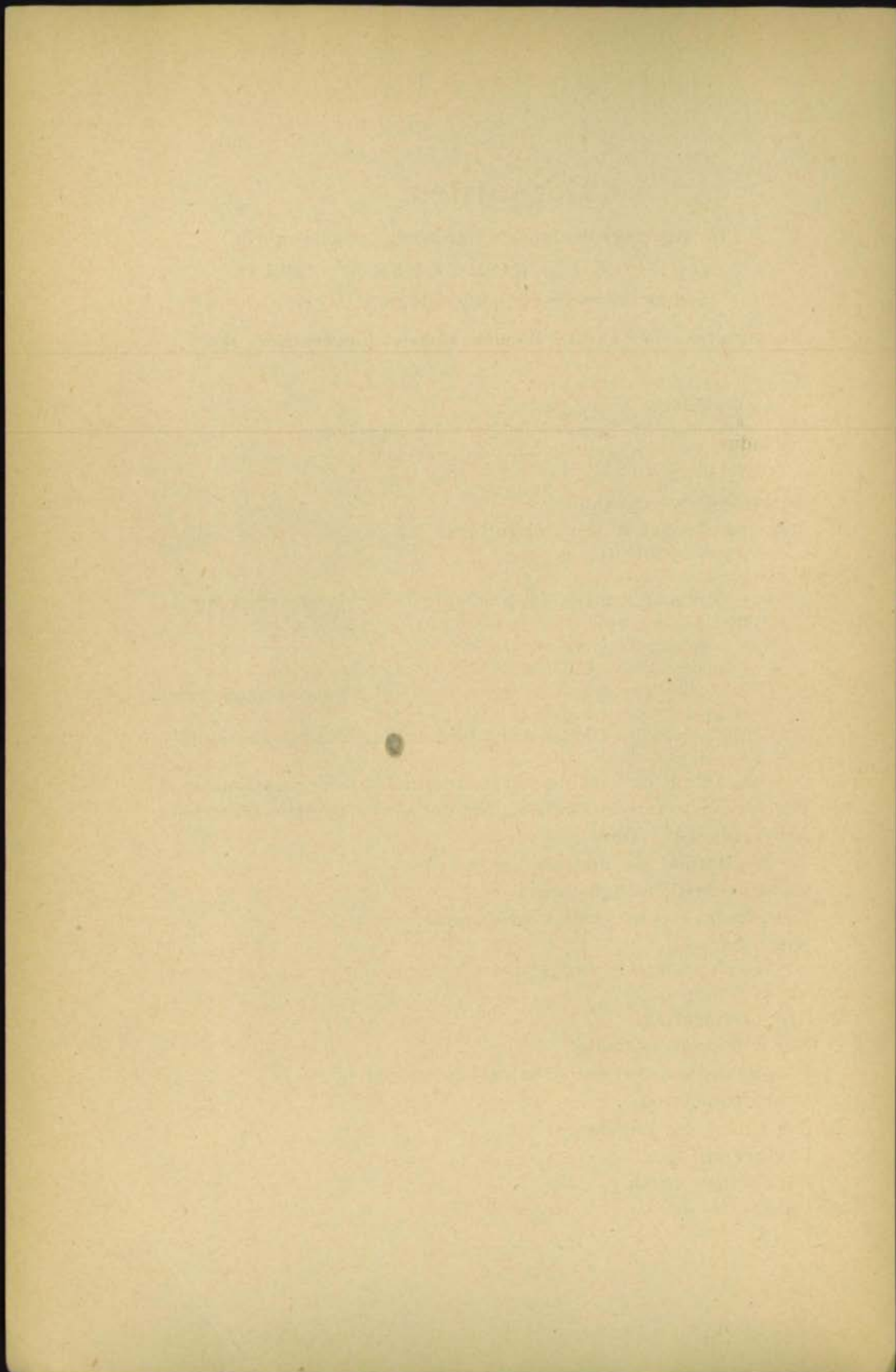
for Arbeidernes faglige Landsorganisasjons

14. ORDINÆRE KONGRESS I OSLO

søndag 25. november og følgende dager.

Kongressen åpnes kl. 12 i Kommunelokalet (Logens store sal).

1. **Kongressens konstituering.**
 - a. Fullmaktenes godkjenning.
 - b. Vedtagelse av forretningsorden og dagsorden.
 - c. Valg av 4 ordstyreere og 4 sekretærer.
 - d. Valg av valgkomité og redaksjonskomité.
2. **Beretning og regnskap.**
3. **Organisasjonsutvalgets innstilling.**
 - a. Organisasjonsformene.
 - b. Grensetvister.
 - c. Organisering av nye arbeidsgrupper og deres plassering i organisasjonen.
 - d. Samorganisasjonenes grenseområder.
 - e. Organisering av de arbeidsløse og ungdommen.
 - f. De organisasjonsmessige oppgaver blandt arbeiderungdommen.
 - g. Monopoliseringstendensene.
 - h. Samarbeidet mellom forbundene ved opprettelse av tariffavtaler.
 - i. Behandling og løsning av tvister mellom organisasjonene.
4. **De internasjonale forbindelser og det skandinaviske samarbeid.**
5. **Arbeidsbyrået i Genf.**
6. **Tariffspørsmål og den faglige taktikk.**
7. **De arbeiderfiendtlige lover.**
8. **Avstemningsregler over tariff-forslag.**
9. **Krisespørsmål.**
 - a. Nødsarbeidet og ungdomsarbeidet.
 - b. Kriseplanen.
10. **Arbeideridretten.**
11. **Edruelighetsspørsmålet.**
12. **Propagandacentral for arbeiderbevegelsen.**
13. **Pensjonsordning.**
14. **Fascismen og krigsfare.**
15. **Lovforandringer.**
16. **Forskjellige forslag.**
17. **Valg.**

Dagsordenens punkt 3.

Organisasjonsforhold.

Centralstyret for Norsk Lokomotivmannsforbund tillater sig å fremsette følgende forslag til kommende kongress:

Den av Landsorganisasjonens kongress vedtatte organisasjonsform (industriforbund) gjøres inntil videre ikke gjeldende for stats-tjenestemannsorganisasjonene. —

Nærværende forbunds styre er enig i prinsippet om å samle alle tjenestemannsorganisasjoner i én statsarbeiderorganisasjon i tilslutning til Arbeidernes faglige Landsorganisasjon, men vi tror at gjennomførelsen av en slik beslutning bør utstå. For tiden står det kun 4 tjenestemannsorganisasjoner tilsluttet Landsorganisasjonen og antall tjenestemannsorganisasjoner er i alt over 100. De fleste av disse forbunds tilslutning til fagorganisasjonen burde være mulig og vi antar at agitasjonen for flere forbunds tilslutning kunde krones med hell, så fremt disse forbund fikk visshet for at de dermed ikke blev oppløst.

Hvordan den politiske situasjon kan utvikle sig her tillands er selvsagt umulig å si, men vi tror at en større tilslutning av tjenestemennenes organisasjoner til Landsorganisasjonen både er ønskelig og nødvendig for å motvirke den fascistiske fare som kan bli truende også i vårt land.

Norsk Lokomotivmannsforbund.

*

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbunds representantskap som holdt møte 28 og 29 mai 1934 påla hovedstyret å fremme forslag til kongressen om at de tidligere vedtatte forslag ang. industriforbund nu må gjennomføres. Det er nemlig uholdbart i det lange løp, at Landsorganisasjonen vedtar beslutninger i organisasjonsspørsmål som en del forbund lojalt gjennomfører, mens andre forbund undlater det uten at det får organisatoriske følger. Det ødelegger disiplinen i Landsorganisasjonen og en risikerer at også de forbund, som gjerne vil være lojale mot fattede beslutninger, for eftertiden ikke blir så nøie med disses overholdelse, når andre forbund kan gjøre som de vil.

Vi tillater oss derfor å stille følgende forslag til førstkommende kongress:

1. De tidligere kongressens beslutninger om industriforbund skal være gjennomført innen utgangen av 1936.
2. Fra 1 januar 1937 anerkjenner ikke Landsorganisasjonen mere enn ett forbund i hver industri.

3. Kongressen nedsetter et utvalg på 5 medlemmer som optrekker grenselinjene for de forskjellige forbunds organisasjonsområde samt foreslår hvilke forbund som skal sammensluttet. Komitéens innstilling forelegges førstkommende representantskapsmøte til endelig godkjennelse, hvorefter beslutningene er bindende for samtlige forbund tilsluttet Landsorganisasjonen. Representantskapet skal holdes innen utgangen av juni 1935.
4. Forhandlingene mellom de forskjellige forbund optas etter initiativ av sekretariatet som ved sine representanter skal lede forhandlingene. Hvis enighet ikke opnåes avgjøres sammenslutningsgrunnlaget med bindende virkning av Landsorganisasjonens representantskap.
5. Forbund som ikke lojalt gjennomfører representantskapets beslutning betraktes som uttrådt av Landsorganisasjonen 6 måneder etter at sekretariatet har mottatt meddelelse om at beslutningen ikke vil bli respektert.

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund. Hovedstyret.

*

Norsk Jernbaneforbunds landsmøte 1934 besluttet å fremme følgende forslag for kommende fagkongress 1934:

«Landsorganisasjonens kongress fastsetter en bestemt tidsfrist for hel gjennomførelse av industriforbundsformen.»

Norsk Jernbaneforbund.

*

Trikotasjearbeidernes organisasjonsforhold.

Kongressen 1923 fastslo at Landsorganisasjonen skulde oppbygges på industriforbund og optrakk også nærmere linjer for disse. Bl. a. skulde det opprettes en beklædningsforbund omfattende alle som kunde menes å komme inn under denne industrigren.

Den komité som forela innstillingen i 1923, var opmerksom på at det til en begynnelse vilde opstå mange vanskeligheter, hvorfor der også blev vedtatt visse tillempninger. Man var også klar over at det ikke med en gang vilde lykkes å få dannet et beklædningsforbund og kom også inn på trikotasje- og tekstilarbeidernes organisasjonsforhold.

Komitéen uttalte bl. a. at hvad trikotasjearbeiderne angår, bør disse som hittil stå tilsluttet Norsk Skredderforbund.

Efter kongressen 1923 var det en rekke grupper som gikk ut av Norsk Arbeidsmannsforbund og inn i andre forbund eller opprettet egne. Blandt disse siste var tekstilarbeiderne.

Før Norsk Tekstilarbeiderforbund blev stiftet var det holdt en rekke konferansen, hvor bl. a. spørsmålet om å gå sammen med Norsk Skredderforbund blev inngående drøftet. Blandt de tekstilarbeidere som stod tilsluttet Arbeidsmannsforbundet var der temmelig store divergerende meninger og et flertall var for opprettelsen av et eget forbund. Der var dog sterk minoritet for sammenslutning med Skredderforbundet. Spørsmålet blev også behandlet på Skredderforbundets landsmøte i 1924, men blev forkastet, og resultatet var at de tekstil-

arbeidere, som hittil hadde stått tilsluttet Norsk Arbeidsmannsforbund, opprettet sitt eget forbund fra 1 november 1924.

Før forbundet blev stiftet var det med Landsorganisasjonens medlemkomst forhandlet med Skredderforbundet om trikotasjearbeidernes organisasjonsforhold. Skredderforbundets daværende representanter hadde den gang intet imot at trikotasjearbeiderne skulde tilsluttes Tekstilarbeiderforbundet. Dette blev beklageligvis ikke protokollert og efter vårt forbunds stiftelse opstod der av og til uoverensstemmelser om dette spørsmål. De trikotasjearbeidere som stod tilsluttet Skredderforbundet, nektet å gå over i Tekstilarbeiderforbundet og efter som vårt forbund agiterte blandt trikotasjearbeiderne opstod der stridigheter.

For å få en avgjørelse på dette spørsmål innbragte vårt forbund i 1928 spørsmålet for tvistenevnden som avgav følgende innstilling som også blev vedtatt av sekretariatet:

«De arbeidere, som er beskjeftiget ved bedrifter som selv har spinneri eller veveri og farveri, eller alle deler, skal organiseres i tilslutning til Tekstilarbeiderforbundet. Spørsmålet om overføring av trikotasjearbeidere i Oslo skal behandles av arbeiderne selv før overføring finner sted.»

De to forbund plikter å opta et intimt samarbeide med hensyn til tariff-forholdet slik at det ene forbund ikke skader det annet forbunds lønnsbevegelser.»

I henhold til denne beslutning fortsatte vårt forbund agitasjonen blandt disse arbeidere, samtidig som vi anmodet om å få overført de som stod i Skredderforbundet. Det siste lyktes ikke.

Efter hvert som vi fikk organisert trikotasjearbeiderne blev stridighetene større og i 1932 bragte Beklædningsarbeiderforbundet påny spørsmålet inn for tvistenevnden som nu avgav følgende innstilling:

- «1. Alle arbeidere ved trikotasjefabrikker organiseres i tilslutning til Norsk Beklædningsarbeiderforbund.
2. Alle arbeidere ved tekstilfabrikker organiseres i tilslutning til Norsk Tekstilarbeiderforbund.
3. Ved de bedrifter som kan karakteriseres som blandede bedrifter (trikotasje og tekstil) skal det forbund som representerer hovedmassen av arbeiderne organisere alle arbeidere ved bedriften.
4. Overføringer av medlemsskapet efter de her optrukne linjer finner sted innen 1 april 1933.
5. De to forbund plikter å opta et intimt samarbeide med hensyn til tariff-forholdet, slik at det ene forbund ikke skadet det annet forbunds lønnsbevegelser.»

Innstillingen blev forkastet i sekretariatet med 7 mot 5 stemmer, hvorefter Beklædningsarbeiderforbundet innbragte spørsmålet for representantskapet som vedtok tvistekomitéens beslutning med 42 mot 27 stemmer.

Vi har forstått representantskapets beslutning dithen at det har lagt mere vekt på ordlyden i kongressbeslutningen av 1923 og ikke på de faktiske forhold. Efter vår mening var ikke representantskapet kompetent til å uttale sig om hvorvidt trikotasje er tekstil eller ikke.

Dette spørsmål var nemlig sterkt fremme i diskusjonen. Vårt forbund har bestredet Beklædningsarbeiderforbundets rett til å innbringe spørsmålet for tvistekomitéen i 1932. Etter vår opfatning skulde beslutningen av 1928 stå ved makt, idet spørsmålet ikke var innbragt for kongressen i 1931, og når dette ikke var gjort må vi ha rett til å gå ut fra at beslutningen i 1928 blev godkjent av kongressen i 1931. Hvis Beklædningsarbeiderforbundet ikke var enig i denne beslutning burde spørsmålet vært stillet i bero inntil neste kongress.

Representantskapets beslutning blev behandlet av vårt forbunds styre, men det kunde ikke være enig i beslutningen og besluttet man å oversende saken til hovedstyret. Dette blev også gjort. Under sakens behandling var Volan, Landsorganisasjonens sekretær, til stede. Resultatet av det hele var at man skulde forsøke å opta nye forhandlinger. Dette blev også gjort uten at man kom løsningen nærmere, men har vårt forbunds styre siden besluttet å etterkomme representantskapets beslutning, dog under protest, og vil ha saken forelagt kongressen på nytt, men hvis medlemmene ikke vil bøie sig for beslutningen vil vårt forbund ikke tvinge dem.

Resultatet er at samtlige våre medlemmer har nektet å etterkomme beslutningen, hvorfor de fremdeles står som medlemmer hos oss, og har de uttalt at hvis forbundet vil tvinge dem over i Beklædningsarbeiderforbundet vil de heller stå utenfor alle organisasjoner.

Samtlige avdelinger uttaler at de betrakter sig som tekstilarbeidere og som sådanne mener de at de hører hjemme i Norsk Tekstilarbeiderforbund.

For om mulig å få en endelig avgjørelse av dette spørsmål tillater vi oss å anmode om at spørsmålet om trikotasjearbeidernes organisasjonsforhold på nytt blir behandlet av kongressen og tillater vi oss å foreslå at sekretariatets beslutning av 1928 opprettholdes.

Norsk Tekstilarbeiderforbund.

*

Bygningssnekkernes Fagforening, Oslo, har vedtatt følgende angående organisasjonsformene:

Kongressen i 1923 vedtok som bekjent omtrent enstemmig at fagorganisasjonen skulde omlegges fra fagforbund til industriforbund og det blev satt en kort frist for beslutningens gjennomførelse.

Til tross for at det har hengått mere enn 10 år siden denne beslutning blev fattet og til tross for at flere etterfølgende kongresser har gjentatt og innskjerpet forbundenes og medlemmenes plikt til å respektere og underordne sig kongressbeslutningene om industriforbund, er forholdene innen enkelte brancher og industrier blitt verre istedenfor bedre, og en rekke fagforbund opprettholdes som om ingen beslutning var fattet.

Som følge av dette forhold oppstår det mellom de forskjellige forbund hyppige grensetvister — ofte av meget ondartet karakter, som selvsagt er meget skadelig for fagbevegelsen.

Det av kongressen nedsatte organisasjonsutvalg eller tvistenevnd har heller ikke maktet å trekke op klare grenselinjer mellom de for-

skjellige industri- og fagforbund. De nuværende forhold medfører dessuten at enkelte forbund oppretter overenskomster for arbeide som sorterer under et annet forbunds virkeområde, og dette har, særlig for bygningsindustriens vedkommende, meget ofte ført til at bygningsarbeide er blitt utført til betydelig lavere lønnsvilkår enn hvad gjeldende bygningsoverenskomster bestemmer. M. a.o *et organisert lønnspress*, som endog i enkelte tilfelle er godkjent av sekretariatet og i de tilfelle hvor de ikke er godkjent, har sekretariatet ikke maktet å bringe forholdet i orden.

Når det gjelder det enkelte medlems plikt til å overføre sitt medlemskap til det forbund under hvis virkeområde vedkommende arbeider, støter man også her på en rekke vanskeligheter som følge av de forskjellige forbunds meget nensartede bestemmelser om rettigheter og kontingent m. v. som bør tilstrebtes å gjøres mest mulig ensartet.

Innen bygningsindustrien er organisasjonsforholdene betydelig forverret etter at Norsk Murerforbund har gått ut av Landsorganisasjonen og helt nekter å sammensluttet med Bygningsarbeiderforbundet, idet det blandt annet henviser til at en rekke forbund fremdeles opprettholder sine fagforbund uten at sekretariatet foretar sig noget likeoverfor disse, og når forholdet dessuten har fått utvikle sig derhen at Murerforbundet endog har fått overført og til dels også tvunget murarbeiderne over fra Bygningsarbeiderforbundet til Murerforbundet og at denne overføring er skjedd med sekretariatets billigelse og støtte, er det nødvendig å opta organisasjonsopbyggingen til revisjon.

I henhold til foranstående fremsettes følgende forslag:

1. I erkjennelse av at de av de forskjellige kongresser fattede beslutninger om industriforbund ikke repekteres av flere av de i Landsorganisasjonen stående forbund, nedsetter kongressen en allsidig sammensatt organisasjonskomité som optar fagorganisasjonens opbygging til revisjon og fremkommer med forslag.
2. Komitéens utredning og forslag skal omsendes til behandling i de tilsluttede forbunds avdelinger og resultatet herav skal foreligge i god tid før neste kongress.
3. Kongressen fatter derefter endelig beslutning i saken.
4. De forbund eller foreninger som ikke bøier sig for den beslutning som kongressen fatter, setter sig selv — så vel kollektivt som det enkelte medlem — utenfor så vel den faglige som politiske arbeiderbevegelse.

Bygningssekkernes Fagforening, Oslo.

*

Landsorganisasjonens medlemmer må til enhver tid stå tilsluttet det forbund hvis industri de arbeider i.

Motivering:

Siden fagkongressens beslutning om at industriformen skulde være en kjensgjerning har der til stadighet vært rivningen om medlemskapet og retten til arbeidet.

Bygningsarbeidernes organisasjoner i Oslo har ofte blitt beskyldt for å monopolisere byggearbeidet til sine medlemmer, skjønt det er en

kjensgjerning at flere hundre av de øvrige forbunds medlemmer arbeider i vår industri så vel i Oslo som omegn, på tross av en voldsom stor ledighet blandt organiserte bygningsarbeidere.

Som et krast eksempel på hvordan forholdene er kan Industrigruppen bevise arbeidsplasser i Aker hvor vårt forbund ikke har et eneste medlem, skjønt arbeidet med overenskomstforholdet er utført av oss.

Det forbund som har en stor procent medlemmer i arbeide i bygningsfagene er Skog- og Landarbeiderforbundet. Dette forbunds avdelinger optar medlemmer, så vel faglærte som ikke faglærte, fullt vitende om at vårt forbund har avdeling på det sted vedkommende arbeider. Som svar på spørsmål vorfor de ikke søker optagelse i vårt forbund, får vi, at vår kontingent er for høi.

Medlemmer av Jern- og Metallarbeiderforbundet motsetter sig overflytning på grunn av at dette forbund har arbeidsledighetskasse.

Videre kan nevns: Norsk Arbeidsmannsforbund, Høvleriarbeiderforbundet, Kjemisk, Næring og Nydelse, Transport, Papir. Kort sagt omtrent alle forbund har enkelte av sine medlemmer i arbeide innen vår industri.

Vi mener derfor at fagkongressen må fatte en generell beslutning i spørsmålet, som i fremtiden ikke gir anledning til indre rivninger.

Bygningsarbeidernes Industrigruppe, Oslo.

*

På et fellesmøte avholdt 8 august d. å. har avd. 34 og 45 av N. J. & M. F. vedtatt følgende forslag til Landsorganisasjonens kongress:

1. Kongressbeslutningen av 1923 ang. industriforbundsformen optas til ny behandling med sikte på at fagkongressen i 1934 vedtar overgang til industriforbundsformen og dermed fjerne alle grensevistigheter.
2. Efter overgang til hel industriorganisasjon, skal alle forbund ha ensartede bestemmelser for sin forsikringsvirksomhet.

Avd. 34 og Avd. 45 av N. J. & M. F.

*

Foreningen henleder fagkongressens oppmerksomhet på det faglige misforhold med to foreninger på en arbeidsplass. Vi henviser til den omstendighet, at Landsorganisasjonens sekretariat har truffet bestemmelse om at de som driver sildlossing og kaiarbeide ved sildoljefabrikkene i Nord-Norge (Tromsø) skal tilhøre Transportarbeiderforbundet.

Dette mener vi er en uriktig ordning og direkte i strid med de organisasjonsmessige prinsipper som blev lagt til grunn ved overgangen fra fagforbund til industriforbund.

Vi har allerede erfaring for hvilken ødeleggende virkning denne avgjørelse har avstedkommet. Det er alt nu en konkurransetilstand til stede mellem Transports medlemmer og medlemmer av Norsk kjemisk Industri. Dette er et både latterlig og organisasjonsmessig nedbry-

tende forhold, som fagkongressen øieblikkelig må sette en stopper for. Det har alltid vært en fast ordning at lossene og kaiarbeiderne regnes med som bedriftens faste arbeidere, og de bor også i fabrikkens arbeiderbolig sammen med de øvrige arbeidere. Og hvordan vil forholdet bli på de steder, hvor der ikke er grunnlag for stiftelse av transportavdeling, f. eks. Øksfjord, Kvedfjord, Melbo, Sigerfjord o. s. v.

Dette vil da altså bli det faste organisasjonsmessige forhold, at arbeidere i samme branche blir å tilhøre to forskjellige fagforbund. At dette vil virke som en hemske på det faglige-økonomiske fremskritt i organisasjonsmessig hensikt, vil en hver kunne forstå. Vi vil derfor på det innstendigste anbefale at fagkongressen knesetter prinsippet En fagforening på hver arbeidsplass, og således vevirke at den beslutning som sekretariatet har truffet herom, og derved tilveiebringe gode organisasjonsmessige forhold bygget på solidaritetens grunn.

Harstød og Omegns Sildoljearb.forening, avd. 91 av N. K. I. F.

*

Under henvisning til fagkongressens vedtak 1923 og de senere fattede kongress- og landsmøtebeslutninger vedrørende ovennevnte spørsmål, pålegger kongressen sekretariatet sammen med fagforbundene å utvirke at de fattede beslutninger vedrørende organisasjonsformene for alvor blir satt ut i livet. Dette gjelder først og fremst kongressens beslutning i 1923, punkt 1, sålydende:

Grunnlaget for fagorganisasjonens opbygning skal være arbeidsplassen.

Motivering:

Ved sporveiene i Oslo, Bergen og Trondheim står bedriftens arbeidere organisasjonsmessig sett delt i to grupper. Den ene gruppe består av trafikk- og vaskebetjening, den annen av verksted- og banebetjening. Begge grupper ved ovennevnte bedrifter tilhører samme arbeidsplass og henhørende under samme administrasjon. I organisasjonsmessig henseende står begge grupper tilsluttet samme fagforbund. Her er det formentlig kun fordommer og konservatisme som stiller sig hindrende i veien for en sammenslutning av samtlige arbeidere ved de respektive sporveisbedrifter som ellers skulde synes helt oplagt.

Oslo Sporveisbetjenings Forening.

Hovedstyret uttaler: Hovedstyret henviser til siste kongressbeslutning angående utredning av organisasjonsformene.

*

Alt lastnings- og lossingsarbeide ombord i båtene utføres av stuerne på steder hvor organiserte stuerforeninger finnes.

Motivering:

Det har vist sig at efter som bedriftene går over til maskinlossing (lossing med griper) blir stuerne tilsidesatt, idet bedriftene benytter sine egne folk til utførelse av arbeide ombord i båtene.

Porsgrunn og Omegns Stuerforening.

*

Da gartnerne og gartnerarbeiderne nu er tilsluttet 3 forskjellige forbund, nemlig N. S. L. F., N. K. F. og N. N. N., er det umulig å få det faglige arbeide inn i faste former når det gjelder ivaretagelsen av en rekke spørsmål. Vi nevner faget håndverksmessige beskyttelse, lærlingespørsmålet og andre utdannelsesspørsmål som er felles for alle fagets utøvere. Dertil kommer de rent økonomiske spørsmål og arbeidsbetingelsene for øvrig. Det er gitt at de som har anledning til å stå tilsluttet et sterkt forbund har ulike bedre betingelser enn de som står i et svakt forbund.

Ut fra denne opfatning foreslåes at kongressen fatter følgende beslutning:

Sekretariatet bemyndiges til å tilveiebringe en slik ordning at alle garner- og gartnerarbeidere kan samles som en egen gruppe innen N. S. L. F. som idag optar den aller vesentligste del av gartnerarbeiderne i landet.

Oslo og Omegns underordnede Gartnerarbeiderforening.

*

Tromsø Bryggeriarbeiderforening ønsker optatt til behandling på Arbeidernes faglige Landsorganisasjons kongress for avgjørelse spørsmålet om fisketilvirkningsarbeiderne skal stå faglig tilsluttet Transportforbundet som avgjort av tvistenevnden eller om de skal tilsluttes Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbundet.

Som motivering for vår henstilling til kongressen om denne sak, tillater vi oss å anføre:

Tvistenevndens avgjørelse synes oss mildest talt urimelig.

Av egentlig transportarbeide som utføres av fisketilvirkningsarbeiderne forekommer ikke på nogen måte mere enn ellers i industrien i almindelighet, — heller det motsatte. Av fisketilvirkningsarbeiderne utføres maksimalt 10 pct. av arbeidet som transportarbeide. Det ordinære arbeide, som representerer minst 90 pct, er tilvirkning av råstoff, rensning, tilberedning, pakning i is, frysning, saltning og videre behandling for å gjøre fiskeproduktene som næringsmiddel til handelsvare for de forskjellige markeder, nøiaktig de samme linjer som arbeide i den øvrige næringsmiddelindustri følger.

Utviklingen av fisketilvirkningen peker mot mer og mer industrialisering, maskiner brukes ved de større bedrifter til tilberedningsformer, hvortil for øvrig anvendes hånd og kniv. Å eksportere fisken renskåret for skinn og ben, som filé blir mer og mer utbredt.

Fiskearbeiderne selv mener de er faglige næringsmiddelarbeidere, er misfornøyd og synes det er en besynderlig avgjørelse at de skal høre til Transportarbeiderforbundet.

På vår henvendelse har sekretæren i Nord-Norges Fiskarfylking avgitt uttalelse i saken, hvilken vedlegges.

Vi tillater oss herved å foreslå for kongressen:

Fisketilvirkningsarbeiderne skal stå tilsluttet Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbund.

Tromsø Bryggeriarbeiderforening.

*

1. Foreningene innbetaler til forbundene og Landsorganisasjonen den kontingent som er nødvendig til dekning av administrasjonskassens utgifter.
2. Forsikringskassene utløses fra forbundene og organiseres i helt selvstendig selskap.
3. Kontingenten til streikekassen blir oppbevart i de respektive foreninger. Kontingenten fastsettes av vedkommende forbunds landsmøte eller hovedstyre og skal være ens for alle forbundets avdelinger.

Motivering:

Ved vedtagelsen av straffelovens § 222 II, boikottloven, og nu sist de nye avstemningsregler for meglingsforslag, har de lovgivende myndigheter satt arbeidernes organisasjoner i en særstilling som truer med å lamme hele organisasjonens slagkraft.

Grensene for organisasjonens frie virksomhet er nu så innsnevret at en nær sagt ikke kan foreta de minste bevegelser uten å komme i kollisjon med disse undtagelseslover.

Et av de aller viktigste momenter er, at samfundet ved hjelp av disse lover gjør organisasjonene økonomisk ansvarlig for ethvert «lovbrudd» som blir begått av medlemmene. Med sine kasser og fonds må organisasjonen betale motstandernes «tap».

I utallige situasjoner kan en på arbeidsplassene idag ikke utnytte sin makt ved aksjon i en given situasjon, nettop fordi en ikke vil påføre organisasjonen store pengeuttellinger i form av erstatninger og bøter.

Medlemmene taper etter hvert interessen og kamplysten. De blir sløve og likeglade og forsømmer de løpende opgaver i sin forening.

Så lenge disse undtagelseslover består, må organisasjonen på sett og vis føre sine kamper i illegalitet. Fremfor alt må det økonomiske ansvar føres utover på foreningene. Kampkassene må bevares for det formål de er tiltenkt. Og det må bli avdelingenes sak å sørge for at så skjer på en betryggende måte.

Vi er også av den mening at med det økede ansvar på hver enkelt fagorganisert, vil interessen og kamplysten våkne på nytt og anspore til en reisning som feier klasselovene vekk.

Hvad som angår forsikringskassene, så er jo disse uensartede i sin opbygning. Det må derfor opprettes et selskap som overtar fagorganisasjonens forsikringskasser og bringer disse til en organisk enhet.

Derved har en også sikret sig at ikke kassenes midler blir beslaglagt ved ulovlige aksjoner fra organisasjonens side.

Sauda Bygningsarbeiderforening.

Sauda Fabrikkarbeiderforening, avd. 31, N. K. I. F.

Sauda Anleggsarbeiderforening.

Organiseringen av de arbeidsløse.

Av hensyn til fagorganisasjonens og arbeiderklassens egen stilling er det nødvendig å finne frem til tilfredsstillende former således at de arbeidsløse som tidligere ikke har hatt adgang til å organisere sig, kan bli tilsluttet fagorganisasjonen på regulær måte. Dette gjelder i første rekke den arbeidsløse ungdom.

Å organisere de arbeidsløse i egne arbeidsløses foreninger vil være uheldig, idet dette, istedenfor å samle arbeiderklassen om positive oppgaver, lett vil kunne føre til dannelselse av særgrupper og indre motsetningsforhold. Det gjelder derfor å finne en form, slik at de arbeidsløse kan tilsluttes fagorganisasjonen på jevnbyrdig klassegrunnlag.

Organiseringen bør skje i tilslutning til de regulære fagforeninger, og de arbeidsløse må være fritatt for å betale kontingent.

For sådant medlemskap innføres spesielle medlemsbøker som blir å ombytte på ordinær måte når vedkommende kommer i arbeide. Utgiftene til medlemsbøker og annet materiell ved organisering av de arbeidsløse bestrides av Landsorganisasjonen.

De på denne måte organiserte arbeidsløse må ha full rettighet til å delta i behandlingen av fagorganisasjonens almindelige organisatoriske, faglige og politiske spørsmål, derimot bør de ikke ha adgang til å stemme over konflikts- og tariffspørsmål.

Sådanne arbeidsløse som foran er nevnt, må få adgang til å tilslutte sig respektive foreninger i de brancher de tenker å søke arbeide i. Når så vedkommende får arbeide, uansett i hvilken branche, blir dette arbeidsløshetsmedlemskap å ombytte med regulært medlemskap og overflytning skjer på vanlig måte i henhold til vedkommende organisasjons lover og regler.

I henhold til foranstående foreslæes:

1. Innen de til Arbeidernes faglige Landsorganisasjon tilsluttede forbund innrettes et spesielt medlemskap for arbeidsløse ungdom mellom 16 og 25 år og andre arbeidsløse som tidligere ikke har hatt adgang til å bli fagorganisert.
2. Regler og instruks for den praktiske gjennomførelse av denne organisering, utarbeides av sekretariatet og således at ordningen kan tre i kraft fra 1 januar 1935.

Hedmark faglige Samorganisasjon.

*

Menstad Lager- og Losselag vil uttale sin protest mot de punkter i retningslinjer for organisering av arbeidsløse, hvorved det fratras dem retten til selvstendig politiske synspunkter.

Menstad Lager- og Losselag, avd. av N. K. I. F.

*

Foreningen vil i dette spørsmål på det varmeste anbefale at forslaget som foreligger fra Arbeidsløses Landskonferanse vedtas av kongressen.

Mekanikernes Forening.

*

I perioden fra fagkongressen i 1931 er de ledige arbeideres antall øket fra 70 000 til henimot 200 000. Organiseringen av de ledige arbeidere i særskilte arbeidsløses foreninger har medvirket til å skape et skarpt skille mellom de arbeidsløses masser og arbeiderne på bedriftene, og en dyptgående spaltning av arbeiderklassens kampfront mot kapitaloffensiven. Kampen om arbeidsplassen, lukning av fagforeningene, fagskillestrid, uthulning av bestående overenskomster ved såkalte frivillige lønnsreduksjoner o. s. v. på den ene side, og en stigende voksende uvilje blandt de arbeidssøkende ledige mot fagorganisasjonens ledelse på den annen side, er eksempler på følgene av den feilaktige linje som hittil er fulgt overfor våre arbeidsløse klassefeller.

Kongressen finner det derfor nødvendig å trekke op følgende retningslinjer for organiseringen av de arbeidsløses kamp.

1. Arbeiderklassens ungdom, kvinner og menn har samme rett til medlemskap i fagorganisasjonen, uansett om vedkommende er ledig eller i beskjeftigelse. Samtlige avdelinger og forbund innen A. F. L. skal stå åpen for enhver arbeider som ønsker optagelse som medlem.
2. Med henblikk på en sterkest mulig befestigelse av kampsolidariteten og den best mulige sikring av felles optreden av ledige og beskjeftigede medlemmer innen fagorganisasjonen, skal de ledige medlemmer ha rett og plikt til å delta i alle møter i fagforeninger som klubbens møter på den bedrift hvor han/hun sist arbeidet.
3. Like rett for samtlige medlemmer i en fagforening/forbund å delta i alle sakers behandling, spesielt i forbindelse med tariffrevisjoner, forkortelse av arbeidstiden, så vel som kampen mot stat og kommune om avskaffelse av ugildhets- og andre tvangslover, bedring av forsorgsunderstøttelsen, gjennomførelse av en effektiv arbeidsløshets-trygd o. s. v.
4. Under alle kampsituasjoner hvor det gjelder arbeiderklassens og medlemmenes interesser, skal det organiseres kamp- eller aksjonskomitéer som utpekes og velges av medlemmene selv. Disse kampledelser har ansvaret og ledelsen for gjennomførelsen av kampen.

Kongressen beslutter å opstille følgende kampkrav i arbeidsløshetsspørsmålet:

1. Stortinget må straks bevilge den nødvendige vinterhjelp for de arbeidsløse.
2. Snarlig gjennomførelse av arbeidsløshetsstrygd på statens og arbeidsskjøpernes bekostning.
3. Ugildhetsloven opheves straks.
4. Matlappsystemet, forsorgsarbeide og departementets beryktede spiseseddel avskaffes.
5. Forkortelse av arbeidstiden med full lønnskompensasjon.
6. Ved bedriftsinnskrenkninger og masseavskjedigelser skal arbeiderne sikres underhold inntil de igjen kan komme i arbeide.

Porsgrunns Bygningsarbeiderforening.

Samorganisasjonens landsutvalg tiltrer de beslutninger og retningslinjer som blev vedtatt på Arbeidsløses landskonferanse den 19 til 21 mars 1934 med følgende forandringer:

Punkt 1 B. Foreslåes gitt følgende tilføielse. «Kontingenten fastsettes til 10 øre pr. medlem pr. uke.»

Punkt 3 B. Tilføies følgende: «Utgiftene hermed utredes av Landsorganisasjonen.»

Punkt 6 B. Dette punkt foreslåes strøket.

De arbeidsløses foreninger gis rett til å velge distriktsvis et begrenset antall representanter til Landsorganisasjonens kongress.

Bergen og Fylkenes faglige Distriktsorganisasjon.

*

De arbeidsløse gis samme representasjonsrett til kongressen som de øvrige organisasjoner tilsluttet Landsorganisasjonen.

Askim og Omegns faglige Samorganisasjon.

*

Norsk Bygningsarbeiderforbund tillater sig å innanke for kongressen den avgjørelse sekretariatet i møte 7 oktober 1931 fattet efter innstilling fra tvistenevnden, og som representantskapet godkjente i møte 20 mai 1932, i anledning den daværende tvist mellem Norsk Kommuneforbund og Norsk Bygningsarbeiderforbund angående rørleggerne ved Oslo kommunale boligbygg.

Den avsagte kjennelse gikk ut på:

«Samtlige rørleggere ansatt ved Oslo kommunale Rørleggerverksted blir å overføre til Norsk Kommuneforbund fra 1 oktober 1931. Tvisten om opmåling av akkorder bortfaller, idet alle opmålinger av akkorder må bli å foreta på den måte som den organisasjon bestemmer, som har medlemmene.»

Denne avgjørelse har virket til stor skade for vårt forbund i den forløpne tid, idet det har vist sig at den kommunale rørleggervirksomhet virker trykkende på de øvrige rørleggeres lønninger. Det kommunale Rørleggerverksted utfører nemlig ikke bare rørleggerarbeide i de kommunale bygninger, men det påtar sig også varme-, sanitær- og gassanlegg i private bygninger i konkurranse med de private mestere, således at det undergraver de øvrige rørleggeres lønnsnivå, idet de undlater å praktisere den mellem Norsk Bygningsarbeiderforbund og arbeidsgiverne gjeldende akkordtariff, hvorved de økonomiske fordeler rørleggerne tilkjempet sig i kraft av nevnte akkordtariff, senkes.

Norsk Bygningsarbeiderforbund kan ikke anerkjenne at den plase-ring av rørleggerens medlemsskap som tvistenevnden, sekretariatet og representantskapets beslutning innebærer, er i overensstemmelse med industriforbundsformen, men må ansees som et brudd på Landsorganisasjonens kongress' tidligere beslutning om industriforbund.

Skal Landsorganisasjonen ta konsekvensen av denne sekretariatsbeslutning, må resultatet bli at samtlige bygningsarbeidere som er beskjeftiget ved kommunale bygg skal overføres til Kommuneforbundet.

For ytterligere å klarlegge stillingen, finner vi å måtte gjøre oppmerksom på at det ikke gjelder hvilken bedrift som har arbeidet til utførelse. Det at kommunen opprettet et rørleggerverksted eller en annen bedrift innen Bygningsarbeiderforbundets virkeområde, gir ikke Kommuneforbundet eller sekretariatet rett til å kreve at de arbeidere som er beskjeftiget ved disse kommunale bedrifter, skal overføres til Kommuneforbundet når deres arbeidsfelt er henført til Bygningsarbeiderforbundets virkeområde.

Norsk Bygningsarbeiderforbund tillater sig i den anledning å fremme følgende forslag til kongressen:

1. Sekretariatets og representantskapets avgjørelse i tvisten mellom Norsk Kommuneforbund og Norsk Bygningsarbeiderforbund angående rørleggerne ved Oslo kommunale boligbygg, annulleres.
2. Samtlige rørleggere som er ansatt ved Oslo kommunale Rørleggerverksted, og som utfører bygningsarbeide, overføres til Norsk Bygningsarbeiderforbund innen 1 januar 1935.

Overenskomstforholdet for alt rørleggerarbeide så som varme, gass- og sanitæranlegg i nye eller gamle bygninger, private eller kommunale eiendommer og reparasjoner av den slags anlegg, skal henhøre under Norsk Bygningsarbeiderforbund, og opmåling av akkorder blir å foreta på den måte Norsk Bygningsarbeiderforbund bestemmer.

3. Kongressen fastslår at samtlige arbeidere som er beskjeftiget innen bygningsindustrien og arbeider på nybygg eller utfører reparasjonsarbeider i eldre bygninger, skal ha sitt medlemskap i tilslutning til N. B. F.

Undtatt herfra er bygningsarbeidere som er ansatt som reparatører ved industrielle bedrifter såsom papir-, cellulose-, nærings- og nydelsesmiddelfabrikker, kjemiske bedrifter, sykehus m. v. Disse arbeidere skal stå tilsluttet det forbund vedkommende bedrift sorterer under, men de har kun anledning til å utføre reparasjonsarbeider innen bedriftens eget område.

Dog skal der ved opprettelse av overenskomster for disse forbunds vedkommende sørges for at de lønns- og arbeidsbetingelser som er gjort gjeldende for bygningsarbeiderne på stedet, også blir gjeldende for omhandlede reparatører.

Alt nytt bygningsarbeide innen disse bedrifters område og reparasjons- og nyanleggsarbeide ved disse bedrifter eller fabrikkers arbeiderboliger eller mulige andre bygninger som ligger utenfor den egentlige bedrifts inngjerdede område, henhører under N. B. F. og de overenskomster som er gjeldende for bygningsindustrien på angjeldende sted.

Norsk Bygningsarbeiderforbund.

*

Den tekniske utvikling og rasjonalisering har medført at der innen de forskjellige industrier anvendes nye metoder og materiell som erstatter det tidligere anvendte. Dette har ført til at der på arbeidsplassene oppstår strid om hvem som har retten til utførelse av de forskjellige ar-

beider som kommer inn under de nye oppfinnelser m. v. Det forekommer også at en industris arbeidere rykker inn på en annen industris område, hvorved det oppstår brytninger arbeiderne imellem.

Det er også forekommet at arbeidsgiverne overfører arbeide fra den industri den hører inn under, til den annen, for på den måte å skaffe sig billigere arbeidskraft.

Denne må der skje en endring i. Vi vil i den anledning foreslå at kongressen vedtar følgende:

«Den nuværende tvistenevnd opheves. Ved eventuelle tvister opnevner de interesserte forbund som tvisten omfatter, hver 2 repre-sentanter som igjen velger en opmann. Hvis enighet ikke opnåes om opmann, blir denne å velge av sekretariatet.

Valg finner sted for hver enkelt forekommende sak.

Den kjennelse de opnevnte tvistenevnder avsier, er bindende for begge parter.»

Norsk Bygningsarbeiderforbund.

Nordlandssekretærer.

I henhold til tidligere henvendelse til Landsorganisasjonen angående reisesekretær for Nordland fylke besluttet Samorganisasjonen i møte 20 juli d. å. å foreslå for sekretariatet at dette spørsmål opsettes som sak på dagsordenen til kongressen.

Gilomfjord faglige Samorganisasjon.

*

Vi tillater oss å be Dem forelegge følgende forslag for fagkongressen til høsten:

I tilslutning til det almindelige krav fra samorganisasjonene i Nord-Norge henstiller vi til fagkongressen å vedta at:

der ansettes tre lønnede sekretærer for de faglige samorganisasjoner i de tre nordligste fylker, dog således at den nuværende lønnede sekretærstilling i Vest-Finnmark fortsatt opprettholdes med kontor i Hammerfest.

Vestfinnmark faglige Distriktsorganisasjon.

Det ansettes fra begynnelsen av 1935 en reisesekretær for samorganisasjonene i Nordland fylke.

Motivering:

Efter forslag fra to fagforeninger i Bodø blev det ved forrige fagkongress behandlet spørsmålet om ansettelse av en sekretær for Nord-Norge. Spørsmålet blev overlatt sekretariatet til videre bearbeidelse, og siden er intet nytt fremkommet. Siden den tid er forholdene imidlertid slik endret at det nu er påkrevet å ha en sekretær for hvert av de tre nordlige fylker. For vårt distrikt skal anføres at organisasjons-trangen er levende, og der startes stadig nye foreninger, men på grunn av de mange små bedrifter, vil fagforeningene gjerne bli små og svake,

særlig i den første vanskelige tid, og med en stor masse uorganiserte rundt om, som trykker arbeidsprisene. Det trenges her en mann som kan ta sig av de nye fagforeninger og rettledede dem og samtidig lede agitasjonen for organiseringen av de andre. Men det er et altfor stort arbeide for en mann som er i stilling, og å ansette en spesiell mann for denne oppgave makter vi ikke økonomisk. Vi har inntrykk av at ovenstående fremstilling kan, på et par undtagelser nær, gjelde for alle samorganisasjoner i Nordland fylke.

Med hensyn til utgiftene til sekretær, antar vi at disse for den samlede fagbevegelse ikke vil bli nevneverdig større enn de er nu, idet vi antar at der kan spares inn på de mange reiser som de fastlønnede fagforbundsfunksjonærer nu er nødt til å foreta til Nord-Norge i anledning tariff-forhandlinger, et arbeide som den ansatte sekretær må kunne overta.

Bodø faglige Samorganisasjon.

Plattformforslag til gjenreisning av fagorganisasjonen.

I overensstemmelse med den kampplattform som blev vedtatt av Oslo og Omegns faglige Samorganisasjon og styrene i fagforeningene i Oslo i anledning kampen mot kneblingsloven vil vi i anledning valget til fagkongressen opstille følgende plattform til gjenreisning av fagorganisasjonens ideologiske innhold:

1. Arbeiderne har i sin tid dannet sine fagforeninger for å forsvare sine arbeids- og lønnsvilkår og fastsette disse i tariffoverenskomster med arbeidskjøperne. For dette har fagorganisasjonen gjennom mange år ført en rekke hårdnekkede kamper.

Fagforeningenes viktigste funksjoner, som er kampen for medlemmenes livsinteresser, er nu likvidert gjennom kneblingslovgivningen.

Denne lov betyr en uhorrt fascisering av fagforeningene. Særlig berøves de enkelte fagforeninger og medlemmer retten til selv å avgjøre tariffspørsmål og dermed sine lønns- og arbeidsvilkår. Fagorganisasjonen er derfor i fare og er på vei til å bli et apparat i kapitalismens hender mot arbeiderne istedenfor å være et våben i arbeiderklassens hender mot arbeidskjøperne og kapitalstaten.

2. Når arbeidskjøperne og deres redskap kapitaliststaten forsøker å undergrave fagorganisasjonens selvstendighet er det fordi at de derved bedre skal kunne gjennomføre senkningen av arbeidernes lønninger og derved øke sin profitt.

Ved kneblingslovgivningen blir arbeiderklassen berøvet sine eldgamle grunnrettigheter, nemlig streikerettigheten.

Kampen mot kneblingslovgivningen og forsvaret av de enkelte fagforeningers selvstendighet og streikeretten betyr samtidig et forsvar av arbeidernes lønns- og arbeidsvilkår. Derfor mener kongressen at den viktigste oppgave idag er å forsvare arbeidernes interesser og forsvare enhver fagforening fra de kapitalistiske overgrep.

3. I forbindelse med tariffrevisjonen 1935 hvor det særlig gjelder å forsvare arbeiderklassens leveinteresser, må kampen for opprettholdelsen av fagforeningene som *kamporganisasjon for arbeiderklassen* optas på hver eneste bedrift og i hver eneste fagforening. Det gjelder om å besvare ethvert lite eller stort angrep fra arbeidskjøperne og Staten med streik for på den måte å bryte med hele kneblings- og tukthuslovgivningen.

Over alle borgerlige lover står som høieste proletariske lov arbeiderklassens *rett og plikt* til med alle midler å forsvare sine økonomiske og politiske livsinteresser.

Å kjempe mot kneblingslovgivningen og borgerskapets angrep betyr samtidig å bekjempe og avsløre de som understøtter kneblingslovgivningen innenfor arbeiderklassen og som er borgerskapet behjelpelig med gjennomførelsen av angrepene.

4. Fagforeningene kan bare fylle sin oppgave hvis man virkeliggjør enhetsfronten i hver fagforening og hvert forbund og oppretter demokratiet innenfor fagorganisasjonen, d. v. s. medlemmenes rett til selv å avgjøre alle spørsmål og fremfor alt retten til å forhandle med arbeidskjøperne om lønns- og arbeidsvilkår og retten til i hvert enkelt tilfelle å beslutte å føre streiker.
5. Da Halvard Olsen har deltatt i utarbeidelsen av kneblingsloven og flertallet av sekretariatets medlemmer har godkjent og gitt mandat til dette, finner fagorganisasjonen det nødvendig at det nuværende sekretariat med Halvard Olsen i spissen må fjernes.
6. I enhetlig front og gjennom kamp for våre lønns- og arbeidsvilkår vil vi gjøre den nye kneblings- og tukthuslovgivning ugyldig og gjengi våre fagforeninger sine viktigste funksjoner, *selvbestemmelseretten*.

På dette grunnlag opfordrer vi alle arbeidere og fagforeninger til enhetsfront under valget av representanter til fagkongressen og den fortsatte kamp for de ovennevnte krav.

N. J. & M. F., avd. 12.

Sekretariatet

henviser til organisasjonsutvalgets innstillinger i de spørsmål som er opført i dagsordenens punkt 3 a—i. Sekretariatet har tiltrådt organisasjonsutvalgets forslag som oversendes de tilsluttede organisasjoner i et særskilt hefte.

Angående tvisten mellom Norsk Bygningsarbeiderforbund og Norsk Kommuneforbund om organisasjonsforholdet for rørleggere ved Oslo Gassverk innstiller sekretariatet:

Landsorganisasjonens representantskaps avgjørelse opprettholdes.

Dagsordenens punkt 4.

De internasjonale forbindelser og det skandinaviske samarbeide.

I følge beslutning av vårt forbunds hovedstyre på årsmøtet 18 februar d. å. tillater vi oss herved å fremsette følgende forslag til Landsorganisasjonens førstkommande kongress:

Arbeidernes faglige Landsorganisasjon tilslutter sig Den faglige Internasjonale fra 1 januar 1935.

Nogen utførlig begrunnelse av foranstående forslag finner vi unødvendig, men skal vi i korthet få anføre følgende:

Spørsmålet om de skandinaviske og internasjonale forbindelser var gjenstand for en inngående drøftelse på vårt forbunds landsmøte i 1932, og med mer enn $\frac{2}{3}$ flertall uttalte landsmøtet sig for at Landsorganisasjonen tilslutter sig Den faglige Internasjonale (Amsterdam).

I tider som de vi nu gjennomlever, hvor de reaksjonære krefter gjør stormløp på arbeiderklassen, og hvor det allerede er lykkes reaksjonen i flere land å slå arbeiderorganisasjonene fullstendig sønder og sammen, finner vi det uomgjengelig nødvendig at arbeiderne i de land hvor de fremdeles har sine organisasjoner i behold, og hvor det hersker forsamlingsfrihet, går sammen i en felles internasjonale, for på samlet front å opta kampen mot reaksjonen.

Norsk Skotøiarbeiderforbund.

1. Utviklingen i den forløpne kongressperiode har ytterligere understreket uttalelsen fra siste fagkongress om at internasjonal faglig samling på klassekampens grunn er en bydende nødvendighet.

Fascismens fremrykning i flere av de lendende kulturland i Europa er i første rekke en følge av arbeiderklassens nasjonale og internasjonale splittelse. En effektiv kamp mot fascismen og krigsfaren er derfor bare mulig når arbeiderne i de forskjellige land samles til aktiv kamp for samfundsmakten. Denne samling må for å bli fullt effektiv omfatte såvel de arbeidermasser som nu står i Den internasjonale faglige Central (Amsterdam-Internasjonale) som den Røde faglige Internasjonale.

Den henstilles derfor til sekretariatet å søke samarbeide med beslektede grupper i andre land for å fremme en sådan internasjonal samling eventuelt ved sammenkallelse av en enhetskongress så snart tiden dertil ansees moden.

2. Hvis en sådan samling kommer i stand skal spørsmålet om den norske Landsorganisasjons tilslutning straks forelegges medlemmene til uravstemning.

3. Kongressen vil samtidig uttale ønsket om et mer intimt samarbeide mellom arbeiderorganisasjonene i de skandinaviske land ved gjensidig organisatorisk og økonomisk støtte under konflikter med arbeidsskjøperne og opfordrer sekretariatet til fortsatt å arbeide for dette. Forutsetningen må dog være at den norske Landsorganisasjons stilling til de to nu eksisterende faglige internasjonaler ikke påvirkes av en eventuell avtale om sådant samarbeide.»

Rjukan Arbeiderforening.

Kongressen beslutter at Landsorganisasjonen optar et energisk arbeide og sørger for å tilmelde sig R. F. I., samt at spørsmålet forelegges medlemmene til uravstemning.

Porsgrunn Elektrometalurgiske Forening.

*

Kongressen beslutter at Landsorganisasjonen tilmeldes R. F. I., eventuelt at det utsendes til uravstemning blandt medlemmene.

Herøya Arbeiderforening.

*

Kongressen beslutter at Landsorganisasjonen tilmeldes Røde faglige Internasjonale, eventuelt at det utsendes til uravstemning blandt medlemmene.

Åmot faglige Bygdesammenslutning.

*

Kongressen beslutter at Landsorganisasjonen tilmeldes R. F. I., eventuelt at det utsendes til uravstemning blandt medlemmene.

Porsgrunn Bygningsarbeiderforening.

*

- a) Uten å komme nærmere inn på de 2 stridende faglige internasjonales forhold til arbeiderklassens samlingsbestrebelse i de forskjellige land og til de forskjellige problemer som knytter sig til disse vil vi uttale:

Utviklingen i den forløpne kongressperiode har ytterligere understreket uttalesen fra siste fagkongress, om at internasjonal faglig samling på klassekampens grunn, er en bydende nødvendighet. Fascismens fremrykning i ledende kulturland i Europa er i første rekke en følge av arbeiderklassens nasjonale og internasjonale splittelse. En effektiv kamp er derfor bare mulig når arbeiderne i de forskjellige land samles i *enhet* til aktiv kamp om samfundsmakten.

Denne samling må for å bli fullt effektiv, omfatte såvel de arbeidermasser som nu står i Den internasjonale faglige Central (Amsterdam-Internasjonalen) som den Røde faglige Internasjonale.

Det henstilles derfor til sekretariatet å søke samarbeide med beslektede grupper i andre land for å fremme en sådan internasjonal samling, eventuelt ved sammenkallelse av en enhetskongress så snart tiden dertil ansees moden.

Spesielt fremheves nødvendigheten av at Landsorganisasjonen inleder et intimt samarbeide med R. F. I.

- b) Hvis en sådan samling kommer i stand, skal spørsmålet om den norske Landsorganisasjons beslutning straks forelegges medlemmene til uravstemning.
- c) Kongressen vil samtidig uttale ønsket om et mere intimt samarbeide mellom arbeiderorganisasjonene i de skandinaviske land ved gjensidig organisatorisk og økonomisk støtte under konflikter med ar-

beidskjøperne, og opfordrer sekretariatet til fortsatt å arbeide for dette.

Forutsetningen må dog være at den norske Landsorganisasjons stilling til de to nu eksisterende faglige internasjonaler ikke påvirkes av en eventuell avtale om sådant arbeide.

- d) Enn videre vil foreningen foreslå at kongressen fordømmer Landsorganisasjonens ledelses brudd av fagkongressens tidligere beslutning ved å la sig representere i Arbeidsbyrået i Genf.

Tømrernes Fagforening, Oslo.

Sekretariatets innstilling.

Siste fagkongress (1931) vedtok følgende beslutning i det internasjonale spørsmål:

1. I erkjennelsen av at internasjonal faglig samling på klassekampens grunn er en bydende nødvendighet, bemyndiges sekretariatet til å støtte det arbeide som i kongressperioden måtte optas for å hitføre en slik samling.

2. Hvis en slik samling kommer i stand, kan spørsmålet om vår tilslutning til den faglige internasjonale avgjøres ved uravstemning.

3. Sekretariatet opfordres til fortsatt å virke for det best mulige samarbeide mellom de nordiske landsorganisasjoner, med særlig sikte på et fast samarbeide under større konfliktsituasjoner og til behandling av viktige spørsmål, som f. eks. kampen for arbeidstids- og ferie-spørsmålet, og stillingen til produksjonsbegrensning m. v.

4. Kongressen godkjenner representantskapets beslutning om at den forrige kongress' forutsetninger for inngåelse av en gjensidighetsavtale med den russiske landsorganisasjon ikke har vært eller er til stede.

På grunn av de internasjonale forhold som har rådet i de senere år, har det ikke vært mulig å gjøre noget fremstøt i retning av en organisatorisk samling i internasjonal målestokk.

Landsorganisasjonen har efter innbydelse av den Internasjonale faglige Central deltatt i enkelte internasjonale konferanser, kongresser og styremøter, hvor saker av stor betydning for arbeiderklassen har vært fremme til behandling. Sist var Landsorganisasjonen representert på det utvidede styremøte i Weymouth, England, i slutten av august 1934.

Videre har sekretariatet søkt å virkeliggjøre siste kongressbeslutning om det best mulige samarbeide mellom de nordiske landsorganisasjoner.

På den nordiske arbeiderkonferanse i Stockholm 17—18 august d. å. som blev avholdt under ledelse av den nordiske samarbeidskomité, var til stede representanter fra de faglige og politiske hovedorganisasjoner i samtlige nordiske land. Konferansen behandlet en rekke viktige spørsmål.

Konferansen vedtok en enstemmig beslutning, sålydende:

«Representanter for arbeiderbevegelsens politiske og faglige hovedorganisasjoner i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige har trådt sammen til konferanse i Stockholm den 17—18 august.

Ved konferansen er rapporter blitt avgitt angående den politiske og faglige situasjon og den nærmest ventede utvikling i de respektive land. Av rapportene fremgikk det, ifølge konferansens enstemmige opfatning, at arbeiderpartiene og de faglige organisasjoner i samtlige land, når det gjelder de betydningsfulle indre politiske spørsmål såsom metodene for kampen mot arbeidsløsheten, krisehjelpforanstaltninger til støtte for jordbruket, bestrebelsene for å ordne samfundsforholdene til større trygghet for de arbeidende masser og deres levestandard, følger fullstendig parallelle linjer, og at arbeiderorganisasjonene fører en politikk som er ensartet i alle sine hovedtrekk. Det er videre klarlagt at samtlige partier i kampen for å bevare og opprettholde demokrati, folkestyre og folkefrihet står på samme linjer.

Dermed er grunnvollen lagt for et omfattende samarbeide mellom samtlige lands arbeiderbevegelser.

Dette samarbeide kan på grunn av at Det norske Arbeiderparti og den norske landsorganisasjon ikke tilhører de internasjonale som de øvrige lands politiske og faglige arbeiderbevegelser er tilsluttet, ennå ikke gi sig uttrykk i en felles nordisk samarbeidskomité, men kommer til å fortsettes gjennom konferanser til behandling av sociale, økonomiske og politiske spørsmål, som er av felles interesse for de nordiske land.»

Efter de beslutninger som er vedtatt av en rekke forbunds landsmøter og av de faglige kongresser i de senere år, må sekretariatet gå ut fra at samtlige forbund, samorganisasjoner og fagforeninger er enig i at det er *nødvendig og nyttig å utbygge det faglige samarbeide i alle de nordiske land*. Målet må være å få etablert et *fast, organisatorisk samarbeide* mellom de faglige hovedorganisasjoner. Ut fra dette prinsipielle *grunnsyn* må også kongressen fatte sitt vedtak i denne for arbeiderklassen så viktige sak.

Hvad det *internasjonale samarbeide* angår, gjør der sig tre hovedstrømninger gjeldende, som alle kommer tilsyne i de innkomne forslag.

Norsk Skotøiarbeiderforbund foreslår tilslutning til Den faglige Internasjonale.

Rjukan Arbeiderforenings forslag går i realiteten ut på opprettholdelse av status quo. Noe grunnlag for samling av Den faglige Internasjonale og Den røde faglige Internasjonale, foreligger for tiden ikke. Og det vil neppe komme til å foreligge i den kommende kongressperiode. Forslagetets realitet er derfor at Landsorganisasjonen inntil videre skal bli stående utenfor de internasjonale faglige forbindelser.

Videre foreligger enkelte forslag som går ut på tilslutning til Den røde faglige Internasjonale.

Sekretariatet vil uttale:

Det er de fagorganiserte arbeidere selv som ved uravstemning besluttet at Arbeidernes faglige Landsorganisasjon på grunn av den herskende splittelse, skulde tre ut av Den faglige internasjonale Central. Det vil derfor være riktig at den samme fremgangsmåte benyttes når saken tas op til fornyet behandling. Dette er også de tidligere fagkongressers forutsetning, forsåvidt det skulde lykkes å hitføre en internasjonal faglig samling i kongressperiodene.

Det er sekretariatets opfatning at spørsmålet om Landsorganisasjonens internasjonale forbindelser må forelegges *medlemmene* til behandling og avgjørelse som en særskilt sak, *efterat* fagkongressen har hatt anledning til å drøfte spørsmålet.

Under henvisning hertil vil sekretariatet innstille for kongressen å vedta følgende beslutninger:

I.

Kongressen gir sin tilslutning til at arbeidet fortsettes for å få det best mulig samarbeide mellom de nordiske lands arbeiderbevegelse.

Særlig må der tas sikte på å få etablert et fast samarbeide under større konfliktsituasjoner og til behandling av viktige spørsmål for arbeiderklassen.

Av slike spørsmål kan nevnes kampen mot fascisme, nazisme og krigsfare, kampen mot arbeidsløsheten og den økonomiske krise, og for gjennomførelse av en kortere arbeidstid med hevdelse av arbeidernes lønns- og levestandard.

Et økonomisk og sosialt samarbeide som omfatter den samlede arbeiderbevegelse, vil også være av den aller største praktiske betydning for det arbeidende folk i de nordiske land.

II.

Kongressen beslutter at spørsmålet om Arbeidernes faglige Landsorganisasjons stilling til de internasjonale forbindelser, forelegges medlemmene til avgjørelse ved uravstemning som en særskilt sak.

Denne avstemning foretas efter nyttår og må være tilendebragt innen 1 mars 1935.

Dagsordenens punkt 5.

Arbeidsbyrået i Genf.

Da Landsorganisasjonens ledelse, tross kongressbeslutningen har latt sig representere i imperialistenes arbeidsbyrå i Genf, vil kongressen på det skarpeste fordømme dette, og beslutter kongressen at for fremtiden avbrytes enhver forbindelse mellem Landsorganisasjonen og Arbeidsbyrået i Genf.

Skiens Møllearbeiderforening, avd. 22 av N. N. N.

*

Da Landsorganisasjonens formann og ledelse, tross kongressbeslutning, har latt sig representere på imperialistenes arbeidsbyrå i Genf, vil kongressen på det skarpeste fordømme dette, og beslutter at for fremtiden avbrytes all forbindelse mellem Landsorganisasjonen og Arbeidsbyrået i Genf.

Åmot faglige Bygdesammenslutning.

*

Da Landsorganisasjonens ledelse med formannen, Halvard Olsen, i spissen, tross forrige kongressbeslutning har latt sig representere i det imperialistiske byrå i Genf, vil kongressen på det skarpeste fordømme dette og beslutter at det for fremtiden avbryter den slags forbindelser.

Porsgrunns Elektrometallurgiske Forening, avd. av N. K. I. F.

*

Protesterer mot at Landsorganisasjonen har latt sig representere ved møte i Arbeidsbyrået i Genf, og det henstilles til Landsorganisasjonen for fremtiden å avbryte forbindelsen med byrået.

Akers Veivokterforening.

*

Da Landsorganisasjonens formann og ledelse, tross kongressbeslutning, har latt sig representere på imperialistenes arbeidsbyrå i Genf, vil kongressen på det skarpeste fordømme dette, og beslutter kongressen at for fremtiden avbrytes all forbindelse mellem Landsorganisasjonen og Arbeidsbyrået i Genf.

Herøya Arbeiderforening, avd. av N. K. I. F.

*

Da Landsorganisasjonens formann og ledelse, tross kongressbeslutning, har latt sig representere på imperialistenes arbeidsbyrå i Genf, vil kongressen på det skarpeste fordømme dette, og beslutter kongressen at for fremtiden avbrytes all forbindelse mellom Landsorganisasjonen og Arbeidsbyrået i Genf.

Porsgrunns Bygningsarbeiderforening.

Sekretariatets innstilling:

Fagkongressen i 1925 vedtok følgende beslutning angående Arbeidsbyrået i Genf:

1. Arbeidernes faglige Landsorganisasjon oprettholder under de nuværende forhold sitt tidligere standpunkt om ikke å la sig representere ved Arbeidsbyrået i Genf.
2. Såfremt det dannes en felles faginternasjonale, avgjør denne spørsmålet om fagorganisasjonens stilling til de internasjonale arbeidskonferanser.

Kongressen i 1931 vedtok følgende beslutninger:

1. Kongressen samtykker i at sjøfolkene får delta i Genf.
2. Kongressen anmoder sekretariatet om å utarbeide en redegjørelse for Arbeidsbyråets opbygning og virksomhet med hensyn til forholdet mellom den norske arbeiderlovgivning og Arbeidsbyråets vedtak. Redegjørelsen oversendes til alle fagforeninger.

Denne redegjørelse er utarbeidet, og vil bli fremlagt for kongressen som eget bilag.

Landsorganisasjonens representantskap besluttet på sitt møte i april at Landsorganisasjonen skulde la sig representere på Arbeidsbyråets møte i Genf i mai—juni i år. Sekretariatets enstemmige forslag, som blev vedtatt av representantskapet var sålydende:

«For å opnå en såvidt mulig ensartet opptreden fra de skandinaviske landsorganisasjoners side i arbeidstidsspørsmålet og av hensyn til spørsmålets aktualitet, opnevner sekretariatet 1 representant til det forestående møte i Arbeidsbyrået. Landsorganisasjonens fremtidige stilling til byrået forelegges fagkongressen til behandling. Sekretariatets medlemmer forbeholder sig da å stå ubundet av den avgjørelse som nu treffes, og som er begrunnet i den særlige situasjon man står oppe i.»

Under henvisning til denne beslutning vil sekretariatet innstille for kongressen å vedta følgende forslag:

Sekretariatet bemyndiges til i samråd med forbundsstyrene, eventuelt Landsorganisasjonens Representantskap, i hvert forekommende

tilfelle å treffe avgjørelse om hvorvidt A. F. L. skal la sig representere ved Det Internasjonale Arbeidsbyrås møter, under hensyntagen til de spørsmål som Arbeidsbyrået har til behandling, og disse spørsmåls betydning for arbeiderklassen.

Dagsordenens punkt 6.

Tariffspørsmål og den faglige taktikk.

A. Arbeidstiden.

Vårt forbunds landsmøte vedtok i anledning avholdelsen av Landsorganisasjonens kongress i år følgende forslag som herved oversendes sekretariatet:

På grunn av den fortsatte og økede arbeidsledighet og nye bedriftsinnskrenkninger siden kongressen i 1931 fattet sin beslutning om forkortelse av arbeidstiden, vil landsmøtet, idet det understreker kongressens beslutning av 1931, uttale: at bak kongressens beslutning om 6 timers dag og skift står idag den samlede arbeiderbevegelse.

Landsmøtet henstiller til kongressen som skal avholdes i november i år, at kravet om forkortelse av arbeidstiden til 6 timers dag og skift blir et av de krav som må stilles i forgrunnen ved de kommende tariffoppgjør i 1935.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund.

*

Fagkongressen pålegger sekretariatet sammen med fagforbundene ved de forestående tariffrevisjoner av hensyn til arbeidsløsheten og arbeidspresset for dem som står i arbeide, å opta en felles kamp for forkortelse av arbeidstiden til maksimum 6 timer pr. dag, 36 timers arbeidsuke, samt forlengelse av ferien til minst 3 uker.

Motivering:

Teknikkens raske utvikling og den parallelt hermed omsiggripende rasjonalisering har medført at en stor del av den menneskelige arbeidskraft er blitt overflødig. Som følge herav er den overhåndtagende arbeidsløshet i stadig vekst. Dette går i første rekke ut over ungdommen, som blir avskåret fra å komme i virksomhet for å utnytte sine evner og krefter. For å råde bot herpå, må fagorganisasjonen ved de kommende tariffrevisjoner med alle til rådighet stående midler i fellesskap opta kampen for maksimum 6 timers dag, 36 timers arbeidsuke.

Ikke bare arbeiderne, men også borgerskapet, begynner å komme til den erkjennelse at en forkortelse av arbeidstiden er det virksomste middel i kampen mot arbeidsløsheten.

Oslo Sporveisbetjenings Forening.

*

Den tiltagende rasjonalisering innen alle industrier har ført til øket arbeidsløshet. Skal denne økede arbeidsledighet bekjempes er det kun et positivt middel som kan benyttes — «Forkortelse av arbeidstiden

i alle fag» —. Landsorganisasjonen har uttalt sig for forkortelse av arbeidstiden til 7 timers dag og 6 timers skift i kontinuerlige og særlig sundhetsfarlige bedrifter. Videre har Landsorganisasjonen henstillet til forbundene å søke å opta spørsmålet til behandling på internasjonale konferanser for å finne frem til en felles internasjonal aksjonslinje. Den stadig tiltagende arbeidsledighet her i landet må føre til at spørsmålet om forkortelse av arbeidstiden bringes frem som et dagskrav ved kommende tariffrevisjoner. Sådant som industrien og bedriftsforholdene ligger an her i landet, anser Oslo og Omegns faglige Samorganisasjons representantskap at kravet om forkortelse av arbeidstiden bør være 6 timers dag — og 36 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon. Representantskapet foreslår derfor at kongressen fatter følgende beslutning:

Kongressen pålegger forbundene ved kommende tariffrevisjon å kreve arbeidstiden fastsatt til 6 timers dag — 36 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon.

Enn videre pålegger kongressen forbundene at ved kommende tariffrevisjoner får inn i tariffen bestemmelser om overtid, slik at mulig overtid som kan forekomme, skal ta sigjen i fritid.

Sekretariatet får i oppdrag i samarbeide med Det norske Arbeiderpartis centralstyre og Stortingsgruppe å fremme krav om forandringer i arbeiderbeskyttelsesloven så den blir i overensstemmelse med kongressens beslutninger i arbeidstids og overtidsspørsmålet.

Oslo og Omegns faglige Samorganisasjon.

*

Idet årsmøtet gir sin tilslutning til Det norske Arbeiderpartis kriseprogram, anmoder årsmøtet Arbeidernes faglige Landsorganisasjon om å sette alle krefter inn for en effektiv nedsettelse av arbeidstiden, foreløbig 6 timer daglig. For å styrke dette krav henstilles det til Arbeiderne faglige Landsorganisasjon å få tariffestet kravet om at overtidsarbeide gir tilsvarende fritid senest påfølgende uke. Videre henstilte årsmøtet til de arbeiderstyrte kommuner i størst mulig utstrekning å sette i gang arbeider til tariff-festede priser.

Romerike faglige Samorganisasjon.

*

Kongressen må under vårtariffrevisjonene kreve 6 timers dag og skift med full lønnskompensasjon.

Akers Veivokterforening.

*

Hovedstyret uttaler: Hovedstyret forutsetter at sekretariatet til Landsorganisasjonens kongress fremlegger forslag til beslutninger gående ut på at fagorganisasjonen alene eller sammen med arbeiderbevegelsens øvrige organisasjoner over alt og i alle tilfelle arbeider, og om nødvendig kjemper for at organisasjonens beslutninger om nedsettelse av arbeidstiden gjennomføres.

Dessuten forutsetter hovedstyret at sekretariatet også fremlegger forslag til beslutninger som kan bidra til å avhjelpe arbeidsløsheten, bl. a. bekjempelse av overtidsarbeidet m. v.

For å øke profitten og for å velte krisens byrder over på arbeidsskuldre går arbeidskjøperne til ytterligere rasjonalisering og konsentrering av industrien som fører til nedleggelse av fabrikker, og arbeiderne kastes ut i arbeidsløshet. På denne måte økes arbeidsledigheten for arbeiderklassen. For å organisere kampen mot dette uttaler foreringen at fagorganisasjonen må legge en enhetlig kamplinje som gjelder for hele landet.

I den anledning foreslår vi for fagkongressen at følgende må stilles i forgrunnen:

Når arbeidskjøperne og trustene går til innskrenkninger og nedleggelse av fabrikker for å øke utbytningen, må det stilles krav og organiseres kamp om forkortelse av arbeidstiden med full lønnskompensasjon.

Kravet om senkning av arbeidstiden med full lønnskompensasjon må stilles over det hele land for å motvirke senkning av arbeidernes lave lønninger og for å få flest mulig arbeidsledige i arbeide.

Sannesunds Kai- og Lagerarbeiderforening.

*

Det må bli satt en stopper for den agitasjon som drives for forkortelse av arbeidstiden uten lønnskompensasjon, da vi er av den mening at en ytterligere senkning av arbeidernes levestandard vil forverre krisen istedenfor å avhjelpe den.

Motivering:

På jernbaneanleggene må en stor del av arbeiderne ha sin familie boende utenfor arbeidsplassen og derfor føre to husholdninger. Vi anser det derfor for liten hjelp i å få noen flere i arbeide, når for tjenesten til de som nu har arbeide skal settes slik at de må ha hjelp av forsorgsvesenet ved siden av. Likeledes anser vi det som sikkert at organisasjonen vil få et stort frafall av medlemmer, hvis forkortelse av arbeidstiden uten lønnsforhøielse blev gjennomført.

Vi ser gjerne at arbeidstiden blir forkortet når der opnåes tilsvarende lønnsforhøielse.

Skjekkeland Jernbanearbeiderforening, avd. 116.

*

Avd. 210 av N. A. F. krever av fagkongressen at den pålegger vårt forbundsstyre å opta forhandlinger med jernbanens hovedstyre og Statens veidirektorat om nedsettelse av arbeidstiden til 6 timers arbeidsdag med full lønnskompensasjon.

N. A. F. avd. 210, Skien.

*

- a) Ved tariffrevisjonen i 1935 stilles som et ufravikelig krav: arbeidstidens forkortelse.
- b) En høiere timelønn som kompensasjon for arbeidstidens forkortelse må være kravet som stilles, og at de forbund eller arbeidsgrupper som har evnen og viljen til å gjennomføre en forkortelse av arbeidstiden ikke blir tvunget tilbake til arbeidsplassen mot

sin vilje, men får stå fritt og ikke blir koblet sammen med de andre industrier.

- c) Dispensasjoner fra inngåtte avtaler og overenskomster i tariffperioden kan ikke gis av sekretariatet uten at avdelingene har uttalt sig i spørsmålet og forbundsstyret har gitt sitt samtykke til at det vedtatte overenskomstforhold kan fravikes.

Motivering for punkt c:

I flere tilfelle har Landsorganisasjonen gitt dispensasjoner fra landsoverenskomstene, således at et forbund som har mindre time-lønnsavtaler enn et annet forbund har fått tillatelse til å inngå overenskomster på lavere timelønn enn den i landsoverenskomsten fastsatte timelønn for vedkommende fag. (Konfr. Kjemisk Industriarbeiderforbund og Norsk Bygningsarbeiderforbund.)

Tømmerens Fagforening, Oslo.

*

Stord Arbeiderforening foreslår at Landsorganisasjonen av all kraft optar arbeidet for å få nedsatt arbeidstiden til 6 timer pr. arbeidsdag med full lønnskompensasjon.

Stord Arbeiderforening.

*

Askim Bygningsarbeiderforening har på møte 21 juli 1934 besluttet å henstille til Landsorganisasjonens kongress å gjennomføre 6 timers arbeidsdag ved tariffrevisjonen i 1935.

Motivering:

6 timers dagen kan kun gjennomføres gjennom en samlet aksjon fra fagorganisasjonens side. De spredte forsøk på å gjennomføre den forkortede arbeidsdag fra grupper side er selvsagt bra, men vil ikke føre frem uten et samlet fremstøt. Om den forkortede arbeidstid skal gjennomføres med hel eller delvis kompensasjon i lønn er av underordnet betydning. Hovedsaken er at den faglige Landsorganisasjon med hele sin tyngde anviser de arbeidsløse plass i produksjonslivet. Nogen annen farbar vei enn en forkortet arbeidsdag kan ikke påvises, og de tusener av arbeidsløse må få et tydelig bevis på at de organiserte arbeidere går inn for deres interesser.

Vi skulde også tro at den offentlige opinion skulde ligge til rette for et samlet fremstøt her og vi mener derfor at selve lønns spørsmålet må holdes utenfor prinsippkampen om 6 timers dagen. Vi hevder derfor at Landsorganisasjonens kongress må beslutte at der ved den store tariffrevisjon i 1935 settes inn alle våre krefter for å sikre 6 timers dagen innført.

Askim Bygningsarbeiderforening.

*

Forkortelse av arbeidstiden med full lønnskompensasjon.

Motivering:

Den tekniske utvikling som stadig skrider frem og fortrenger den menneskelige arbeidskraft slik at arbeidsløsheten i en uhyggelig grad

vokser fra år til år, tilsier at også fagorganisasjonen må følge med i denne utvikling.

Hele fagorganisasjonens slagkraft må derfor innstilles på en forkortelse av arbeidstiden med full lønnskompensasjon.

Bygningsarbeiderne i Oslo hadde allerede i 1931 gjennomført forkortelse av arbeidstiden med lønnskompensasjon, men ved tariffoppgjøret samme år måtte de gi avkall på dette på grunn av press fra den øvrige organisasjon.

Industrigruppen og dens avdelinger har i de siste 3 år stadig opptatt spørsmålet kampen om kortere arbeidstid, men til enhver tid fra hovedorganisasjonen blitt minnet om det ansvarsløse i å gå til kamp midt i tariffperioden. I år er det imidlertid Oslo bygningsarbeideres forutsetning at spørsmålet må få sin løsning ved vårens tariffrevisjon. Saken har etter vår opfatning så dyptgående betydning som organisasjonens væren eller ikke væren.

Ut fra disse betraktninger krever vi at fagkongressen beslutter, og gjennomfører, *kortere arbeidstid med full lønnskompensasjon.*

Bygningsarbeidernes Industrigruppe, Oslo.

*

Kongressen beslutter at Landsorganisasjonen ved vårens tariffrevisjoner setter all kraft inn på å gjennomføre 6 timers dag og skift med full lønnskompensasjon. All diskusjon om forkortelse av arbeidstiden uten kompensasjon må nu opphøre innen fagorganisasjonen.

Porsgrunns Bygningsarbeiderforening.

*

For å øke profitten og for å sette krisens byrder over på arbeidernes, går arbeidsgiverne til ytterligere rasjonalisering og konsentrasjon av industrien med den følge at hele industribyer legges øde med øket arbeidsløshet og masseelendighet for arbeiderklassen.

For å organisere kampen mot dette må fagorganisasjonen beslutte en enhetlig kamplinje som gjelder for hele landet. I henhold hertil beslutter fagkongressen:

Når arbeidskjøperne og trustene gjennomfører innskrenkninger, rasjonalisering eller nedlegger fabrikker for å øke utbytningen, må der stilles krav og organiseres kamp for forkortelse av arbeidstiden med full lønnskompensasjon.

Kampen for 6 timers dag må stilles i forgrunnen for alle industrier og for det hele land.

Sarpsborg og Omegns faglige Samorganisasjon.

*

Ad 6 timers dagen.

Under henvisning til hvad der i skrift og tale, både fra faglig og politisk ledende hold er fremkommet om nødvendigheten og berettigelsen av å gjennomføre en kortere arbeidstid for å avhjelpe arbeidsløsheten vil vi foreslå at sekretariatet sammen med forbundsstyrene setter op 6 timers dagen med full lønnskompensasjon som hovedkrav

ved de kommende tariffoppgjør, og setter all kraft inn på å gjennomføre kravet, eventuelt ved hjelp av generalstreik.

Vikeland Arbeiderforening, avd. 13, N. K. I. F.

Falconbridge Nikkelverks Arb. forening, avd. 40, N. K. I. F.

Fiskaa Verks Arbeiderforening, avd. 21, N. K. I. F.

*

Kongressen beslutter at ved vårens tariffrevisjoner skal kravet om 6 timers dag og skift, med full lønnskompensasjon, samt kampen mot tukthus-, boikott- og kneblingsloven stilles i forgrunnen. Og kampen skal utvides hvis nødvendig, til å gjelde alle Landsorganisasjonens medlemmer, med sikte på disse lovers avskaffelse. Hvis der i den kommende tid foreslåes nye tvangslover eller skjerpelse i de lover og bestemmelser som eksisterer skal hele fagorganisasjonens kraft settes inn for å forhindre dette. Det våben som arbeiderklassen har i generalstreiken skal i dette tilfelle brukes i hele sin konsekvens. Hvis der fra nogen tillitsmann eller ledelsens side kapitulere overfor borgerskapets fascistiske fremrykning mot arbeiderklassen, skal vedkommende straks avsetes fra sin funksjon og erstattes med nye som vil føre klassekamp.

Herøya Arbeiderforening.

*

For å øke profitten og for å velte krisens byrder over på arbeidernes skuldrer går arbeidskjøperne til ytterligere rasjonalisering og konsentrering av industrien som fører til nedleggelse av fabrikker og verksteder, slik at hele industribyer og arbeidsplasser blir lagt øde og arbeiderne kastes ut i arbeidsløshet. På den måten økes arbeidsledigheten og masseledigheten for arbeiderklassen.

For å organisere kampen mot dette uttaler foreningen at fagorganisasjonen må legge en enhetlig kamplinje som gjelder hele landet. I den anledning foreslår fagkongressen at følgende må stilles i forgrunnen:

Når arbeidskjøperne og trustene gir forslag til innskrenkninger og nedleggelse av fabrikker for å øke utbytningen må der stilles krav og organiseres kamp om forkortelse av arbeidstiden med full lønnskompensasjon. Kravet om senkning av arbeidstiden med full lønnskompensasjon må stilles over det hele land for å motvirke at senkning av arbeidernes nominelle lønninger og for å få flest mulig arbeidsledige i arbeide.

N. J. & M. F., avd. 12.

*

For å øke profitten og for å velte krisens byrder over på arbeiderklassens skuldrer går arbeidskjøperne til ytterligere rasjonalisering og konsentrering av industrien som fører til nedleggelse av fabrikker og verksteder slik at hele industribyer og arbeidsplasser blir øde og arbeiderne kastes ut i arbeidsløshet. På den måte økes arbeidsledigheten og masseledigheten for arbeiderklassen.

For å organisere kampen mot dette uttaler Tønsberg Jern- & Metall at organisasjonen må legge en enhetlig kamplinje som gjelder hele landet.

I den anledning foreslår fagforeningen at følgende må stiles i forgrunnen:

Når arbeidskjøperne går til innskrenkninger og nedleggelse av fabrikker for å øke utbytningen må der stilles krav og organiseres kamp om forkortelse av arbeidstiden med full lønnskompensasjon. Krav om senkning av arbeidstiden med full lønnskompensasjon må stilles over det hele land, for å motvirke senkningen av arbeidernes nominelle lønninger og for å få flest mulig arbeidsledige i arbeide.

Tønsberg Jern- og Metallarbeiderforening.

«Hensynet til de arbeidsledige kamerater gjør det nødvendig at Platearbeidernes Forening retter en alvorlig henstilling til sekretariatet om å fremkomme med forslag til kongressen som tilsikter kortere arbeidstid.

Vi benytter anledningen til samtidig å peke på, at vi mener den eventuelle kamp for forkortelsen av arbeidstiden bør være gjennomført før tariffoppgjørne i 1935, da sammenkobling av disse ting ikke vil føre frem.

En reduksjon av fortjenesten i jernindustrien anser vi helt utelukket og går ut fra at sekretariatet deler vår opfatning heri, men vi mener oss sterke nok til å rette på dette ved tariffoppgjøret hvis arbeidstidsspørsmålet er avgjort på et tidligere tidspunkt.»

Platcarbeidernes Forening, Oslo.

Smedenes Forening vedtok på møte 9 august 1934 at kongressen fatter beslutning om at ved alle nye inngåtte overenskomster skal arbeidstiden forkortes.

Smedenes Fagforening.

Kongressen beslutter at ved alle tariffrevisjoner i 1935 settes all kraft inn for gjennomførelsen av 6 timers dag og skift med full kompensasjon, og at man innenfor organisasjonen ophører med den slags snak å forkorte tiden uten kompensasjon.

Porsgrund Elektrometallurgiske Forening.

Kongressen beslutter at Landsorganisasjonen setter all kraft inn for å gjennomføre 6 timers skift og dag med full lønnskompensasjon. All diskusjon om forkortelse av arbeidstiden uten kompensasjon må nu ophøre innenfor organisasjonen.

Skiens Møllearbeiderforening.

B. Ferie.

Kongressen pålegger sekretariatet å utarbeide plan for gjennomførelse av ensartede feriebestemmelser for samtlige fag og industrier med sikte på gjennomførelse av 14 dagers ferie med full lønn og avskaffelse av den nuværende procentberegning.

Motivering:

Den nuværende procentberegning ved utbetaling av feriegodtgjørelse er til skade for arbeidernes ferie på grunn av de store innskrenkninger i arbeidstiden, således at feriegodtgjørelsen ikke på langt nær dekker den fastsatte ferietid.

N. J. & M. F., avd. 12.

*

På medlemsmøte 2 august 1934 blev det vedtatt enstemmig å henstille til kongressen å konsentrere sig om gjennomførelse av 14 dagers ferie ved siden av arbeidet for 6 timers skift.

Granfoss Papirarbeiderforening.

C. Overtidsarbeidet.

Kongressen pålegger sekretariatet å utarbeide en landsomfattende kampanjeplan for organisasjonsmessig å få avskaffet all overtid.

Motivering:

Ved overtid økes arbeidsledigheten og er en skade for arbeiderne selv. Ved overtid økes den usunde konkurranse mellom industrien og bedriftene.

Ved en effektiv og landsomfattende kampanje for fastere og mere ensartede bestemmelser må det lykkes å avskaffe overtiden.

N. J. & M. F., avd. 12.

*

Ved kommende tariff-forhandlinger må sekretariatet påse at det reises krav om procentbetaling for 17 mai, og eventuelt andre fridager som faller på yrkesdager, blir som for søn- og helligdager 100 pct.

Motivering på kongressen.

N. J. & M. F., avd. 12.

D. Den faglige taktikk.

Grunnet den skjerpede arbeidstvistlovgivning søker Landsorganisasjonen i samråd med forbundene å omlegge fagorganisasjonens kamptaktikk således at spørsmålet om opprettelse av kollektive tariffavtaler ikke blir satt i forgrunnen, og at man tar tariffløse perioder der hvor det ansees forsvarlig av hensyn til opprettholdelse av lønns- og arbeidsvilkårene.

Motivering:

Forslaget er ment som et ledd i kampen mot undtagelseslovene mot fagorganisasjonen. De siste års skjerpning av arbeidstvistloven,

boikottlovene m. fl. har sitt vesentligste utgangspunkt i at det er opprettet kollektive tariffavtaler.

Det er derfor vår opfatning at såfremt fagorganisasjonen i størst mulig utstrekning ikke oppretter tariffavtaler, bortfaller eller forminskes lovbestemmelsenes rettsgrunnlag.

Å ta tariffløse perioder i de brancher hvor organisasjonsforholdene er relativt gode og arbeidernes klasseinnstilling klar skulde det ikke være særlig fare til stede for å opprettholde lønns- og arbeidsvilkårene uten tariff. Fagorganisasjonen får noget av sin frie slagkraft tilbake.

På steder hvor det forekommer at man ikke får løst prinsipielt viktige krav ved tariffrevisjonene og man kan risikere tariffstridige aksjoner er det uten tvil en stor fordel å ikke få tariffbundne forhold.

I mange tilfelle blir det ført langvarige kamper som har kostet store offer for å få opprettet tariff, f. eks. i skogbruket, uten særlige resultater, mens man i mange tilfelle kunne opnådd en forbedring i lønns- og arbeidsvilkårene uten tariffkrav. Man bør også ta i betraktning den rent politiske side av disse lønnskamper.

Det er ikke vår mening at man kan optrekke skjemaer for dette. Det er uten tvil bedrifter og brancher man også for fremtiden er nødt til å fastholde kravet om tariff. Det er heller ikke vår mening at dette alene kan opheve de forskjellige lovbestemmers betydning, men det er et ledd i kampen for å gjøre dem illusoriske. Så snart arbeidstvistlovgivningen blir revidert i mere moderat retning, bør man komme tilbake til normale forhold også hvad angår opprettelse av tariffavtaler.

Norsk Kjøttindustriarbeiderforbund.

*

Det henstilles til fagkongressen å opta til behandling spørsmålet om forbedring av lønns- og arbeidsvilkårene for veiarbeiderne.

Motivering:

Når vi gjør en sådan henstilling til fagkongressen er det av den grunn at veiarbeiderne ikke er tilfreds med de vilkår som nu er gjeldende ved Statens veianlegg.

Da det ikke finnes nogen tariff eller minstelønn dikterer veimyndighetene de betingelser som de selv ønsker og tar ikke noget hensyn til arbeidernes forlangende. Dette vil ikke veiarbeiderne lenger finne sig i. Vi forlanger at Landsorganisasjonen setter all sin vilje og makt inn for å bedre veiarbeidernes lønns- og arbeidsvilkår. Den overenskomst som blev opprettet ifølge Riksmeglingsmannens forslag til bilegelse av veikonflikten i 1932, er efter vår mening den dårligste overenskomst som nogensinne er opprettet. Myndighetene har ifølge denne overenskomst alle tøiler i sin hånd. Dette bevises ved at en del av de faste arbeidere, som trofast og sikker på organisasjonen blev med i kampen for å bedre sine kår, er til dags dato ikke kommet i arbeide. Til tross for at trakassering ikke skulde finne sted. Skal veiarbeiderne komme med i organisasjonen kreves det av Norsk Arbeidsmannsfor-

bund og Lansorganisasjonen at de viser sympati og vilje til å rette på sine stedbarns lønns- og arbeidsvilkår.

Da først vil veiarbeiderne vokse i rekkene.

Imtrøndelag Veiarbeiderforening.

*

Vi vil rette en henvendelse til Norsk Arbeidsmannsforbund om å opta forhandlinger med veidirektøren om forandringer i det nuværende arbeidsreglement, og hvis intet kan opnåes ved forhandlinger, da å opta en kamp.

Av sådanne forandringer vil vi særlig fremheve:

Punkt 1. Forandring av bestemmelsene om gjennomsnittslønn for de forskjellige fylker.

Punkt 2. *Forandring av feriebestemmelsene.*

Feriebestemmelsene foreslår vi forandret derhen, at alt veiarbeide administreres av fylkesveivesenet, eller med bistand av dette, gir rett til feriegodtgjørelse.

De nuværende bestemmelser om minstetid må også vekk, så en veiarbeider opnår feriegodtgjørelse for den tid han arbeider, enten så denne er 100 eller 2 000 timer.

Punkt 3. Vi mener at når veidirektøren ved den nuværende overenskomst hadde anledning til å fastsette gjennomsnittspriser for de forskjellige fylker, så har han også fullmakt til å pålegge de enkelte kommuner som får fylkesbidrag til sine veier, å gi arbeiderne ved disse en litt høyere lønn, samt feriegodtgjørelse.

Punkt 4. Likeså må det tas et alvorlig arbeide for å sette arbeidstiden ned til 40 timer i uken, på basis av full lønnskompensasjon.

Punkt 5. Vi foreslår at bestemmelsene om gjennomsnittslønn oppheves og erstattes med en tariff, i likhet med jernbaneanleggene, for såvidt angår forskuddsbetaling, akkordarbeide og betaling for dagarbeide.

Bremsnes Veiarbeiderforening.

Avd. 188 av N. A. F.

Sekretariatet vil på kongressen fremlegge innstilling angående tariffspørsmålene og den faglige taktikk.

Dagsordenens punkt 7.

Krisespørsmål.

Nødsarbeide og ungdomsarbeide.

Fra Norsk Arbeidsmannsforbund er der kommet følgende skrivelse datert 16 august 1934:

«Ad Landsorganisasjonens kongress 1934.

Vårt forbunds representantskap avholdt møte i dagene 26 til 30 juni d. å. Representantskapet behandlet bl. a. stillingen til nødsarbeide og de unge arbeidere. Siden man fikk nedgangstider og der-

med arbeidsløshet, har man også fått nødsarbeide og de vanskeligheter så vel for de arbeidere som er blitt satt til dette arbeide som for organisasjonen som dette har ført med sig.

Det er vel ikke noget forbund som på en så direkte måte er kommet i berøring med nødsarbeide som vårt forbund. Forbundet har funnet å måtte godkjenne organiseringen av disse arbeidere, og man har også til enhver tid etter beste evne forsøkt å ivareta disse arbeideres interesser og bedre deres kår, men når vi vet på hvilken måte dette arbeide er kommet i stand, er organisasjonens innflytelse når det gjelder forbedring av vilkårene så små at man faktisk kan si at man står hjelpeløse i dette forhold. De arbeidsløse krever arbeide av sine respektive kommuner, og i de fleste tilfelle resulterer dette i at vedkommende kommune søker Staten om bidrag til igangsettelse av arbeide, og forsåvidt kommunen får dette arbeide, så er vilkårene allerede på forhånd fastsatt av Stortinget, og kommunen har som følge herav, selv om det er vilje til stede for å bedre vilkårene, ingen innflytelse på dette, idet de må for å få bidrag rette sig etter de forutsetninger som er gitt av Stortinget for ydelse av nødsmidler. Det er således helt klart at man ikke kan se bort fra disse faktiske ting når det gjelder organiseringen av nødsarbeiderne, og vårt forbund er gjennom denne erfaring klar over at man kan ikke fortsette den linje som man hittil har ført, nemlig uten videre å opta nødsarbeidere i organisasjonen. Man må da også ha mulighet for å bedre disse arbeideres lønns- og arbeidsvilkår. Dette av hensyn til arbeiderne, men også av hensyn til organisasjonen er dette absolutt nødvendig, som utviklingen nu går. I henhold til Stortingets beslutninger om bevilgning av penger til krisen, må man gå ut fra at det er de bevilgende myndigheters forutsetning at alle disse midler skal anvendes til nødsarbeide og på betingelser som fastsatt av Stortinget.

Ut fra dette synspunkt var vårt representantskap av den opfatning at Arbeidsmannsforbundet eller noget annet forbund alene ikke lenger makter eller kan ta ansvaret for dette forhold lenger. Vi mener at saken er av en så stor vidtrekkende betydning for hele den samlede organisasjon, at det nu må bli en sak som en må ta sig av og finne utveier slik at man kan komme inn på linjer og former for ikke bare å bekjempe nødsarbeide, men også å avskaffe det.

I forbindelse med behandlingen av saken og den beslutning som representantskapet fattet, forelegges spørsmålet kongressen. Vi tillater oss i den anledning å vedlegge representantskapets beslutning så vel når det gjelder stillingen til nødsarbeide som til de unge arbeidere.

Man finner ikke på det nuværende tidspunkt å ville gi et konkret forslag til kongressen, men tillater oss foreløbig å foreslå følgende:

I henhold til overstående og de av vårt representantskap fattede beslutninger, finner vi ikke å ville forelegge kongressen noget konkret forslag dels av den grunn at saken i sig selv er av så vidtrekkende betydning så vel faglig som politisk, og dernæst at vi mener at det må bli den samlede organisasjons sak å ordne disse spørsmål.

Vi tillater oss derfor å foreslå at kongressen, så snart den treir

sammen, velger en komité med oppdrag å utarbeide retningslinjer for organisasjonens fremtidige arbeide med ovenomhandlede spørsmål.

Finner sekretariatet at det er av betydning på forhånd å nedsette en komité som ovenfor nevnt, har vi intet å bemerke dertil.»

Det forslag som Norsk Arbeidsmannsforbunds representantskap vedtok er sålydende:

«Representantskapet er av den opfatning at man ikke kan nekte arbeiderne ved nødsarbeide optagelse i forbundet, dog må disse arbeidere ved optagelsen gjøres bekjent med de vanskeligheter som er forbundet med å opnå forbedringer i de fastsatte lønns- og arbeidsvilkår, da disse til enhver tid fastsettes av stats- og kommunale myndigheter, og som følge herav er organisasjonens innflytelse på lønns- og arbeidsvilkårene i uvesentlig grad til stede. Representantskapet er opmerksom på at det kan være tilfelle at en arbeidsnedleggelse kan godkjennes. For øvrig vil man bekjempe nødsarbeide for ettertiden som hittil.

Man er videre av den opfatning at Norsk Arbeidsmannsforbund alene ikke kan makte å avskaffe nødsarbeidet. Det må bli en sak som den samlede organisasjon må løse. Forbundsstyret pålegges å fremme denne sak for kommende kongress slik at denne kan trekke op linjene for stillingen til nødsarbeide.»

Forslaget blev enstemmig vedtatt.

Videre blev følgende forslag vedtatt:

«Representantskapet finner ikke å kunne avslå andragendet fra unge arbeidere i Aker om å bli optatt som medlemmer av forbundet, da de er beskjeftiget innen forbundets virkeområde. Dog må disse arbeidere som er beskjeftiget med det såkalte ungdomsarbeide og som søker optagelse i forbundet, gjøres opmerksom på at man savner muligheter for å føre lønnskamper for å fremme de unges arbeideres økonomiske interesser, og at de må tilslutte sig en allerede bestående forening. Hvis de unge arbeidere tross dette ønsker å bli optatt som medlemmer, hilser man dette med glede, idet man går ut fra at forbundsstyret foranlediger spørsmålet om de unges arbeideres organisering behandlet på kommende kongress i hele sin bredde.»

I anledning de spørsmål som er reist i Arbeidsmannsforbundets skrivelse, vil sekretariatet uttale:

De nugjeldende bestemmelser med hensyn til lønnen i nødsarbeide finnes i Stortingets beslutning av 23 mai 1928, som lyder slik:

«Lønnen for nødsarbeide må i hvert tilfelle fastsettes således at den ligger under hvad der i vedkommende kommune betales for ordinært arbeide. Lønnen graderes så vidt mulig efter vedkommende arbeideres forsørgelsesbyrde. For arbeide som betales pr. time eller pr. dag må lønnen inntil videre ikke overstige kr. 6.00 pr. dagsverk — 8 timers dag. For arbeidere med stor forsørgelsesbyrde i kommuner med særlig dyre levevilkår, og for arbeidere som er sysselsatt i nødsarbeide så langt fra sitt hjem at de må bo borte, kan lønnen med ved-

kommende departements samtykke forhøies til kr. 7.00 pr. dagsverk — 8 timers dag.

For akkordarbeide gjelder at akkorden beregnes og utsettes efter en daglønn ikke over kr. 6.00, eventuelt kr. 7.00.»

I disse vilkår er der 3 hovedpunkter. For det første at lønnen (fortjenesten) må ligge under hvad der i vedkommende kommune betales for ordinært arbeide. Videre at lønnen forutsettes så vidt mulig gradert efter forsørgelsesplikten, og at akkordarbeide forutsettes anvendt i den utstrekning dette er mulig.

Forskuddslønnen i nødsarbeide er nu meget lav og dreier sig i almindelighet mellem 30 til 40 øre pr. time (kr. 2.40 à kr. 3.20 pr. 8 timers dag). Hertil kommer et mindre familietillegg (fra 24 til 160 øre pr. dag efter familiens størrelse).

Nødsarbeidslønn brukes i alt Statens nødsarbeide, og er et vilkår for støtte fra Statens side til kommunale tiltak mot arbeidsløsheten, hvad enten denne støtte gis i form av dagsverksbidrag, lån eller på annen måte.

Sekretariatet er av den opfatning at de bestemmelser og forutsetninger som hittil har vært gjeldende med hensyn til forskuddsbetaling og maksimumsfortjeneste vel nødsarbeide snarest må opheves. For å løse dette spørsmål må fagorganisasjonen nøie samarbeide med Det norske Arbeiderparti.

Så strenge som departementets direktiver nu er både når det gjelder dagsverksbidrag og annen støtte til kommunene, så virker nødsarbeidsbestemmelsene meget urettferdige og skadelige utover i distriktene. På mange steder opstår konflikter mellem de arbeidsløse som anvises nødsarbeide og kommunene som igangsetter arbeidet.

Det er også så, at de borgerlige regjeringer går langt lavere med satsene og fortjenesten i nødsarbeidet, enn det som forutsettes i Stortingets beslutning. Der er av departementet utferdiget forskjellige cirkulærer og direktiver overfor kommunene, som reduserer nødsarbeidslønnen ned til sultegrensen. Nevnes kan det såkalte «underholdsarbeide», hvor fortjenesten er redusert til kr. 1.50 pr. dag. Og enkelte borgerlig styrte kommuner har gått enda lenger ned — til kr. 1.00, ja like ned til 50 øre pr. dag i fortjeneste. Det er f. eks. tilfelle i Fræna kommune.

Videre kan nevnes det såkalte «ungdomsarbeide», som igangsettes i enkelte kommuner, og med en ytterst lav fortjeneste.

Hele dette system med underbetalt nødsarbeide gjennomføres av de borgerlige regjeringer i strid med den opfatning, som gjentatte ganger er hevdet av den samlede faglige og politiske arbeiderbevegelse.

Det underbetalte nødsarbeide er en trusel og en fare for arbeiderklassens lønns- og levestand, og har en tendens i retning av et planmessig lønnspress like overfor de ellers gjeldende, tariff-festede lønns- og arbeidsvilkår. Mange steder på landsbygden kommer dette særlig sterkt frem.

Under henvisning til foranstående vil sekretariatet innstille for kongressen å vedta følgende beslutning:

I.

1. Arbeidernes faglige Landsorganisasjon samarbeider med Det norske Arbeiderparti for snarest å få ophevet de bestemmelser som er gjeldende angående forskuddsbetaling og maksimumsførtjenste for ekstraordinært arbeide.
2. Før et ekstraordinært arbeide igangsettes skal der søkes optatt forhandlinger mellom angjeldende myndigheter og den organisasjon hvorunder arbeidet organisasjonsmessig henhører, om opprettelse av lønnsavtale.
3. Lønns- og arbeidsvilkårene fastsettes ved avtale under hensyntagen til hvad der i almindelighet betales for motsvarende ordinært arbeide.
4. Arbeiderfraksjoner i by- og herredsstyrene må effektivt understøtte fagorganisasjonens bestrebelse for å få opprettet organisasjonsmessige forhold, og for å komme bort fra at arbeidsløsheten utnyttes til å senke arbeiderklassens lønns- og levestandard ved underbetalt nødsarbeide. Arbeiderrepresentantene i kommunestyrene må derfor arbeide for at der optas forhandlinger om avtaler angående lønns- og arbeidsvilkårene for det ekstraordinære arbeide.
5. Ekstraordinært arbeide må ikke utnyttes til å erstatte eller overflødiggjøre det ordinære kommunale arbeide. Regulært kommunalt arbeide søkes utført hvor dette er gjørlig, av kommunen selv, uten arvendelse av entreprenører. Dette arbeide lønnes efter Kommuneforbundets stedlige tariffer.
6. Der må settes i gang passende arbeide for den arbeidsløse ungdom. Dette arbeide skal omfatte ungdom under 22 år og avlønnes efter satser som fastsettes i forståelse med fagorganisasjonen.
7. Ved igangsettelse av arbeide i kommuner som får statsstøtte, og i private bedrifter som får støtte av stat og kommune, må ungdommen sikres arbeide i forhold til den ledighetsprocent som de representerer.

II.

1. *Kongressen gir sin tilslutning til at arbeiderne som er beskjeftiget ved ekstraordinært arbeide, og unge arbeidere som er beskjeftiget med ungdomsarbeide, kan optas som medlemmer av Norsk Arbeidsmannsforbund på det grunnlag og under de forutsetninger som er vedtatt av forbundets representantskap. På landsbygden må der gåes frem i samråd med Skog- og Landarbeiderforbundet. De arbeidere som tidligere er fagorganiserte opprettholder sitt medlemskap i sine respektive forbund.*
2. *Kongressen bemyndiger sekretariatet til organisatorisk og økonomisk å understøtte bestrebelsene for å få knyttet de arbeidere som beskjeftiges med ekstraordinært arbeide, så fast som mulig til den samlede fagorganisasjon.*

Kriseplanen.

Sekretariatet innstiller:

Kongressen gir sin tilslutning til grunnlinjene i den kriseplan og de forslag som er stillet av Det norske Arbeiderparti for å bekjempe krisen og arbeidsløsheten, og mildne dens følger for den nødlidende befolkning i de forskjellige yrker og erhvervsgrener.

En positiv og praktisk arbeiderpolitikk mot krisen er nødvendig i alle land. Ikke bare av hensyn til arbeiderklassen, men også fordi en planmessig og energisk krisepolitikk er nødvendig for å hindre at nødlidende befolkningslag blir et bytte for en frekk, demagogisk, nazistisk agitasjon.

Skal en positiv krisepolitikk kunne føres til beste for de kriserammede befolkningslag, må det skje under ledelse av en arbeiderregjering som støtter sig til den politisk og faglig organiserte arbeiderklasse og som derfor har den interesse og kan ta det initiativ som skal til for at Statens og de offentlige myndigheters hele kraft kan settes inn i kampen mot krise og nød.

Kongressen retter en inntrengende appell til arbeiderklassen om å understøtte og kjempe frem kravet om en arbeiderregjering på folkestyrets grunn som med all kraft kan gå inn for løsning av tidens brennende økonomiske og sociale problemer.

Dermed vil også grunnlaget være lagt til rette for et utvidet solidarisk samarbeide, til beste for det arbeidende folk og til trygding av frihet og folkestyre.

Dagsordenens punkt 8.

De arbeiderfiendtlige lover.

I vårt som i andre land har reaksjonen gått til omfattende angrep på arbeiderklassens oparbeidede rettigheter ved gjennom den maktstilling reaksjonen innehar i de lovgivende forsamlinger, å fremme og få vedtatt lover som har som formål å hindre arbeiderklassens bestrebelser for gjennom fagorganisasjonen å fremme, samt verne om de tilkjempede rettigheter.

Angrepene på sociallovgivningen og de vedtatte meglingslover, blokade- og boikottloven, straffelovens § 222, punkt II m. v. gir uttrykk for at reaksjonen her hjemme ikke viker tilbake for anvendelse av lovgivningsmyndigheten i kampen mot arbeiderklassen.

De borgerlige partier som har gjennomført de her nevnte lover, vil derved søke å hindre lønns-mottagerne i ved solidarisk optreden å forsvare sine felles interesser.

Kongressen vedtar:

1. Kongressen retter en sterk opfordring til samtlige forbund og samorganisasjoner å forberede sig til den kamp som må føres mot den fremrykkende fascisme, som også viser spirer i vårt land, og er beredt til å foreta ethvert skritt for å slå angrepene fra denne kant tilbake.

Kongressen protesterer på det kraftigste mot de vedtatte undtagelseslover, og som ensidig er rettet mot de organiserte lønns-mottagere og disses rett og frihet til å beskytte sine livsinteresser gjennom fagorganisasjonen.

Kongressen vil rette en sterk opfordring til Det norske Arbeiderparti å anvende alle til rådighet stående midler for å få de vedtatte undtagelseslover ophevet.

2. Arbeidere som står tilsluttet eller sympatiserer med politiske partier som har som oppgave å bekjempe fagorganisasjonen, kan ikke stå som medlem av forbund tilsluttet Landsorganisasjonen.

Norsk Bygningsarbeiderforbund.

*

Kongressen tar bestemt avstand fra Halvard Olsen og de av den øvrige ledelse i Landsorganisasjonen som har støttet Halvard Olsen i den stilling han har inntatt til de av Stortinget vedtatte kneblingslover.

Disse ledere har ikke den organiserte arbeiderklassens tillit og kan ikke gjenvelges i fagorganisasjonens ledelse.

Enn videre beslutter kongressen at alle kneblingslover skal bekjempes med alle de midler som fagorganisasjonen råder over. Der nedsettes en komité som i samarbeide med sekretariatet senest en måned efter kongressens avholdelse, utarbeider anvisninger for å bryte alle kneblings- og tukthuslover. Denne komité må utelukkende bestå av arbeidere direkte fra bedrifter eller andre arbeidsplasser.

Tømrrernes Fagforening, Oslo.

*

I anledning av kneblingslovens vedtagelse i Stortinget og den stilling som Landsorganisasjonens sekretariat tok til dette spørsmål, foreslår Stord Arbeiderforening for kongressen å fatte følgende beslutning:

1. Fagorganisasjonen optar kampen for bedre lønns- og arbeidsvilkår på tross av alle tukthuslover.
2. For å slå arbeidskjøpernes angrep og de fascistiske fremstøt tilbake må fagbevegelsen nekte å underkaste sig tukthusloven og konsekvent nekte å praktisere kneblingslovens nye avstemningsregler. Fagbevegelsen må se det som sin oppgave gjennom aksjoner å sprengte og tilintetgjøre tukthuslovgivningen på lignende måte som voldgiftsloven blev sprengt og avskaffet i 1928.
3. Under henvisning til det som hendte i Arbeidsfredskommisjonen beslutter fagkongressen at alle ledere som har gjort sig medskyldig i kneblingslovens utarbeidelse og vedtagelse skal fjernes fra sine tillitsposter i Arbeidernes faglige Landsorganisasjon.
4. Der treffes foranstaltninger for å søke å sikre fagbevegelsens kampfond mot overgrep fra de reaksjonære statsmyndigheters side.

Stord Arbeiderforening.

Efter hvert som krisen i det kapitalistiske samfund skrider frem og antar stadig større omfang, griper borgerskapet til skjerpene midler for å oprettholde sitt klasseherredømme og svekke arbeiderklassens slagkraft.

Fascismen er i stadig fremrykning også her i landet og gir sig utslag i nye og skjerpede lovbestemmelser, rettet mot arbeiderklassen.

Vi har i de senere år fått boikottloven, ugildhetsloven o. s. v. Og nu sist det uhyrlige tillegg til arbeidstvistloven.

Alle disse lover søker å gjøre fagorganisasjonen til et lydige instrument i borgerskapets hender ved å gjøre den til en del av det kapitalistiske statsapparat.

Belært av erfaringene fra andre land, nu sist Tyskland og Østerrike, er det nødvendig å opta kampen mot borgerskapets stadig skjerpede fremstøt og mot disse lover, hvis vi ikke skal komme op i samme forhold som i de nevnte land.

Arbeiderne må ikke lenger innordne sig under den kapitalistiske stat og dets lover men må opta kampen og bryte ned alle borgerskapets bestemmelser og stengsler.

Ut fra dette beslutter kongressen:

1. Den samlede fagorganisasjon reises til kamp mot de arbeiderfiendtlige lover. Dette kan best skje ved at der utløses aksjoner på arbeidsplassene for forbedring av lønns- og arbeidsvilkårene, under ledelse valgt av arbeiderne selv. Disse aksjoner gjennomføres uten hensyn til de vedtatte lover for derved å gjøre lovene illusoriske.

Disse kamper må gis hele den øvrige arbeiderklassens støtte.

Ved de store landsomfattende tariffoppgjør i 1935 må kampen mot de arbeiderfiendtlige lover bli et av de centrale spørsmål og må uløselig forbindes med kampen for de rent tariffmessige krav.

2. For fremtiden deltar ingen representant fra fagorganisasjonen i nogen av den borgerlige stat eller borgerskapet overhodet opnevnt komité, som har til hensikt å utforme nye bestemmelser rettet mot arbeiderklassen.

Å delta i eller å mevirke til dette betraktes som usolidarisk handling og behandles derefter.

Bygningsarbeidernes Forening. Lillehammer.

Avskaffelse av kneblingslovene.

Motivering:

Bygningsarbeidernes Industrigruppe i Oslo ser og føler i sitt daglige arbeide at kneblingslovene stagnerer hele dens virksomhet.

Disse lovers paragrafer er i sin ordlyd slik at tariffer og overenskomster med så vel mesterforeninger som de mestere som står utenfor disse blir helt illusoriske, idet våre gamle og gode kampmetoder er blitt ulovlige.

Våre krav til medlemmene om å oprettholde de inngåtte overenskomster slappes og deres tro på fagorganisasjonens makt og kraft svekkes for hver dag.

Kongressen må derfor beslutte at ved vårens tariffrevisjon må kravet om disse lovers avskaffelse gjennomføres.

Kampen må om nødvendig bringes dithen at arbeiderklassens siste og største våben: generalstreik, må benyttes i hele sin styrke.

Bygningsarbeidernes Industrigruppe, Oslo.

*

Kongressen opfordrer de fagorganiserte til ikke å respektere kneblingsloven, og pålegger det nyvalgte sekretariat å organisere kampen for å gjøre loven illusorisk.

Porsgrunn Bygningsarbeiderforening.

*

I anledning loven om de nye avstemningsregler foreslår Halden Losse- og Lastearbeiderforening:

Ethvert forslag fra riks- eller kretsmeglingsmannen blir å behandle som ved tidligere tariffrevisjoner. Krever Riksmeglingsmannen eller Arbeidsgiverforeningen at avstemningen skal foregå efter den nye lov, må de forbund eller grupper det gjelder nekte å opgi stemmetallene, men kun opgi om forslaget er forkastet eller vedtatt.

Motivering:

Den rekke undtagelseslover mot arbeiderklassen som i de siste år er vedtatt av borgerskapet og som har det formål å hindre arbeiderklassen i å anvende fagorganisasjonen i sin kamp for sine livsinteresser må bekjempes. Fagorganisasjonen må trosse disse lover ved ikke å respektere dem for derved å kunne være det den skal være: arbeiderklassens viktigste våben i kampen mot den skjerpede økonomiske utbytning.

Halden Losse- og Lastearbeiderforening.

«Da de borgerlige partier til enhver tid der gives en anledning går til angrep mot organisasjonsretten og utvider de tidligere uhyrlige undtagelseslover som er rettet mot arbeidernes organisasjoner, blir det en tvingende nødvendighet for den samlede arbeiderklasse å opta kampen mot disse klasselover i sin helhet.

Landsmøtet gir derfor sin tilslutning til alle de protester som utover landet er reist mot Regjeringens forslag til nye avstemningsregler og henstiller til sekretariatet å fremkomme til førstkommende kongress med forslag som tar sikte på en samlet optreden og kamp av arbeiderne mot klasselovene.»

Norsk kjemisk Industriarbeiderforbund.

*

Under henvisning til de tidligere kongress- og landsmøtebeslutninger i nedennevnte materie, pålegger kongressen sekretariatet sammen med Det norske Arbeiderpartis centralstyre og stortingsgruppe på den måte og med de midler som for øiemedet ansees mest tjenlig, snarest mulig å opta kampen for å få ophevet de arbeiderfiendtlige lover.

Motivering ansees for overflødig.

Oslo Sporveisbetjenings Forening.

*

Foreningen har vedtatt at Arbeidsloven, som blev vedtatt ivår, ikke burde respekteres av organisasjonene, at kongressen nedsetter en komité hvis flertall er arbeidere fra arbeidsplassene og fabrikkene, som innen en måned efter kongressens avslutning utarbeider anvisning på å bryte loven.

Akers Veivokterforening.

*

Hovedstyret uttaler: Foranstående to forslag oversendes, og da hovedstyret går ut fra at kampen mot de arbeiderfiendtlige lover må komme op på kongressens dagsorden, går man ut fra at sekretariatet utarbeider forslag som er mulige og nødvendige.

Undertegnede avdeling av Norsk Skog- og Landarbeiderforbund vil henstille til fagkongressen å opta følgende spørsmål:

1. De arbeiderfiendtlige lover har satt fagorganisasjonen i den stilling at den blir hindret i de vanlige krav om tariffavtaler.
2. Kan denne lovgivning møtes på den måte at fagorganisasjonen legger sin kamp slik at ingen hovedorganisasjon rammes av de aksjoner som foretas?
3. Bør ikke fagorganisasjonen vedta at den så lenge de nuværende forhold med boikottloven og avstemningsreglene gjelder ikke fremmer krav om kollektive tariffavtaler?
4. Bør ikke tariffavtaler kun opprettes når arbeidsgiveren forlanger dette og da bare med den lokale avdeling eller med den lokale samorganisasjon?
5. Bør ikke fagorganisasjonen drøfte mulighetene og vedta en ord-

ning som kan omgå den nuværende lovgivning med hensyn til avstemningsregler, idet arbeiderne ikke ønsker å ha nogen innblanding fra myndighetene på sine fagforeningsmøter?

Østre Aker Landarbeiderforening. Avd. 444 av N. S. & L. F.

*

Landsorganisasjonen innsender krav til storting og regjering om at *alle* arbeiderfiendtlige lover opheves. Hvis dette krav ikke imøtekommes etablerer Landsorganisasjonen generalstreik for å tvinge kravet igjennem.

Motivering:

Dette forslag begrunnes med at med de nuværende lover kan vi næsten ikke få utrettet noget for arbeiderne på landsbygden, samtidig som det er meget vanskelig å få opstillet lister for kommunevalget, da mange av de beste krefter rammes av ugildhetsloven.

Lunner Bygdesammenslutning.

*

Under henvisning til det urettferdige i dette forslag og under henvisning til den harme dette lovforslag vakte da det blev fremsatt, en harme som blandt annet førte til en omfattende proteststreik, da forslaget var oppe til behandling, vil vi foreslå at Landsorganisasjonen setter all kraft inn på å hindre at dette forslag blir ført ut i praksis. Landsorganisasjonen må ikke vike tilbake for å gå til generalstreik for å hindre at dette forslag settes ut i livet.

Falconbridge Nikkelverks Arb. forening, avd. 40, N. K. I. F.

Vigeland Arb. forening, avd. 13, N. K. I. F.

Fiskaa Verks Arb. forening, avd. 21, N. K. I. F.

*

De mange tvangslover som i de senere år er vedtatt mot fagorganisasjonen har til hensikt å udueliggjøre denne som kampvåben i arbeiderklassens hender. Og innlemme den som en del av det borgerlige statsapparat, hvis karakter blir mer og mer fascistisk. Fagorganisasjonen skal bli en politikonstabel for arbeidskjøperne og kapitalistklassen mot arbeiderne, som kjemper for sine økonomiske og politiske rettigheter. Iverksettelsen av den ene tvangslov etter den annen mot arbeiderklassen er den samme utvikling som man har sett i Tyskland og Østerrike og som i begge land har ført til opprettelse av det blodige fascistdiktatur.

I de senere år er en rekke lover vedtatt mot fagorganisasjonen. Tukthusloven, boikottloven og den i år vedtatte kueblingslov er alle vedtatt uten at Landsorganisasjonens nuværende ledelse har gjort noget for å reise organisasjonens hele slagkraft til kamp mot disse lover. Tvert imot. I alle de tilfelle arbeiderne har reist kampen er de blitt beordret til å innstille denne — og for den siste lovs vedkommende er den endog utarbeidet og satt iverk med aktiv støtte av ledelsen med Landsorganisasjonens formann i spissen.

Borgerskapet har bebudet vedtagelsen av ennu flere tvangslover mot fagorganisasjonen og ytterligere skjerpning av de som allerede eksisterer.

Mot denne utvikling må hele arbeiderklassen reise sig. Proteststreiken og protestdemonstrasjonene av over 100 000 arbeidere i år, viser at arbeiderklassen er villig til å sette hele sin makt inn for å hindre vedtagelsen av nye tvangslover mot fagorganisasjonen og ta kampen for å avskaffe de som eksisterer.

Fagkongressen uttaler at i den kommende tid skal brukes alle til rådighet stående kampmidler for en hensynsløs kamp mot alle tukthus- og tvangslover.

I henhold hertil beslutter kongressen:

1. Den av Stortinget i år vedtatte skjerpning av meglingsloven (kneblingsloven) skal ikke respekteres av organisasjonen. Kongressen nedsetter en komité, hvis flertall er arbeidere direkte fra bedriftene, som innen måned etter kongressens avslutning utarbeider anvisninger for å sette tukthuslovene ut av kraft.
2. Ved de forestående tariffrevisjoner skal kravene om avskaffelse av tukthusloven, boikottloven og kneblingsloven samt meglingsinstitusjonen stilles i forgrunnen, og kampen skal utvides til å gjelde alle Landsorganisasjonens medlemmer med sikte på disse lovers avskaffelse. I hver bedrift og på hver arbeidsplass må de respektive fagforeninger gå inn som leder for kampen mot tukthus- og tvangslovene.
3. Hvis der i den kommende tid foreslås nye tvangslover eller skjerpelse i de lover og bestemmelser som eksisterer skal hele fagorganisasjonens kraft settes inn for å forhindre dette. Det våben som arbeiderklassen har i generalstreiken skal i dette tilfelle brukes i hele sin konsekvens.
4. Hvis der fra noen tillitsmann eller fra ledelsens side kapituleres overfor borgerskapets fascistiske fremrykning mot arbeiderklassen skal vedkommende straks avsettes fra sin funksjon og erstattes med nye.

Sarpsborg og Omegns faglige Samorganisasjon.

*

De mange tvangslover som i de senere år er vedtatt mot fagorganisasjonen har til hensikt å udugeliggjøre denne som kampvåben i arbeiderklassen hender og innlemme den som en del av det borgerlige statsapparat, hvis karakter blir mere og mere fascistisk, fagorganisasjonen skal bli en politikonstabel for arbeidsskjøperne og kapitalistklassen mot arbeiderne som kjemper for sine økonomiske og politiske rettigheter. Iverksettelsen av den nye tvangslov etter den annen mot arbeiderklassen er den samme utvikling som den man har sett i Tyskland og Østerrike og som i begge land har ført til opprettelse av det blodige fascistiske diktatur.

I de senere år er en rekke lover vedtatt mot fagorganisasjonen. Tukthuslovene, boikottloven og den i år vedtatte kneblingslov er alle vedtatt uten at Landsorganisasjonens nuværende ledelse har gjort noget for å reise organisasjonens hele slagkraft til kamp mot disse lover. Tverimot — i alle de tilfelle arbeiderne har reist kampen er de blitt beordret til å innstille denne og for den siste lovs vedkommende er denne

endog utarbeidet og satt i verk med aktiv støtte fra ledelsen med Landsorganisasjonens formann i spissen.

Borgerskapet har bebudet vedtagelsen av ennu flere tvangslover mot fagorganisasjonen og ytterligere skjerpning av det som allerede eksisterer.

Mot denne utbytning må hele arbeiderklassen reise sig. Proteststreiken og protestdemonstrasjonene av over 100 000 arbeidere i år viser at arbeiderklassen er villig til å sette hele sin makt inn for å hindre vedtagelsen av nye tvangslover mot fagorganisasjonen og tar kampen op for å avskaffe det som eksisterer.

Fagkongressen uttaler:

I den kommende tid skal der føres en hensynsløs kamp mot alle tukthus- og tvangslover. — I henhold hertil foreslår representantskapet at kongressen fatter følgende beslutning:

1.

De av Stortinget vedtatte boikott- og kneblingslover skal ikke respekteres av organisasjonen. Kongressen nedsetter en komité som innen en måned efter kongressens avslutning utarbeider retingslinjer for å sette love ut av kraft. I enhver bedrift og på enhver arbeidsplass må de respektive fagforeninger gå inn som leder for kampen mot disse lover.

Ved forestående tariffrevisjon skal kravene om vvscaffelse av tukthusloven, kneblingsloven og boikottloven samt meglingsinstitusjonen stilles i forgrunnen og kampen skal utvides til å gjelde alle Landsorganisasjonens medlemmer med sikte på disse lovers avskaffelse.

2.

Hvis der i den kommende tid foreslås nye tvangslover eller skjerpelse i de lover og bestemmelser som eksisterer skal hele fagorganisasjonens kraft settes inn for å hindre dette. Det våben som arbeiderne har i generalstreik skal i dette tilfelle brukes i hele sin konsekvens.

3.

Ethvert meglingsforslag fra Riksmeglingsmannen eller kretsmeglingsmannen blir å behandle som ved tidligere tariffrevisjoner. Krever Riksmeglingsmannen eller Arbeidsgiverforeningen at avstemningen skal foregå efter den nye lov må fagforeningene eller de grupper som meglingsforslaget gjelder bestemt nekte å oppgi stemmetallene, men kun meddele om meglingsforslaget er vedtatt eller forkastet. Forbundene skal til enhver tid holde samorganisasjonene underrettet om tariffrevisjon og eventuelle forslag som blir utsendt til avstemning blandt medlemmene.

4.

Hvis der fra nogen tillitsmann eller fra ledelsens side kapituleres overfor borgerskapets fascistiske fremrykning mot arbeiderklassen skal vedkommende straks avsettes fra sin funksjon og erstattes med ny.

Oslo og Omegns faglige Samorganisasjon.

I forbindelse med spørsmålet: Kampen mot de arbeiderfiendtlige lover og de beslutninger som kongressen måtte fatte i dette spørsmål nedsettes der en komité som sammen med dette materiell også optar spørsmålet om fagorganisasjonens omlegning slik at dens ombygning fra grunnen av kan bli mere avpasset efter de endrede produksjonsforhold og den skjerpede klasselovgivning fra statsmaktenes side.

Stavanger og Omegns faglige Distriktsorganisasjon.

*

De tvangslover som i de senere år er vedtatt mot fagorganisasjonen, har til hensikt å umuliggjøre denne som kampvåben i arbeiderklassens hender og innlemme den som en del av det borgerlige statsapparat, hvis karakter blir mer og mer fascistisk. Fagorganisasjonen skal bli en politikonstabel for arbeidskjøperne og kapitaliststaten mot arbeiderne, som kjemper for sine økonomiske og politiske rettigheter. Iverksettelsen av den ene tvangslov efter den annen mot arbeiderklassen, er den samme utvikling som den man har sett i Tyskland og Østerrike, som i begge land har ført til opprettelse av det blodigste fascistiske diktatur.

I de senere år er en rekke undtagelseslover mot arbeiderklassen vedtatt. Tukthuslover, boikottlover og de i år vedtatte kneblingslover, alle fremmet uten at Landsorganisasjonens nuværende ledelse har gjort noget for å reise organisasjonens hele kraft til kamp mot disse lover.

Mot denne utvikling må hele arbeiderklassen reise sig. Proteststreiken og protestdemonstrasjonene av over 100 000 arbeidere i år viser at arbeiderklassen er villig til å sette hele sin makt inn for å forhindre vedtagelsen og gjennomførelsen av de nye tvangslover.

Fagkongressen uttaler: at det i den kommende tid skal brukes alle til rådighet stående kampmidler for en hensynsløs kamp mot alle tukthus- og tvangslover.

I henhold hertil beslutter kongressen:

1. Den av Stortinget i år vedtatte skjerpning av meglingsloven (kneblingsloven) skal ikke respekteres av organisasjonen. Kongressen nedsetter en komité, hvis flertall er arbeidere direkte fra bedriftene, som innen en måned efter kongressens avslutning utarbeider anvisninger for å bryte loven.
2. Ved de forestående tariffrevisjoner skal kravene om avskaffelse av tukthusloven, boikott- og kneblingsloven samt meglingsinstitusjonene stilles i forgrunnen, og kampen skal utvides til å gjelde alle Landsorganisasjonens medlemmer med sikte på disse lovers avskaffelser. I hver bedrift og på hver arbeidsplass skal det velges kampkomitéer som leder kampen mot tukthus- og tvangslovene.
3. Hvis der i den kommende tid foreslås nye tvangslover eller skjerpelse i de lover og bestemmelser som eksisterer, skal hele fagorganisasjonens kraft settes inn for å forhindre dette. De våben som arbeiderklassen har i generalstreiken skal i det tilfelle brukes i hele sin konsekvens.

4. Hvis det fra nogen tillitsmann eller ledelses side kapituleres overfor borgerskapets fascistiske fremrykning mot arbeiderklassen, skal vedkommende straks avsettes fra sin funksjon og erstattes med nye som vil føre klassekamp.

Tønsberg Jern- og Metallarbeiderforening, avd. 67.

*

Greåker Arbeiderforening vedtok på halvårsmøte 26 juli d. å. følgende forslag til Landsorganisasjonens kongress:

På grunn av de nye tvangslover som Stortinget har vedtatt, og som tar sikte på å gjøre det umulig for fagorganisasjonen å føre en effektiv kamp for arbeidernes eksistensrettigheter, besluttet:

1. Ingen tariffer, som utløper i 1935, ordnes før tvangslovene er trukket tilbake.
2. Om nødvendig proklameres storstreik eller generalstreik for å understøtte kravet om lovenes ophevelse.

Greåker Arbeiderforening.

*

Borregård Bygningsarbeiderforening foreslår for kongressen følgende:

I den hensikt å gjøre fagorganisasjonen om fra å være et våben i arbeiderklassens hender og til å bli en politikonstabel for arbeidsskjøperne og kapitalistklassen mot arbeiderne, er det i de senere tid påført arbeiderne den ene tvangslov etter den annen, vi nevner: Tuktuslovene, boikottloven og den nu vedtatte kneblingslov. Disse lover er alle vedtatt for å frata arbeiderne deres soleklare rett — retten til selv å bestemme i egne saker og retten til å føre kamp for sin tilværelse i det kapitalistiske samfund. Samme lover er gjennomført uten at en tøddel er gjort fra Landsorganisasjonens side for å bekjempe dem, tvertimot. Dette kan ikke arbeiderne rolig se på, og de 100 000 som gikk til proteststreik mot kneblingsloven er sikkert enig heri — idet streiken blev satt iverk tross ledelsens iherdigste motstand. Arbeiderne krever at alle krefter settes inn for å hindre nye tvangslover som så vel i Tyskland som i Østerrike har ført til de blodigste fascistiske torturer. Kongressen beslutter i henhold hertil:

- a) Skjerpingen av meglingsloven skal ikke respekteres av organisasjonene. Det nedsettes en komité, hvorav flertallet består av arbeidere fra arbeidsplassen, som snarest — og senest innen en måned efter kongressen utarbeider regler for å bryte loven.
- b) Ved de nu forestående tariffrevisjoner skal kravene om meglingslovene stilles i forgrunnen, kampen skal utvides til å gjelde alle Landsorganisasjonens medlemmer med sikte på lovens avskaffelse. I hver bedrift skal det velges komitéer der har samme oppgave, nemlig å føre kamp mot tukthuslovene.
- c) Hvis det foreslås nye tvangslover eller skjerpelse av de gamle, skal hele organisasjonens kraft settes inn for å hindre dette — om nødvendig skal generalstreik brukes.

- d) Hvis nogen av organisasjonens tillitsmenn kapitulerer overfor borgerskapets fascistiske fremrykning mot arbeiderne, skal vedkommende straks fjernes fra sin plass og nye innsettes.

Borregårds Bygningsarbeiderforening.

Den av Stortinget i år vedtatte skjerpning av meglingsloven (kneblingsloven) skal ikke respekteres av organisasjonen. Kongressen nedsetter en komité, hvis flertall er arbeidere, direkte fra bedriftene, som innen en måned efter kongressens avslutning utarbeider anvisninger for å bryte loven. Videre fordømmer kongressen på det skarpeste de medlemmer av sekretariatet, som har medvirket til lovens utformning, og blir disse ikke å gjenvelge som tillitsmenn.

Herøya Arbeiderforening.

Vår forening protesterer på det kraftigste mot de av Landsorganisasjonens øverste ledelse som har vært med på å lage lover som direkte og ensidig er rettet mot arbeiderklassen. Vi gjør oppmerksom på at vi ikke vil respektere de nylig vedtatte undtagelseslover.

Granfoss Papirarbeiderforening.

Kongressen fordømmer på det skarpeste de medlemmer av sekretariatet som har medvirket til gjennomførelsen av kneblingsloven og avstemningsregler, og disse kan ikke gjenvelges som tillitsmenn.

Kongressen pålegger sine medlemmer som står i Landsorganisasjonen til ikke å respektere de nye lover. Den nyvalgte ledelse må organisere kampen for å gjøre loven illusorisk.

Porsgrunn Elektrometallurgiske Forening.

a) Kongressen fordømmer på det skarpeste de medlemmer av sekretariatet som har medvirket til gjennomførelse av kneblingsloven og blir disse straks å avsette som tillitsmenn.

b) Kongressen oppfordrer de fagorganiserte arbeidere til ikke å respektere loven, og pålegger det nyvalgte sekretariat å organisere kampen for å gjøre loven illusorisk.

Skiens Møllearbeiderforening.

De mange tvangslover som i de senere år er vedtatt mot fagorganisasjonen har til hensikt å udeliggjøre denne som kampvåben i arbeiderklassens hender, og innlemme den som en del av det borgerlige statsapparat, hvis karakter blir mer og mer fascistisk. Fagorganisasjonen skal bli en politikonstabel for arbeidskjøperne og kapitaliststaten mot arbeiderne, som kjemper for sine økonomiske og politiske rettigheter. Iverksettelsen av denne tvangslov efter den annen mot arbeiderklassen er den samme utvikling som den man har sett i Tyskland og Østerrike og som i begge land har ført til opprettelsen av det blodigste fascistdiktatur.

I de senere år er en rekke undtagelseslover mot arbeiderklassen vedtatt. Tukthusloven, boikottloven og den i år vedtatte kneblingslov

er alle fremmet uten at Landsorganisasjonens nuværende ledelse har gjort noget for å reise organisasjonens hele kraft til kamp mot disse lover.

Mot denne utvikling må hele arbeiderklassen reise sig. Proteststreiken og protestdemonstrasjonene av over 100 000 arbeidere i år viser at arbeiderklassen er villig til å sette hele sin makt inn for å forhindre vedtagelsen og gjennomførelsen av nye tvangslover.

Fagkongressen uttaler at det i den kommende tid skal brukes alle til rådighet stående kampmidler for en hensynsløs kamp mot alle tukthus- og tvangslover.

I henhold hertil beslutter kongressen:

1. Den av Stortinget i år vedtatte skjerpning av meglingsloven (kneblingsloven) skal ikke respekteres av organisasjonen. Kongressen nedsetter en komité, hvis flertall er arbeidere direkte fra bedriftene, som innen en måned efter kongressens avslutning utarbeider anvisninger for å bryte loven.
2. Ved de forestående tariffrevisjoner skal kravene om avskaffelse av tukthusloven, boikottloven og kneblingsloven samt meglingsinstitusjonene stilles i forgrunnen, og kampen skal utvides til å gjelde alle Landsorganisasjonens medlemmer med sikte på disse lovers avskaffelse. I hver bedrift og på hver arbeidsplass skal det velges kampkomitéer som leder kampen mot tukthus- og tvangslovene.
3. Hvis det i den kommende tid foreslåes nye tvangslover eller skjerpelse i de lover og bestemmelser som eksisterer, skal hele fagorganisasjonens kraft settes inn for å forhindre dette. Det våben som arbeiderklassen har i generalstreiken skal i dette tilfelle brukes i hele sin konsekvens.
4. Hvis det fra nogen tillitsmann eller ledelses side kapituleres overfor borgerskapets fascistiske fremrykning mot arbeiderklassen skal vedkommende straks avsettes fra sin funksjon og erstattes med nye som vil føre klassekamp.

Åmot faglige Bygdesammenslutning.

*

Ethvert meglingsforslag fra krets- eller Riksmeglingsmannen under tariffrevisjoner blir å behandle som tidligere.

Krever krets- eller Riksmeglingsmannen eller Arbeidsgiverforeningen at avstemningen skal foregå efter den nye lov, nekter foreningene eller de grupper de eventuelle meglingsforslag gjelder, bestemt å oppgi stemmetallet. Kun sluttresultatet, vedtatt eller forkastet, blir å meddele.

Det pålegges sekretariatet for fagkongressen å fremlegge forslag til omlegging av økonomien slik, at samorganisasjonene kan iverksette en effektiv kamp mot denne lov uten derved å pådra hovedorganisasjonene økonomisk ansvar.

Mekanikørnes Forening.

*

Kongressen nedsetter en komité som får i oppdrag, senest 2 måneder efter kongressens avholdelse, å fremlegge for de organiserte arbeidere

forslag til retningslinjer for bekjempelsen av de arbeiderfiendtlige lover, tukthusloven og boikottloven.

Komitéens medlemmer skal for et absolutt flertalls vedkommende bestå av representanter fra forskjellige arbeidsplasser.

Bilarbeidernes Forening, avd. 14 av N. J. & M. F.

Sekretariatets innstilling:

Sekretariatet henviser til den redegjørelse angående de arbeiderfiendtlige lover (boikottloven) som er imtatt i beretningen for 1933.

Angående avstemningsreglene henvises til særskilt innstilling i dagsordenen.

Sekretariatet har besluttet å nedsette en komité bestående av representanter fra forbundene, de faglige distriktsorganisasjoner og sekretariatet.

Denne komité har fått i oppdrag å gjennomgå samtlige innkomne forslag, og utarbeide retningslinjer for fagorganisasjonens kamp mot de arbeiderfiendtlige lover.

Til medlemmer av komitéen er valgt: Fra sekretariatet: Halvard Olsen, Halfdan Jønsson og Trygve Lie. Fra forbundene: I. B. Aase, Olav Hindahl og Konrad Nordahl. Fra samorganisasjonene: Gunnar Disenaen, Karl Furuskjæg og Karl Tømmeraaas.

Komitéens forslag sammen med sekretariatets innstilling, vil bli forelagt fagkongressen.

Dagsordenens punkt 9.

Avstemningsregler over tarifforslag.

Landsorganisasjonens representantskap vedtok i møte 26 april d. å. følgende beslutning:

«Sekretariatet utarbeider og forelegger for første kongress forslag til fellesregler for behandling og avstemning over tarifforslag.»

Borgerpressen har gjennom en rekke år hevdet at årsaken til de mange konflikter, og vanskelighetene for å få vedtatt fremsatte melings- eller forhandlingsforslag som tariffavtaler, i første rekke skyldtes den omstendighet at et fåtall av de interesserte arbeidere deltar i avstemningene. Avissskriveriene om dette spørsmål ledet til at enkelte grupper innenfor borgerskapet stilte krav om offentlige avstemningsregler og offentlig kontroll over avstemningen.

Fagorganisasjonens ledelse har vært klar over at borgerpressens skriverier i høi grad var overdrevet. Sekretariatet fant i 1931, for å rydde bort enhver tvil herom, å måtte pålegge forbundene å gjennomføre følgende ordning for avstemningene:

Avstemningen skal foregå på de lockoutede arbeideres mønstringsmøter hvor alle medlemmer pålegges møteplikt.

Avstemningen skal være skriftlig og hemmelig.

Stemmesedlene optelles og forsegles av streikekomitéene.

Stemmeresultatet fra møtene skal av streikekomitéene innsendes til vedkommende forbund og må ikke i nogen form offentligjøres før hovedorganisasjonen har truffet bestemmelse herom.

De forseglede stemmesedler skal opbevares av streikekomitéene inntil det samlede resultat foreligger. Forbundene kan forlange stemmesedlene innsendt til forbundets hovedkontor.

Ved de avstemninger som da blev foretatt over Riksmeglingsmannens forslag deltok ved første gangs behandling 85 pct. av de lockoutede medlemmer og ved annen gangs behandling noget over 80 pct.

Fagorganisasjonen — så vel hovedorganisasjonene som fagforeningene — har hatt den største interesse av å få medlemmene frem til møtene for at de skal ta stilling til de saker som foreligger og ikke minst at avstemningsmøtene over tarifforslag *skulde* gi et fullgyldig uttrykk for medlemmenes opfatning. I dette spørsmål er det ikke nogen endring. Tvertimot, fagforeningsledelsen gjør alt hvad de evner for å få massetilslutning til foreningsmøtene.

Når fagorganisasjonen skal vedta regler for avstemning over tarifforslag, er det nødvendig å finne frem til en løsning av følgende 3 hovedspørsmål:

- 1.. Bestemmelser om hvem som har rett til å delta i avstemningen.
2. Regler for avstemning over tarifforslag når streik eller lockout ikke er inntrådt.
3. Regler for avstemning når streik eller lockout er inntrådt.

Ad spørsmål 1.

Fagorganisasjonen må i almindelighet følge den hovedregel at bare de medlemmer som berøres av tarifforhandlingene skal delta i avstemningen. En undtagelse fra denne regel må de grupper danne hvis arbeidsforhold er så ustabile at medlemmene ikke kan sies å være fast knyttet til en bestemt bedrift. Eksempelvis: bygningsarbeidere, transportarbeidere, skog- og landarbeidere og lignende grupper. — Dessuten må de forbund som får forelagt en hovedtariff som virker avgjort bestemmende for medlemmenes lønns- og arbeidsvilkår ha rett til å fremlegge et sådant tarifforslag for fagets arbeidere til avgjørelse. De forbund som mener at en sådan situasjon foreligger, skal på forhånd meddele dette til Landsorganisasjonens sekretariat og få sekretariatets godkjenning til en sådan behandlingsmåte.

Ad spørsmål 2.

Når et forslag foreligger til ny tariffavtale — hvad enten forslaget er et resultat av forhandlinger mellom partene eller det er et meglingsforslag — må forbundsstyret forelegge saken for foreningene og gi disse meddelelse om hvem som har stemmerett. Avstemningen foretas på medlemsmøter. Den skal alltid være hemmelig og skriftlig. De som stemmer for vedtagelse av forslaget *skriver*: ja, og de som stemmer for

forkastelse skriver: nei, på sin stemmeseddel. Ved bedrifter hvor det arbeides på skift, må møtene holdes slik at alle medlemmer får adgang til å stemme. Hvis det ikke ved avstemningsmøtene deltar minst 50 pct. av de stemmeberettigede må forbundet pålegge ny avstemning. Forbundet bestemmer da at den nye avstemningen enten skjer i møter eller som uravstemning på arbeidsplassen, eller at det i et bestemt lokale blir adgang til å stemme. I alle tilfelle skal medlemmene ha adgang til å gjøre sig bekjent med det hele innhold av tarifforslaget.

Ad spørsmål 3.

Når det gjelder avstemning over tarifforslag som fremkommer etter at streik eller lockout er brutt ut, finner sekretariatet at de regler som blev vedtatt i 1931 bør opprettholdes og tydeliggjøres.

Hvis kongressen vedtar avstemningsregler overensstemmende med hvad foran er anført, må den også fatte beslutninger om at det ikke er adgang for nogen organisasjon tilsluttet Landsorganisasjonen å anvende andre avstemningsregler enn de kongressen har vedtatt.

Under henvisning til foranstående vil man foreslå for kongressen å fatte følgende beslutninger angående avstemning over tarifforslag:

I.

Ved avstemninger over tarifforslag innkalles de stemmeberettigede til møte hvor tarifforslaget blir forelagt, og hvor skriftlig hemmelig avstemning foretas. Stemmesedlene innsamles enten av foreningens styre eller av en spesiell operert komité. Der skal føres protokoll over avstemningsmøtene, og stemmetallet for og imot forslaget innføres i protokollen. Stemmesedlene forsegles og oppbevares inntil der foreligger samlet avgjørelse over tarifforslaget. Stemmeresultatet skal innsendes til vedkommende forbund og må ikke i nogen form offentliggjøres før hovedorganisasjonen har truffet bestemmelse herom. Stemmesedlene skal på forlangende innsendes til vedkommende forbund.

II.

Hvis mindre enn halvparten av de stemmeberettigede har deltatt i avstemningsmøtene, skal vedkommende forbund kunne pålegge ny avstemning, enten for samtlige stemmeberettigede eller bare for de foreninger hvor mindre enn halvparten av de stemmeberettigede har deltatt i avstemningen. Avstemningen skal da enten foretas ved uravstemning eller ved avstemning i foreningsmøter. Hvis uravstemning besluttes foretas denne enten på arbeidsplassen eller ved at der åpnes adgang for de stemmeberettigede til å avgi stemme på foreningens kontor eller i et annet lokale, som fagforeningen bestemmer. Sådanne avstemning kan strekke sig inntil 4 dager. Vedkommende forbundsstyre avgjør hvilke alternativer som skal velges ved en påbudt ny avstemning.

III.

- a) Rett til å delta i avstemninger over tarifforslag har alle organiserte arbeidere ved bedrifter som tarifforslaget gjelder.

- b) I fagforeninger hvor medlemmene til stadighet skifter arbeidssted, eksempelvis bygningsarbeidere, transportarbeidere, skog- og landarbeidere, sesongsbedrifter o. l., har alle medlemmer rett til å delta i avstemningen.
- c) Alle medlemmer i en fagforening som får sig forelagt til behandling og avgjørelse en hovedtariff, som faktisk er bestemmende for hele fagets lønns- og arbeidsvilkår, har rett til å delta i avstemningen.

IV.

Ved bedrifter hvor det arbeides på skift og hvor det ikke er konflikt, skal møtet eller møtene holdes sådan at alle medlemmer får anledning til å stemme.

V.

Ved avstemning over tarifforslag når konflikt er brutt ut, har alle stemmeberettigede medlemmer stemmeplikt. De medlemmer som uten gyldig grunn undlater å stemme taper rett til fortsatt understøttelse under konflikten.

VI.

De av kongressen vedtatte avstemningsregler over tarifforslag skal følges av alle organisasjoner tilsluttet Landsorganisasjonen. Det er ikke adgang til å amende andre regler.

VII.

Opstår tvist om anvendelsen av avstemningsreglene avgjøres denne av sekretariatet.

VIII.

Disse regler endrer ikke forbundenes og sekretariatets rett til å lede og avslutte konflikter overensstemmende med de til enhver tid gjeldende lover.

Dagsordenens punkt 10.

Arbeideridretten.

På foreningens møte den 2 august 1934 blev følgende forslag besluttet fremmet til behandling på Landsorganisasjonens forestående kongress:

Landsorganisasjonen utskriver en årlig ekstrakontingent på kr. 1.00 for heltbetalende og kr. 0.50 for halvtbetalende medlemmer til et bakke- og banefond for A. I. F.

Skotøiarbeidernes Forening.

Da arbeidernes seier for sine idéer er avhengig av den samlede arbeiderklasses innsats på alle områder, hvor arbeiderne har sine spesielle organisasjoner, så som arbeideridrettslag, vil avd. 179, Slett-Ås Skog- og Landarbeiderforening henstille til Landsorganisasjonens 14. ordinære kongress å skjerpe de organiserte arbeideres adgang til fortsatt å stå som medlemmer i idrettslag tilsluttet Norges Landsforbund for Idrett.

Slett-Ås Skog- og Landarbeiderforening.

*

Kongressen fatter beslutning om at medlemmer av Landsorganisasjonen ikke kan stå som medlemmer av borgerlige idrettsforbund eller dets avdelinger.

Oslo Renovasjonsarbeideres Forening.

*

Kongressen fastslår at det må tilveiebringes et mere fast og beslutsomt arbeide for organisatorisk og økonomisk utvikling av Arbeidernes Idrettsforbund. Derved at alle interesserte og idrettsdyrkende medlemmer står tilsluttet Arbeidernes Idrettsforbund. Med all makt bekjemper borgerlig idrett og tiltak som måtte tjene slikt formål.

Begrunnelse:

Vår forening mener: Den enhet som er kommet i stand innen arbeideridretten og dens kamp mot krig og fascisme maner enhver klassebevisst arbeider til å kunne ta konsekvensen herav og melde sig ut av borgerlig idrett og inn i arbeideridrett.

Utover det ganske land med støtte av stat og kommuner, hvor gjeldende overenskomster settes ut av betraktning, oparbeides og forberedes oparbeidelse av idrettsplasser m. v. Dette med det formål å binde arbeiderelementer til denne streikerbryter- og fascistorganisasjon i kamp mot enhver art av arbeidernes organisasjon og formål. For den politisk og faglig organiserte arbeider ett idrettsforbund, Arbeidernes Idrettsforbund.

Bygningsarbeidernes Forening, Hamar.

*

Hovedorganisasjonenes felleskomité innstiller:

Fagkongressen i 1931 vedtok følgende beslutning:

- «1. Fagkongressen oppfordrer alle fagorganiserte arbeidere til aktivt å støtte arbeideridrettsbevegelsen. Kongressen vil på det innstendigste oppfordre alle fagorganiserte idrettsmenn som står tilsluttet Norges Landsforbund for Idrett å bryte med den borgerlige idrettsbevegelse og slutte op om Arbeidernes Idrettsforbund.
2. Kongressen gir sekretariatet i oppdrag sammen med den felleskomité som er nedsatt av Arbeiderpartiet. Landorganisasjonen og Arbeidernes Idrettsforbund å opta et landsomfattende opplysnings- og agitasjonsarbeide for å støtte arbeidernes idrettsbevegelse.

3. Der bevilges Arbeidernes Idrettsforbund et årlig bidrag i kongressperioden på kr. 15 000.00. Av denne bevilgning utbetales det til den sekretær som Arbeidernes Idrettsforbunds landsmøte velger og som skal utføre agitasjons-, opplysnings- og organisasjonsarbeide inntil kr. 100.00 pr. uke.

På Det norske Arbeiderpartis landsmøte i 1933 og på Arbeidernes Ungdomsfylkings landsmøte i 1934 er det vedtatt beslutninger som faller i flukt med fagkongressens vedtak.

Det kan således konstateres at arbeiderklassens hovedorganisasjoner i Norge står på samme linje når det gjelder å støtte op om og arbeide Arbeidernes Idrettsforbund videre fremover.

Arbeidernes Idrettsforbund står i 1934 sterkere enn tidligere. Kampforbundet for Røde Sportsenhet har ophørt å eksistere og dets lag og medlemmer er på ny gått inn i forbundet. Det er opprettet en idrettsavtale mellom den russiske arbeiderorganisasjon og Arbeidernes Idrettsforbund, som har tilført A. I. F. den internasjonale konkurranse som er nødvendig.

Efter at enheten i norsk arbeideridrett igjen er opprettet teller A. I. F. ca. 40 000 medlemmer, fordelt i over 500 lag.

Arbeidernes Idrettsforbund har satt sig som mål å bli Norges største og sterkeste idrettsorganisasjon. I dette arbeide plikter alle fagorganiserte å ta aktiv del. For fagorganisasjonen har det sin store betydning at arbeiderbevegelsen har sin egen idrettsorganisasjon. Man regner med at der i A. I. F. står ca. 25 000 arbeidsledig ungdom. Hvad det betyr å ha den arbeidsledige ungdom tilsluttet en av arbeiderbevegelsens organisasjoner i den kamp som pågår mellom arbeiderklassen og reaksjonen og fascismen, vil enhver lett kunne forstå når han tenker gjennem tidens aktuelle problemer.

Dessverre står arbeideridretten svakt i enkelte byer og distrikter, og det finnes herreder og byer hvor det overhodet ikke finnes arbeideridrettslag. Dette skyldes i stor utstrekning uklarhet og tildels uvilje likeoverfor A. I. F. fra våre egne innen fagorganisasjonen og den politiske arbeiderbevegelse. Heri må der nu i de kommende år gjøres en forandring. Det opplysnings- og agitasjonsarbeide som skal tilintetgjøre de siste rester av uvilje mot A. I. F. må fortsette slik at det på neste kongresse må være et særsyn å se at fagorganiserte arbeidere står tilsluttet foreninger eller kretser tilhørende Norges Landsforbund for Idrett.

Samarbeidskomitéen mellom L. O., D. N. A. og A. I. F. finner det unødig nu i detalj på ny å trekke op nærmere retningslinjer. Disse har man i de tidligere kongressers og landsmøters vedtak. Det som er det viktigste er at det påbegynte arbeide fortsettes, og at dette arbeide støttes økonomisk og moralsk av alle fagforeningsmedlemmer, fagforeninger og forbund.

Samarbeidskomitéen tillater sig likeoverfor sekretariatet å foreslå at kongressen innbys til å fatte følgende beslutning:

1. Fagkongressens prinsipielle beslutninger av 1931 gjentas og innskjerpes.

2. Det bevilges Arbeidernes Idrettsforbund et årlig bidrag i kongressperioden på kr. 15 000.00, som anvendes overensstemmende med kongressens beslutning i 1931.

Sekretariatet innstiller:

Kongressen tiltrer felleskomitéens forslag.

Dagsordenens punkt 11.

Edruelighetsspørsmålet.

Kongressen pålegger arbeidernes tillitsmenn ved enhver anledning å opta kampen mot rusdrikken og derved skåne arbeiderne og deres hustruer og barn for de savn og lidelser som rusdrikken fører med sig.

Motivering:

Bil- og busstrafikken raske utvikling og sterke vekst i by og på landet har medført at det er forbundet med fare for liv og lemmer å ferdes på gater og veier som følge av lettsindig omgang med rusdrikk. De hyppige uhell og ulykker bringer sorg og savn inn i tusener av hjem. Liv og betydelige materielle verdier går ofte tapt for rusdrikkens skyld.

Derfor må det i første rekke være enhver tillitsmanns plikt å stille sig i spissen for å befri arbeiderklassen for disse slavelenker.

Oslo Sporveisbetjenings Forening.

*

Fagorganisasjonen er for tiden utsatt for de mest ondartede angrep. De reaksjonære partier og deres aviser søker å ramme fagbevegelsen ved gjennom lovgivningen å vanskeliggjøre dens kamp for arbeidernes interesser, det føres en bevisst og planmessig kamp for å mistenkeliggjøre og skade fagbevegelsen og dens menn, og de fascistiske organisasjoner har åpenbart til hovedoppgave å bekjempe arbeidernes faglige og politiske organisasjoner.

Så lenge angriperne ikke har saklig grunnlag for sin kamp vil de fagorganiserte arbeidere ha den nødvendige moralske kraft til å slå angrepene tilbake. Men det gjelder for fagbevegelsen og dens menn alltid å optre på en slik måte at bevegelsens motstandere ikke får grunnlag for berettigede angrep på arbeidernes organisasjoner.

Når fremstående tillitsmenn i fagbevegelsen optrer på en måte som vekker almindelig forargelse og opsikt, så skader det den samlede arbeiderbevegelse i umåtelig grad. Det må derfor ikke tillates at fagorganisasjonens tillitsmenn optrer beruset på reiser eller under sitt øvrige virke i bevegelsen. Tillitsmennene må være opmerksom på at de heller ikke privat kan optre på en uverdigg måte uten å skade den bevegelse hvis tillitsmenn de er. Det å være tillitsmann i arbeidernes organisasjoner — særlig i denne tid — forplikter til alltid å optre på en slik måte at de setter sig i respekt hos sine motstandere og at man har sine egne ubetingede tillit og aktelse.

Det må være et ufravikelig krav til fagbevegelsens tillitsmenn at de ikke ved sin opførsel skader og svekker den bevegelse hvis interesser de er satt til å ivareta.

Ut fra disse betraktninger foreslås at kongressen fatter følgende beslutning:

«Kongressen vil innskjerpe at fagbevegelsens tillitsmenn ikke må optræ beruset under sine reiser for organisasjonen eller under utøvelse av sitt øvrige arbeide i organisasjonens tjeneste.

Dersom en tillitsmann bryter denne beslutning må de ansvarlige organisasjonsinstanser øieblikkelig foreta de nødvendige organisasjonsmessige forføininger overfor vedkommende.»

Sarpsborg og Omegns faglige Samorganisasjon.

*

Fagorganisasjonen er for tiden utsatt for de mest ondartede angrep. De reaksjonære partier og deres aviser søker å ramme arbeiderbevegelsen ved gjennom lovgivning å vanskeliggjøre den kamp for arbeidernes interesser. Det føres en bevisst og planmessig kamp for å mistenkeliggjøre og skade fagbevegelsen og dens menn og de fascistiske organisasjoner har åpenbart til hovedoppgave å bekjempe arbeidernes faglige og politiske organisasjoner.

Så lenge angrepene ikke har skadelig grunnlag for sin kamp vil de fagorganiserte arbeidere ha den nødvendige moralske kraft til å slå angrepet tilbake. Men det gjelder for fagbevegelsen og dens menn alltid å optræ på en slik måte at bevegelsens motstandere ikke får grunnlag for berettiget angrep på arbeidernes organisasjoner.

Når det har forekommet at enkelte tillitsmenn i fagbevegelsen har optrædt på en måte som vekker almindelig forargelse, så skader det den samlede arbeiderbevegelse i umåtelig grad. Det må derfor ikke tillates at fagorganisasjonens tillitsmenn optræ beruset på reiser eller under sitt øvrige virke i bevegelsen. Tillitsmennene må være opmerksom på at de heller ikke privat kan optræ på en uverdlig måte uten å skade den bevegelse hvis tillitsmenn de er. Det å være tillitsmenn i arbeidernes organisasjoner, særlig i denne tid forplikter til alltid å optræ på en slik måte at en setter sig i respekt hos sine motstandere og at han har sine egne ubetingede tillit og aktelse.

Det må være et ufravikelig krav til fagbevegelsens tillitsmenn at de ikke ved sin opførsel skader og svekker den bevegelse hvis interesser de er satt til å ivareta.

Ut fra disse betraktninger foreslår representantskapet at kongressen fatter følgende beslutninger:

Kongressen vil innskjerpe at fagbevegelsens tillitsmenn ikke må optræ beruset under sine reiser for organisasjonen eller under utøvelse av sitt øvrige arbeide i organisasjonens tjeneste.

Dersom en tillitsmann bryter denne beslutning må de ansvarlige organisasjonsinstanser øieblikkelig foreta de nødvendige forføininger overfor vedkommende.

Oslo og Omegns faglige Samorganisasjon.

Sekretariatet innstiller:

Idet kongressen fastslår at den første og vesentlige forutsetning for en fremgangsrisk kamp mot alkoholondet er ved bedring av de økonomiske og sociale vilkår og ved å heve de kulturelle behov, vil den anbefale sine medlemmer og foreninger å ta op et målbevisst opplysningsarbeide også på dette område.

Dette arbeide må gå ut på:

å skjerpe kravene til den enkelte — til medlemmer og tillitsmenn — som til samfundet,

å vekke sans og interesse for edruelighet blandt arbeiderne og da i første rekke ungdommen,

å få fjernet rusdrikken fra arbeidsplassene og arbeiderhjemmene og fra arbeidernes sammenkomster, og

å opta en uforsonlig kamp mot smugling, gauking og hjemmebrønning.

Fagorganisasjonen tilsier Arbeidernes Avholdslandslag sin støtte i dets virksomhet for å skape en edruelig og frigjort arbeiderklasse som stiller sig som mål å nå frem til en ny og høiere, en socialistisk kultur.

Dagsordenens punkt 12.

Arbeiderorganisasjonenes propagandacentral.

På initiativ av Arbeidernes Ungdomsfylking er det nedsatt en komité til å utrede spørsmålet om opprettelse av en arbeidernes agitasjonscentral felles for alle arbeiderorganisasjoner. Komitéen har bestått av Halfdan Jønsson og Elias Volan fra Landsorganisasjonen, Oscar Torp og Einar Gerhardsen fra Det norske Arbeiderparti, Gunnar Sand og Finn Moe fra Arbeidernes Ungdomsfylking, Rolf Hofmo og Ola Brandstorp fra Arbeidernes Idrettsforbund og Olav Hindahl og Haakon Lie fra Arbeidernes Opplysningsforbund.

Komitéens utredning med sekretariatets innstilling vil bli forelagt kongressen.

Dagsordenens punkt 13.

Forslag

til pensjonsordning innen den norske fagbevegelse.

Spørsmålet om opprettelse av en pensjonsordning innen fagorganisasjonen var første gang oppe til behandling på fagkongressen i 1925. Det forelå da et forslag til pensjonsordning som var utarbeidet av Richard Hansen, Hermann Andreassen og Robert Kopp.

I anledning dette forslag foreslo sekretariatet, at kongressen skulde velge en komité på 5 medlemmer som skulde utarbeide forslag til en pensjonsordning. Saken foranlediget en lengere debatt, som endte med at sekretariatets forslag blev vedtatt med stor majoritet.

Til medlemmer av komitéen valgtes: Gunnar Sethil, Trygve Lie, Reidar Eriksen, Peder Olsen og Petter Pedersen.

På kongressen i 1927 forelå følgende innstilling fra komitéens flertall: «Representantskapet bemyndiges til å oprette en pensjonsordning i det vesentligste i overensstemmelse med den svenske ordning for Landsorganisasjonen, forbundene og samorganisasjonen og de til Landsorganisasjonen tilsluttede avdelingens lønnede funksjonærer og tillitsmenn.»

Mindretallet, Reidar Eriksen, foreslo prinsipielt at saken henlegges, og subsidiært: «Det overlates til Landsorganisasjonens representantskap (sekretariatet) å bevilge eventuelle nødvendige pensjoner til tillitsmenn og funksjonærer eller deres etterlatte, efter innstilling fra vedkommende organisasjon og sekretariatet. De pensjoner organisasjonene nu gir overtas av Landsorganisasjonen.»

Saken kom ikke op til realitetsbehandling på kongressen, idet Gunnar Sethil og Trygve Lie fremsatte et forslag sålydende:

«Saken tilbakesendes sekretariatet, med anmodning om at spørsmålet foregges neste kongress med utarbeidede nærmere detaljerte forslag». Dette forslag blev enstemmig vedtatt av kongressen.

Spørsmålet blev dermed stillet i bero inntil høsten 1933, da sekretariatet opnevnte undertegnede til å utarbeide regler til en pensjonsordning.

Komitéen har innhentet opplysninger så vel fra den svenske som den danske landsorganisasjon. Den danske Landsorganisasjon meddelte at det forelå forslag til pensjonsordning på Landsorganisasjonens generalforsamling (kongress) i mai 1931, men forslaget vandt ikke bifall. Saken kom imidlertid op på ny på generalforsamlingen (kongressen) i mai d. å. og blev da vedtatt.

Statuttene for den danske pensjonskasse har følgende innhold:

§ 1.

Pensionskassen omfatter de i De samvirkende Fagforbund og de i de tilsluttede Forbund valgte fuldt beskæftigede Tillidsmænd og det fast ansatte Personale, disses Enker og Børn under 18 Aar.

§ 2.

Til Bestridelse af Pensioneringen indbetales der af de tilsluttede Organisationer 10 pCt. af Lønnen, hvorav Organisationerne udreder 5 pCt. og de Forsikrede 5 pCt. Beløbene indbetales maanedsviis.

§ 3.

Ved en Organisations Tiltrædelse til Pensionskassen indbetaler Organisationen et Beløb af 5 pCt. af den Løn, den (eller de) Forsikrede har oppebaaret i Organisationen efter deres fyldte 50. Aar.

§ 4.

Saafrømt de fastsatte 10 pCt. af Lønningerne ikke er tilstrækkelige til Udbetaling af Pensionen, kan Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund forhøje den Andel, Organisationerne skal betale.

§ 5.

Forbundene, herunder Forbundenes Arbejdsløshedskasser, kan tiltræde Pensionskassen samlet for deres egne Tillidsmænd og fastansatte Personale eller for en enkelt Gruppe af disse.

Forsaavidt Tiltrædelsen kun sker for en af nedennævnte to Grupper:

1. Forbundets Tillidsmænd eller
2. Forbundets faste Personale,

skal Tiltrædelsen ske for alle, der tilhører den paagældende Gruppe.

For de valgte Tillidsmænd sker Tiltrædelsen fra den Dag, han har tiltraadt sin Stilling i Organisationen, og for det fastansatte Personales Vedkommende gælder den Regel, at de paagældende skal tiltræde Pensionskassen inden et Aar efter Ansættelsen.

§ 6.

De Forsikrede er berettigede til at erholde Pension, naar de har naaet 65 Aars Alderen, saafrømt de har fungeret som fuldt beskæftigede Tillidsmænd eller som fastansatte i Organisationerne i 20 Aar.

Saafrømt de Forsikrede har naaet Pensionsalderen og forlanger Pension, men ikke har opnaaet ovennævnte Anciennitet, nedsættes Pensionen med $\frac{1}{20}$ for hvert af de manglende Antal Aar i de 20 Aars Anciennitet. Saadan delvis Pension ydes dog kun saadanne, der har mindst 5 Aars Anciennitet.

Ved indtrædende Arbejdsudygtighed for den Pensionsforsikrede, forinden Pensionsretten er opnaaet, afgør Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund, om der kan ydes Pension, samt fastsætter dennes Størrelse og de nærmere Vilkaar.

§ 7.

I Pension ydes til de Forsikrede $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige Løn, de i de sidste 5 Aar har oppebaaret i Organisationerne, forinden Pensionens Indtræden. Har den Forsikrede haft højere Løn i en tidligere 5 Aars Periode, beregnes Pensionen efter Gennemsnittet af Lønnen i hele Forsikringstiden.

Pensionen udbetales maanedsvi bagud.

§ 8.

Saafrømt en Pensionist har indtægtgivende offentlige eller organisationsmæssige Hverv af et saadant Omfang, at hans (hendes) samlede Indtægt overstiger den Løn, der ligger til Grund for Pensionen, afkortes Pensionen med det overstigende Beløb.

§ 9.

Den, der bliver Enke efter en af de i § 1 nævnte Pensionsforsikrede, med de i §§ 12, 15 og 16 nævnte Undtagelser, har Ret til en Enkepension; denne udgør Halvdelen af den Forsikredes Pension.

§ 10.

De Forsikredes Pensionsret kan bortfalde, saafremt det paavises, at den Forsikrede har begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 11.

Enkepensionen tillægges 5 pCt. for hvert Barn under 18 Aar, dog ikke over 20 pCt. ialt.

§ 12.

I Tilfælde af stor Aldersforskel mellem Ægtefæller bliver Enkepensionen at nedsætte med $\frac{1}{30}$ for hvert paabegyndt Aar af Aldersforskellen over 20 Aar.

Dersom Ægteskabet har bestaaet i mere end 5 Aar, forøges det saaledes nedsatte Pensionsbeløb dog med $\frac{1}{20}$ af den almindelige Pension for hvert paabegyndt Aar af Ægteskabets yderligere Varighed, indtil almindelig Pensions fulde Beløb er naaet.

§ 13.

Enkepensionen indtræder uanset Mandens Alder, naar han har 10 Aars Anciennitet.

§ 14.

Forsaavidt begge Ægtefæller afgaar ved Døden, yder Pensionskassen Børnerente, som udbetales indtil hvert Barns fyldte 18. Aar, og andrager for 1 Barn 180 Kr. aarlig, for 2 Børn 330 Kr. aarlig, for 3 Børn 450 Kr. aarlig og for hvert Barn derudover 100 Kr. aarlig.

§ 15.

Uberettiget til Enkepension er de Forsikredes Enker,

- 1) hvis Ægteskabet efter Pensionskassens Vedtagelse er indgaaet efter at Manden er fyldt 60 Aar,
- 2) saafremt Ægteskabet ikke mindst har været i Kraft i 3 maaneder,
- 3) eller hvis Ægteskabet var opløst ved Skilsmisse inden Mandens Død.

§ 16.

Ved Enkens Indgaaelse af nyt Ægteskab bortfalder Pensionen, men indtræder igen, saafremt hun atter bliver Enke.

§ 17.

Til de Forsikrede, der fratræder deres Stilling i Organisationen og dermed udtræder af Pensionskassen, udbetaler denne det Beløb, den Forsikrede personlig har svaret i Bidrag til Pensionskassen.

§ 18.

Bestyrelsen for Pensionskassen er Forretningsudvalget for De samvirkende Fagforbund.

§ 19.

Formanden og Hovedkassereren for De samvirkende Fagforbund er henholdsvis Formand og Kasserer for Pensionskassen.

§ 20.

Revisorerne for De samvirkende Fagforbund er ligeledes Revisorer for Pensionskassen.

§ 21.

Repræsentantskabet i De samvirkende Fagforbund er Generalforsamling og højeste Myndighed for Pensionskassen.

§ 22.

Pensionskassens Regnskabsaar er Kalenderaaet.

§ 23.

Pensionskassens Virksomhed og dennes Vedtægter træder i Kraft den 1. Oktober 1934.

Den svenske Landsorganisation meddeler at det på kongressen i 1922 blev vedtatt en pensionsordning. Dens statutter er sålydende:

§ 1.

Rätt att uppbära pension, enligt nedan angivna bestämmelser, tillkommer varje inom de till Landsorganisationen anslutna förbunden och dess avdelningar samt i Landssekretariatet helt avlönade funktionärer.

§ 2.

Berättigad att uppbära pension är, funktionär, som uppnått 60 års ålder och som innhar minst 20 tjänsteår som helt avlönad.

Dock kan funktionär, som blivit oförmögen till sitt arbete, komma pension utan att nyss sagda betingelser inträtt.

§ 3.

Ansökan om pension, åtföljd av vedarbörande organisations intyg om anställningsår m. m., inlämnas till Landssekretariatet, som däröver beslutar. I tvistiga fall avgöras ärendet av Landsorganisationens Representantskap.

§ 4.

Pension utbetalas ur Landsorganisationens pensionsfond med belopp motsvarande $\frac{3}{4}$ av vid pensionstidens inträde utgående lön, dock med högst 3.000 kr. och lägst 1.500 kr. pr. år räknat. Pension utbetalas månadsvis i efterskott.

§ 5.

Dessa regler träda omedelbart i kraft samt gälla intill Landsorganisationens kongress annorlunda beslutar.

Tillägg, beslutat av Landsorg:s kongress 1931:

Avlider pensionär äger den avlidnes änka att uppbära hälften av mannens pension så länge hon lever ogift eller annorledes ej fått sin utkomst tryggad.

Til den svenske fagorganisasjons pensjonsordning avsettes av den til Landsorganisasjonen innbetalte månedskontingent 4 øre for heltbetalende og 2 øre for halvtbetalende.

I 1933 inkom det i kontingent til pensjonskassen kr. 251 311.62. Renter av oplagte fond kr. 52 000.00. Tilsammen kr. 303 311.62. Utbetalte pensjoner i 1933 beløp sig til kr. 56 789.00. Pensjonskassens fond ved utgangen av 1933 var kr. 1 969 670.26.

Ved utgangen av 1933 var følgende antall personer medlemmer av pensjonskassen:

Landssekretariatet og forbundene	159
I forbundenes avdelinger	157

Tilsammen 316

Som det fremgår av foranstående vil den svenske fagorganisasjons pensjonskasse i løpet av den nærmeste fremtid ha opparbeidet sig et så stort grunnfond, at rentene av dette vil være tilstrekkelig til å bestride pensjonsutgiftene og kontingenten kan helt bortfalle.

I Sverige er det for tiden 21 personer som oppbeærer pensjon av fagorganisasjonens pensjonskasse. Dette svarer til ca. 6.6 pct. av de ansatte tillitsmenn og funksjonærer.

Vi er enig med komiteen av 1925 når den anfører: at det svenske system bør legges til grunn for en pensjonskasse, — og i overensstemmelse hermed er nærværende lovforslag utarbeidet. Vi har imidlertid søkt å tilpasse dens regler efter våre forhold, og har vi dessuten tatt med enkepensjon til enker efter tillitsmenn og funksjonærer, som dør før de har opnådd pensjonsalderen. Likesom vi, efter det danske forslag, har tatt med en understøttelse til barn under 18 år, efter pensjonsberettigede foreldre som begge er døde.

Ved utgangen av september 1933 hadde Den norske Landsorganisasjon 151 545 medlemmer, derav var 109 723 heltbetalende og 41 822 halvtbetalende. En kontingent av 4 øre pr. måned av heltbetalende og 2 øre pr. måned av halvtbetalende vil bringe pensjonskassen en inntekt av kr. 62 704.32 pr. år. I følge innhentede oppgaver utgjør gjennomsnittslønnen for de mannlige tillitsmenn og funksjonærer i de organisasjoner som er tilsluttet Landsorganisasjonen kr. 5611.00 pr. år og for de kvinnelige tillitsmenn og funksjonærer til kr. 3332.00.

Efter dette vil årspensjonens størrelse for de mannlige tillitsmenn og funksjonærer bli kr. 3300.00 og for de kvinnelige funksjonærer og tillitsmenn kr. 2000.00. Enkepensionens størrelse vil bli kr. 2240.00.

Ved utgangen av 1933 var det innen fagorganisasjonen ialt 119 valgte tillitsmenn og 99 ansatte funksjonærer, som fordeler sig således:

	Tillitsmenn	Funksjonærer
Landsorganisasjonen	3	11
Forbundene	70	60
Foreninger	31	23
Samorganisasjonene	15	5
Av disse er 152 menn og 66 kvinner.		
	119	99

Av Landsorganisasjonen og de tilsluttede forbund utbetaltes det i 1933 pensjoner til 12 personer, som svarer til litt over 5.5 pct. av antallet tillitsmenn og funksjonærer. Derav var 6 mannlige tillitsmenn og funksjonærer og 6 enker efter tillitsmenn. Det samlede pensjonsbeløp utgjorde kr. 30 530.00. Høieste pensjon var kr. 3600.00 og laveste kr. 1560.00. Efter de regler som vi foreslår vilde disse pensjoner tilsammen beløpe til kr. 33 240.00, og det vilde dessuten være fordelt på en mere tilfredsstillende måte enn det synes å være nu. Av de opplysninger som komiteen har innhentet fremgår det at enkelte forbund betaler pensjon til sine avgåtte tillitsmenn fra kr. 2000.00 til kr. 3250.00 pr. år, og enkepensjonens størrelse varierer fra kr. 1560.00 til kr. 3600.00 pr. år.

Går vi ut fra at antallet pensjonerte vil stille sig i nogenlunde samme forhold her som i Sverige, skulde pensjonsbeløpet komme til å variere mellem kr. 35 000.00 og kr. 40 000.00 om året fremover, og kassen vil da med den kontingent vi foreslår kunne legge op et fond henimot kr. 25 000.00 pr. år, og pensjonskassen vil da i løpet av et overskuelig antall år ha lagt sig op fonds av så pass størrelse at kontingenten enten delvis eller helt kan bortfalle.

I henhold til foranstående tillater vi oss å foreslå følgende beslutning:

I. Kongressen gir sin tilslutning til at det opprettes pensjonskasse for fagbevegelsens ansatte funksjonærer og fastlønnede tillitsmenn.

II. Kongressen pålegger sekretariatet å utarbeide statutter for pensjonskassen. Landsorganisasjonens representantskap gis fullmakt til å godkjenne disse og tidspunktet for pensjonskassens ikrafttreden.

Oslo i august 1934.

O. Sporpind. A. E. Gundersen. Torbj. Henriksen.

Sekretariatet tiltrer komiteens forslag.

Dagsordenens punkt 14.

Kampen mot krig og fascisme.

Situasjonen for den internasjonale arbeiderklasse er den alvorligste siden augustdagene 1914. Etter fascismens foreløbige seier i Tyskland er reaksjonen og den fascistiske fare vokset sterkt i alle kapitalistiske land. Den nye verdenskrig truer med å bryte ut hvilken dag som helst. Mot Sovjet-Unionen — arbeider- og bondestatens grenser — retter de krigsberedte imperialistiske stater sine våben. Stadig foretas de mest durkdrevne provokasjoner. Tross alle provokasjoner gjennomfører den socialistiske oppbyggings land urokkelig sin fredspolitik. Den tyske fascismes utfordrende og arrogante holdning har ført til en omgruppering av de imperialistiske krefter og har skjerpet krigsfaren i overordentlig sterk grad.

Det siste år og de siste måneder har tydelig klarlagt utviklingen i Norge. Gjennom Mowinkel-regjeringen er reaksjonen og fasciseringsprosessen rykket voldsomt frem. Gjennom stadige toll- og omsetningsbyrder er millionbeløpene presset ut av arbeiderklassen. Nye tukthus-, kneblings- og forbudslover er vedtatt mot arbeiderklassen. Alt politi er gjort til statspoliti. Undtagelseslover mot fagorganisasjonen er under utarbeidelse. Nye lovforslag med sikte på å frata de forsorgsunderstøttede stemmeretten er bebudet. Borgerkrigsgarder — Leidangen — Lottene — ved siden av statspoliti og militærmakt organiseres og finansieres.

I overensstemmelse med denne vurdering beslutter fagkongressen:

1. Fagkongressen pålegger samorganisasjonene og fagforeningene i første rekke på alle større industristeder og i hver eneste sjøfarts- og havneby i Norge aktivt å ta del i organiseringen av antikrigskampkomitéer og la sig representere i disse for på denne måte mest effektivt å reise arbeiderklassen til kamp mot krig og fascisme.

Fagkongressen gir sin tilslutning til verdenskomitéen mot krig og fascisme, hvis sæte og ledende centrum er Paris.

Ikke et tog, ikke et skib må gå ut med ammunisjonstransport og transport av krigsmateriell for Japan, det fascistiske Tyskland eller de øvrige imperialistiske krigsmakter. Sovjet-Unionen og Sovjet-Kina må beskyttes. Hele arbeiderklassens kraft skal settes inn for forsvaret av verdens første arbeider- og bondestat.

Fagkongressen garanterer solidarisk støtte fra samtlige fagorganisasjonsmedlemmer med sjø- og landtransportarbeiderne i kampen for å hindre ammunisjons-, våben- og annen krigstransport.

Fagkongressen pålegger forbundene og deres avdelinger straks å opheve enhver avtale med arbeidsgiverne som går ut på at «der garanteres for at (krigs)produksjonen fritt og ubundet skal bli transportert».

2. Belært av den internasjonale arbeiderklassens erfaringer må hele den norske fagorganisasjons kraft settes inn i kampen mot den fremtredende fascisme. Kampen må føres på den enhetlige revolusjonære klassekampens grunnlag. Fascistiske møter, demonstrasjoner og opmarsjer må forhindres.

Ingen bevilgning til politi må gis med arbeiderrepresentantenes stemmer. Overalt må der reises et aktivt virkelig arbeidervern til forsvar av arbeidernes møter, demonstrasjoner, hus og eiendom. Forsterket kamp mot de fascistiske, såkalte «frie fagforeninger». Enhver tendens til monopolisering eller stengning av fagforeningene innenfor Landsorganisasjonen må opphøre og det må treffes skarpe forholdsregler mot den slags. Alle fagforeninger skal være åpne for arbeidere og deres oppgave er å ivareta arbeiderklassens interesser.

Åmot faglige Bygdesammenslutning.

Sekretariatet innstiller,

at kongressen vedtar følgende uttalelse angående

fascismen og krigsfaren:

Kongressen uttaler at fascisme, nazisme og borgerlig reaksjonært diktatur som er gjennomført bl. a. i Italia, Tyskland, Østerrike, Lettland og flere land, over alt ødelegger arbeidernes politiske og faglige organisasjoner, ødelegger demokratiet, foreningsfrihet, pressefrihet og ytringsfrihet ved anvendelse av blodig terror og vold.

Kongressen gjør alle tilsluttede organisasjoner og alle arbeidere oppmerksom på den voksende nazistiske fare. Det er en klasseplikt å bekjempe fascisme og nazisme med alle midler. Nazismens blodige enevelde er en trusel mot folkenes frihet, mot fred og sikkerhet i verden. Nazismens vekst betyr øket uro, skjerpet chauvinisme og mistillit mellom landene, og en forsterket politisk, økonomisk og sosial krise. Av all evne og med alle midler, også ved anvendelse av boikottvåbnet, som besluttet av Den faglige Internasjonale Central og av Landsorganisasjonens representantskap, vil den norske arbeiderbevegelse føre kamp, inntil de reaksjonære diktaturer er avskaffet.

Kongressen uttaler sin solidaritet overfor de tusener av kjente og ukjente kampfeller som idag i de forskjellige land befinner sig i de nazistiske bødlers hender på grunn av sin overbevisning og sin kamp for arbeidernes sak. Kongressen uttaler en harmfylt protest mot de mishandlinger som arbeiderne og deres tillitsmenn er utsatt for, og erklærer at de norske arbeiderorganisasjoner aktivt vil understøtte alle forsøk på deres befrielse.

Fascisme og nazisme er borgerskapets siste tilflukt i de forskjellige land i kampen mot det arbeidende folk, det siste middel for å hindre kapitalismens sammenbrudd og arbeiderklassens frigjørelse.

Nazismens løfter er humbug og bedrag. Intet sted har den formådd å løse et eneste økonomisk eller sosialt spørsmål. Over alt har den gjennomført et blodig diktatur med undertrykkelse av friheten og arbeiderklassens organisasjoner, og med ødeleggelse av arbeiderklassens tilkjempede rettigheter. Over alt betyr fascisme og nazisme slaveri istedenfor frihet, elendighet istedenfor velstand.

Over alt betyr det nazistiske diktatur økede militære rustninger og skjerpet krigsfare, istedenfor nedrustning og fred. Nazismen truer menneskene med undergang, mens socialismen betyr en lysere og tryggere fremtid.

Landsorganisasjonens kongress retter en inntrengende appell til alle arbeiderorganisasjoner og til alle tilhengere av frihet og demokrati om å være på vakt mot den nazistiske pest og den økede krigsfare som denne politiske retning fører med sig. Kongressen venter, at alle arbeiderorganisasjoner vil gjøre sin plikt å føre en skjerpet kamp mot nazisme og krigsfare.

En enig internasjonal optreden av alle lands politiske og faglige hovedorganisasjoner er nødvendig for å motvirke de økede rustninger og undgå ny krig. Krig er en internasjonal forbrytelse som de norske arbeiderorganisasjoner vil bekjempe med alle midler, i nøie samarbeide med de internasjonale arbeiderorganisasjoner. Arbeiderklassen må forberede og gjennomføre en samlet aksjon mot produksjon og transport av krigsmateriell til de land som truer freden, og i tilfelle krigsutbrudd, gjennomføre en samlet generalstreik mot krigen.

Dagsordenens punkt 15.

Lovforandringer.

Landsorganisasjonens lover § 3, ordinær og ekstraordinær kontingent, forandres således:

Punkt 1. I ordinær kontingent innbetaler de tilsluttede organisasjoner kr. 0.25 av hvert solgte merke for sine heltbetalende, og kr. 0.12½ for sine halvtbetalende medlemmer pr. uke.

Forbund som har månedskontingentmerker betaler kr. 1.00 pr. solgt merke for heltbetalende, og kr. 0.50 pr. solgt merke for halvtbetalende medlemmer.

Punkt 2. Annet og tredje punktum utgår, således at punktet kommer til å lyde:

Kontingenten innbetales hver måned efterskuddsvis, dog senest den

25. i påfølgende måned. Ved kontingentens innbetaling vedlegges en skjematisk opgave over medlemsantall ved månedens begynnelse og slutning, samt opgave over solgte merker i hver klasse (helt- og halvtbetalende.) Skjømaer hertil utleveres.

Punkt 3. Utgår.

Punkt 6. Ekstrakontingenten innbetales efter samme antall solgte merker som den ordinære kontingent.

Motivering:

Når dette forslag fremkommer, har det sin årsak i den store arbeidsledighet som gjør sig gjeldende for en hel del forbundsmedlemmer og da i særlig grad for bygningsarbeiderne, hvor det har vist sig at ledighetsprocenten for enkelte måneders vedkommende har vært like op i 67, og hvor man med den ledighet som har vært i den senere tid, kan regne med en gjennomsnittlig ledighetsprocent av ca. 47.

Med den kontingentordning som hittil har vært praktisert, blir det uforholdsmessig stor kontingent for de forbund som har en vesentlig del av sine medlemmer gående arbeidsledige, idet den nuværende ordning går ut på at det skal betales kontingent for samtlige medlemmer, uansett om disse er i arbeide eller ikke.

Ved den ordning som foreslås, blir kontingentfordelingen mere rettfærdig. Vi har i forslaget øket kontingenten fra hvad den nu er, kr. 0.75 pr. måned pr. medlem, til kr. 1.00 pr. måned pr. medlem for de som er i arbeide. Når vi har foreslått denne økning i kontingenten, som forholdsvis også gjøres gjeldende for halvtbetalende medlemmer, er det for å opveie det minus i Landsorganisasjonens inntekter som vilde opstå ved det her fremsatte forslag.

Ved den nuværende kontingentordning er forholdet det at de forbund som har en stor arbeidsledighetsprocent, som f. eks. kommer op i gjennomsnittlig 50 pct., må betale dobbelt kontingent til Landsorganisasjonen for de medlemmer som er i arbeide, mens de forbund hvor medlemmene er mere heldig stillet og hvor ledighetsprocenten er minimal, betaler en betydelig lavere kontingent pr. innbetalt kontingentmerke.

En forandring som foreslått er i høieste grad påkrevet, og vil virke mere rettfærdig enn det nuværende system.

Norsk Bygningsarbeiderforbund.

*

Ad § 3, punkt 1. Annet avsnitt foreslås sløifet (5-øres kontingenten til Det norske Arbeiderparti).

Motivering:

Da fagorganisasjonens opgave er å organisere alle lønnstagere, uten hensyn til politisk opfatning, til ivaretagelse av sine økonomiske og faglige interesser, anser foreningen, av hensyn til bevarelse av den faglige enhet, det moralsk nedverdiggende og forkastelig for organisasjonen å tvinge anderledes politisk innstillede medlemmer til å betale kontingent til et bestemt politisk parti.

Ad lovene § 3.

Kontingenten til Landsorganisasjonen, foreslås følgende:

For arbeidsledige medlemmer betales ikke kontingent til Landsorganisasjonen.

Oslo og Omegns Anleggsarbeiderforening, avd. 21 av N. A. F.

*

Som nytt punkt 9.

All kontingent til Landsorganisasjonen (ordinær og ekstraordinær) kan kun anvendes til faglige gjøremål.

Motivering:

De overhåndtagende bevilgninger av organisasjonens tillitsmenn de siste kongressperioder til et bestemt politisk partis (D. N. A.) valg- og agitasjonsarbeide har tappet organisasjonen for slike beløp, at det har gått ut over organisasjonens mobilkraft under faglig kamp.

Bevilgninger utenom faglige gjøremål kan bare foretas av kongressen, landsmøter og medlemsmøter under medlemmenes direkte medvirken.

N. J. & M. F., avd. 12.

*

Ad § 4.

1. Alle fagforeninger tilsluttet forbund som er medlem av Arbeidernes faglige Landsorganisasjon skal slutte sig sammen i faglige samorganisasjoner innen nærmere av Landsorganisasjonen bestemte distrikter. De faglige samorganisasjoners formål er i tilslutning til Arbeidernes faglige Landsorganisasjons formål ved et virksomt og planmessig samarbeide å verne og fremme arbeidernes faglige, økonomiske og sociale interesser; søke opprettet fagforeninger hvor det lar sig gjøre, bistå ved konflikter, lede det stedlige agitasjons- og opplysningsarbeide og i det hele tatt oparbeide organisasjonen og verne om den i størst mulig utstrekning.

For jernbaneanleggenes arbeidere og personalet avgjør foreningene selv hvilken samorganisasjon de vil tilslutte sig.

2. Samorganisasjonen ledes av et styre, valgt på samorganisasjonens representantskapsmøte (årsmøte). Styret skal ved større konflikter og interesseløst spørsmål for de lokale foreninger, forbund og Landsorganisasjonen, gi Landsorganisasjonen og de interesserte forbund underretning om stillingen.
3. Foreningene skal holde samorganisasjonen underrettet om lønnsbevegelser, arbeidsforhold og alt som kan være av interesse for det stedlige samarbeide.
4. Forbundene og Landsorganisasjonen skal ved alle større lønnskonflikter så vidt mulig gi samorganisasjonen underretning om stillingen, så den kan uttale sig før der treffes en avgjørelse. Samorganisasjonen kan efter anmodning fra avdelinger, forbund eller Landsorganisasjonen lede lokale konflikter.

5. Til dekning av samorganisasjonens utgifter efter det av representantskapet (årsmøtet) opsatte budgett bevilger Landsorganisasjonen det nødvendige beløp. Bevilgningen gis for hvert kalenderår. § 3 redigeres i overensstemmelse med den foreslåtte forandring.

Motivering:

Det vesentligste i dette forslag er en meget lettere og billigere ordning med kontingentspørsmålet.

Alle samorganisasjoner har en særkontingent — varierende i størrelse, og bare forsendelsen av denne kontingent og kvitteringer for den kommer op i så store beløp at det er en tanke verd om disse ikke kan spares.

Og den kan spares — ved vedtagelsen av dette forslag som betinger at all kontingent en fagforening betaler til de faglige organisasjoner betales under ett til forbundet.

Samorganisasjonen får så direkte fra Landsorganisasjonen hele det beløp som er nødvendig for å drive organisasjonsarbeidet på en ansvarlig måte.

Dette forslag vil ytterligere lette kassererens arbeide, skaffe mer oversiktlige regnskaper og skaffe samorganisasjonene et fast og stabilt grunnlag for sin drift.

Aust-Agder faglige Samorganisasjon.

*

Norsk Jernbaneforbunds sist avholdte landsmøte besluttet å pålegge Norsk Jernbaneforbunds styre til førstkommende kongress å fremme forslag om at en ordning blir etablert hvorved de enkelte foreningers medlemmer blir tilsluttet den samorganisasjon innen hvis område vedkommende medlem har sin arbeidsplass. Overensstemmende hermed tillater man sig å foreslå følgende for kongressen:

Landsorganisasjonens lover § 4, punkt 4, siste avsnitt, får følgende tilføielse:

«Har en forening medlemmer innen flere samorganisasjonsdistrikter, kan foreningen tilmelde den enkelte samorganisasjon de medlemmer av foreningen som har sitt virkeområde innenfor vedkommende samorganisasjons distrikt, selv om foreningne derved får medlemsskap i flere samorganisasjoner. Saker som foreningens medlemmer ønsker behandlet av samorganisasjonen skal innsendes til denne gjennom foreningen.»

Norsk Jernbaneforbund.

*

Efter fagkongressens beslutning 1923 om å utvikle de lokale samorganisasjoner til faglige distriktsorganisasjoner har disse utviklet sig til ekspedisjonsbyråer for de reformistiske fagforeningsledere som utnytter distriktsorganisasjonene i kamp mot arbeiderklassen og deres økonomiske og politiske interesser og for den reformistiske klassesamarbeidspolitikk.

Arbeidernes har selv i kamp mot de reformistiske fagforeningsledere bygget op de lokale samorganisasjoner for å skape et fellesorgan til fremme av sine interesser på et revolusjonært klassekampgrunnlag.

Erfaringene har imidlertid vist at den nuværende organisasjonsform har lettet det faglige byråkrati i arbeidet med å frata arbeiderne retten til selv å bestemme over distriktsorganisasjonenes arbeide og kamp.

Ut fra dette beslutter Bygdesammenslutningen at fagkongressen vedtar følgende:

De upraktiske distriktsorganisasjoner opheves. Det opprettes lokale samorganisasjoner. Samorganisasjonene utbygges således at arbeiderne får sin fulle selvbestemmelsesrett over de beslutninger som fattes. Samorganisasjonene inndeles i by, industricentrer og bygdevis, således at medlemmene innen samorganisasjonens område kan direkte delta i sakenes behandling og medlemsmøtene.

Amot faglige Bygdesammenslutning.

*

a) De upraktiske faglige distriktsorganisasjoner opheves. Det opprettes lokale samorganisasjoner, disse utbygges således at arbeiderne får sin fulle selvbestemmelsesrett over de beslutninger som fattes. Samorganisasjonene inndeles i by- og industricentrer og bygdevis, således at medlemmene innen samorganisasjonens område kan delta i regelmessige medlemsmøter.

b) Kongressen oppfordrer alle forbund til å gå inn for forenkling av administrasjonen, lettelse av kontingent for de laveste lønnsgrupper, forandring av kontingentfordelingen med sikte på mest mulig til avdelingene og de lokale samorganisasjoner. Ingen utskrivning av ekstrakontingent til politiske formål uten at spørsmålet på forhånd forelegges medlemmene til avstemning. Punkt 5 a og b gjelder de paragrafer i Landsorganisasjonens lover, som omfatter samorganisasjonene og kontingents fordeling.

Herøya Arbeiderforening.

*

Ved fagorganisasjonens omlegning i henhold til fagkongressens beslutning i 1923, blev de lokale samorganisasjoner ophævet og de distriktvise faglige samorganisasjoner, omfattende nærmere bestemte distrikter, trådte i stedet. Deres vesentlige oppgave har hittil bestått i agitasjons- og opplysningsarbeide.

Undersøker man nærmere hvad disse organisasjoners opprettholdelse koster, sammenlignet med det arbeide de utfører, så må det sies at apparatet virker noget kostbart. Det spørsmål har derfor reist sig om man ikke kan opnå det samme arbeide, muligens mer, billigere enn hvad forholdet er idag.

Vi tror at dette er mulig bl. a. ved å gå til ophevelse av distriktsorganisasjonene i sin nuværende form og isteden opprette lokale samorganisasjoner der hvor behovet herfor måtte være til stede. Dermed vil man spare en ikke uvesentlig utgiftspost idag; nemlig distriktsorganisasjonenes årsmøter. De dermed innsparte midler, den nuværende kontingent til distriktsorganisasjonene, vil da kunne anvendes til bestridelse av den lokale faglige samorganisasjons arbeide uten at dette skulde behøve å bety nogen økning av de enkelte foreningers utgifter.

Denne omlegning til lokale faglige samorganisasjoner skulde også være nødvendig på grunn av et stadig større behov for et lokalt samarbeide, som må finne fastere organisasjonsmessige former enn hvad tilfelle er idag — og med en viss økonomisk underbygning.

På den annen side vil det vel være behov for å oprettholde visse centralorganer rundt omkring i landet som har å lede og drive agitasjons- og opplysningsarbeidet samt bistå de foreninger som måtte trenge det i utøvelsen av sitt organisasjonsarbeide. Dette mener vi kan løses på den måte at den centrale og største samorganisasjon innen nærmere bestemte distrikter pålegges plikten hertil mot en nærmere fastsatt godtgjørelse, svarende til den som distriktsorganisasjonen idag erholder av Landsorganisasjonen.

Under henvisning til ovenstående foreslår vi at kongressen fatter følgende beslutning:

1. De faglige distriktsorganisasjoner i sin nuværende form opheves.
2. På steder hvor det er mer enn en forening tilsluttet forskjellige forbund, sammensluttes disse i en lokal faglig samorganisasjon.
3. Den centrale og største samorganisasjon innenfor nærmere fastsatt distrikter (fylkesvis eller flere fylker) pålegges plikten til, og ansvaret for agitasjons- og opplysningsarbeidet innenfor sitt distrikt. Til bestridelse av de hermed forbundne utgifter betaler foreningene kr. 0.10 pr. måned for heltbetalende og kr. 0.05 for halvtbetalende medlemmer.

Sauda Fabrikkarbeiderforening, avd. 31 N. K. I. F.

Sauda Bygningsarbeiderforening.

Sauda Anleggsarbeiderforening.

*

Efter fagkongressens beslutning 1923 om å utvikle de lokale samorganisasjoner til faglige distriktsorganisasjoner har disse utviklet sig til ekspedisjonsbyråer for de reformistiske fagforeningsledere der utnytter distriktsorganisasjonene i kamp mot arbeiderklassen og deres økonomiske og politiske interesser og for den reformistiske klassesamarbeidspolitik.

Arbeiderne har selv i kamp mot de reformistiske fagforeningsledere bygget op de lokale samorganisasjoner for å skape et fellesorgan til fremme av sine interesser på et revolusjonært klassekampgrunnlag.

Erfaringene har imidlertid vist at den nuværende organisasjonsform har lettet det faglige byråkrati i arbeidet med å frata arbeiderne retten til selv å bestemme over distriktsorganisasjonens arbeide og kamp.

Ut fra dette beslutter foreningen at kongressen vedtar følgende:

De upraktiske distriktsorganisasjoner opheves. Det opprettes lokale samorganisasjoner. Samorganisasjonene utbygges således at arbeiderne får sin fulle selvbestemmelsesrett over de beslutninger som fattes. Samorganisasjonene inndeles i by- og industricentrer og bygdevis, således at medlemmene innen samorganisasjonens område kan direkte delta i sakenes behandling og medlemsmøtene.

Trondheim kjemiske Industriarbeiderforening.

Skottfoss, avd. 25 av N. P. F. foreslår for kongressen at fagforeningenes tvungne medlemskap i Samorganisasjonen opheves.

Foreningen tillater sig å foreslå at samorganisasjonene i sin nuværende form opheves. Subsidiært foreslås at medlemskapet blir frivillig.

Rena Kartongarbeiderforening har, på grunn av at den ved lov er tvunget til det, stått tilsluttet Hedmark faglige Samorganisasjon helt siden den blev opprettet. I hele denne tiden har foreningen ikke ved et eneste tilfelle hatt nogen nytte eller bruk for denne organisasjonsinstans og vi finner det derfor uriktig at vi skal være tvunget til å være med å opprettholde en sådan organisasjonsform.

Vi er fullt klar over at de foreninger som ligger nær Samorganisasjonens kontor har god nytte av den og at enkelte forbund, av praktiske grunner, overlater enkelte gjøremål til Samorganisasjonen, men vi synes det er et altfor kostbart apparat å opprettholde til disse gjøremål og ganske urimelig at de foreninger som ikke har nogen nytte av Samorganisasjonen skal være tvunget til å være med å opprettholde den.

Rena Kortongarbeiderforening.

Cellulosearbeidernes Forening, Sarpsborgs generalforsamling vil på det innstendigste henstille til kongressen at det sørges for at lovens bestemmelse om fagforeningenes plikt til å stå tilsluttet den lokale samorganisasjon respekteres av alle. Ellers må tilslutningen til samorganisasjonene være frivillig, og lovens bestemmelse om foreningenes tilslutning til samorganisasjonene må da fjernes.

Videre vil vår forening peke på den organisasjonsfare som representeres av de foreninger og forbund som står utenfor fellesskapet i Landsorganisasjonen. Kongressen må gjøre hvad den evner for atter å knytte disse foreninger til Landsorganisasjonen. Hvis dette ikke lykkes må de utenforstående foreninger og forbund bekjempes som den organisasjonsfare de i virkeligheten er.

De upraktiske faglige distriktsorganisasjoner opheves. Der opprettes lokale samorganisasjoner. Disse utbygges således at arbeiderne får sin fulle selvbestemmelsesrett over de beslutninger som fattes. Samorganisasjonene indeles i by- og industricentrer og bygdevis, således at medlemmer innen samorganisasjonens område kan delta i regelmessige medlemsmøter.

Porsgrunns Bygningsarbeiderforening.

Ad § 4.

De faglige samorganisasjoner i den nuværende form opheves. I deres sted dannes lokale samorganisasjoner, omfattende som regel ikke større distrikter enn det er anledning til å arrangere møter med adgang for alle samorganisasjonens medlemmer og hvor sakene kan behandles og avgjøres av medlemmene. Alle foreninger som står tilsluttet Lands-

organisasjonen under samorganisasjonenes område, plikter å stå tilsluttet samorganisasjonen. Hvert år arrangeres distriktskonferanser. Det nuværende styre for de faglige distriktsorganisasjoner pålegges å bistå med gjennomførelsen av omlegningen som må være gjennomført snarest.

Begrunnelse:

De nuværende distriktsorganisasjoner er for manges vedkommende så store og med så vidstrakte områder at de er delvis ute av stand til tilfredsstillende å ivarta alle sine tilsluttede avdelingers interesser. De organiserte arbeidere får stadig mindre innflytelse i de nuværende distriktsorganisasjoner. Det kan ikke være tale om at medlemmene får avgjøre sakene og der holdes i flere samorganisasjoner ikke engang årsmøte hvert år. Representasjonsretten innskrenkes stadig. Kontingenten til samorganisasjonene er også stor, deres drift er kostbar. Det er blandt medlemmene en utbredt misnøje med hele deres virksomhet. Det gjelder å føre bestemmelsesretten tilbake til medlemmene, men med den nuværende ordning går det den motsatte vei. De lokale samorganisasjoner som blev opprettet av arbeiderne før den nuværende ordning, var idéelle organisasjonsenheter, og de bygdesammenslutninger som Skog- og Landarbeiderforbundet har, viser sig å være hensiktsmessige og populære organisasjonsinstanser. De skjerpede klassesammenstøt som tiltar i forsterket tempo (kjennsgjeringene fra Tyskland, Østerrike o. s. v.) og som for hver dag mer faretruende rykker en nærmere inn på livet her til lands, tilsier tydelig at en slik omlegning av samorganisasjonene vil være en mektig hevstang for å høine medlemmenes idéologiske nivå, fremskape øket aktivitet og selv-initiativ og dermed skolere medlemmene og dyktiggjøre dem til forsterket kamp mot reaksjonens forskjellige fremstøt.

Bygningsarbeidernes Forening, Hamar og omegn.

*

Ad § 7. 4. Dagsorden foran hver kongress, protokollen av hver kongress og Meddelelsesbladet tilstilles hvert medlem av Landsorganisasjonen gjennom forbundene.

Motivering:

Som det nu er kommer der en dagsorden, en protokoll til hver forning. Dette er for lite, idet størstedelen av medlemmene ikke får anledning til å sette sig inn i sakene, og følgelig vet de ikke hvad der skal eller er blitt behandlet på kongressen.

Meddelelsesbladet er av så stor organisatorisk interesse og oplysning, at det bør tilstilles hvert medlem.

Det kan invendes at dette blir dyrt, men for alt nevnte materiale, må jo bearbeidelsen og setningen i trykkeriet til, enten der sendes ut meget eller lite.

Det blir litt mere arbeidsutgifter og papir, så hvad det angår kostningen er det overkommelig.

Det blir fra medlemmene ofret så betydelige summer til organisasjonen, at de må ha et billig krav på å få sig ovennevnte materiale tilstillet, så de kan nogenlunde følge med og sette sig inn i de saker som er oppe i Landsorganisasjonen.

Veiarbeidernes Forening, avd. 74 av N. A. F.

*

Ad. § 7, punkt 9 forandres til å lyde:

«Kongressen velger et sekretariat bestående av 13 medlemmer, hvor av minst 7 velges blandt de ikke fastlønnede tillitsmenn innen organisasjonen, og som alle skal være bosatt i Oslo eller dens umiddelbare nærhet o. s. v.» som før.

Motivering:

Foreningen finner at det er et uheldig forhold når sekretariatet består utelukkende av medlemmer som enten er formenn i forbund eller er fastlønnet innen organisasjonen. Det forhold som nu er til stede, har vist sig at det er en kjennsgjerning når et medlem som har hatt sin stilling i årevis som lønnet organisasjonsmann, ikke har den samme interesse som medlemmer der til enhver tid og særlig da i de siste år, blir anbefalt av lederne å godta forringelser i lønns- og arbeidsvilkår. For at disse fastlønnede føler sig tryggere i sin stilling og har forholdsvis stor lønn i forhold til lønnsnivået som bydes medlemmene. Av den grunn og de erfaringer vi har høstet, vil foreningen anbefale at kongressen vedtar foreningens forslag.

Gasverksarbeidernes Forening, Oslo.

*

Hovedstyret uttaler:

Da Landsorganisasjonens lover som de nu er, ikke er til hinder for at kongressen, om den måtte ønske det, kan ta de hensyn som tilsiktes med Gassverksarbeidernes Forenings forslag, finner hovedstyret ikke at en lovendring her er nødvendig.

Ad § 7, punkt 9 forandres til:

«Der velges 13 personlige varamenn for sekretariatets medlemmer. Varamennene bør såvidt mulig velges fra de forbund som ikke direkte er representert ved de valgte medlemmer til sekretariatet.»

Motivering:

Skretariatets arbeide er av den art at det må ha møter til ubestemte tider og med kort varsel.

På grunn av dette hender det til stadighet at enkelte av dets medlemmer er bortreist og har forfall.

Den hittilværende ordning med innkallelse av tilfeldig tilstedeværende varamenn er efter vår mening uheldig. (Konferer arbeidsfredskommisjonen og avstemningsreglene).

For å få den nødvendige fasthet og det riktige ansvar i ledelsen mener vi at der bør gåes til valg av personlige varamenn.

De enkelte sekretariatsmedlemmer vil da til enhver tid vite om sine varamenn og kan holde vedkommende orientert.

Hedmark faglige Samorganisasjon.

*

Ad § 8, punkt 2 b forandres som følger:

«Vest-Agder 1 representant» istedetfor som det nu heter: «Vest-Agder og Aust-Agder 1 representant.»

Begrunnelse.

Samorganisasjonens representasjon i Landsorganisasjonens representantskap kan vel umulig være ment som en distriktsrepresentasjon uten hensyn til det antall fagorganiserte arbeidere som finnes i distriktet. Vi vil derfor gjøre oppmerksom på at Sørlandets faglige Samorganisasjon, som omfatter Vest-Agder, ved 3. kvartals begynnelse 1934 teller 4 600 medlemmer, og er i stadig fremgang. Aust-Agder er i samme situasjon og teller vel for øieblikket ca. 2 800 medlemmer. Altså står der bak den ene representant for de to samorganisasjoner ialt over 7 000 medlemmer. Vi vil i denne forbindelse peke på at f. eks. Østfold har to representanter. Det forekommer oss derfor urettferdig at Vest- og Aust-Agder skal ha én representant sammen, når Møre, Nordland som hver for sig neppe har en fjerdedel av dette medlemstall, har egen representant. Det måtte være naturligere at man her på disse steder fant en ordning slik at det blev fellesvalg, uten at vi vil komme inn på hvordan dette skal foregå.

Sørlandets faglige Samorganisasjon.

*

Ad § 8, punkt 2. Nytt avsnitt:

Til representantskapet kan ikke velges fastlønnede tillitsmenn.

Motivering:

Vi anser det av avgjørende betydning for friskheten og sundheten i organisasjonslivet at der til Landsorganisasjonens høieste myndighet mellem kongressen velges kamerater som har det intimeste samkvem med arbeidermassen ved at de selv står i arbeide.

Dette så meget mere som sekretariatet deltar i representantskapsmøtene og at det derved er gitt full representasjonsrett til tillitsmannskadrene innen Landsorganisasjonen.

N. J. & M. F., avdeling 12.

*

Ad § 8. Ved valg av medlemmer til Landsorganisasjonens representantskap *utenom sekretariatet*, skal kun velges medlemmer direkte fra arbeidsplassen. Fast lønnede tillitsmenn innen organisasjonene kan ikke velges.

Motivering:

Ser en på valget til representantskapet, består dette næsten utelukkende av fastlønnede tillitsmenn innen forbundene og samorganisasjonene. Dette bør og kan undgås ved at det velges på arbeidere direkte fra arbeidsplassene.

Da vil det bli et annet syn og en annen ånd i representantskapet, hvis den overveiende del av medlemmene kommer til å bestå av lønnsarbeidere, som kommer direkte fra sine arbeidsplasser rundt om i landet, og setter sig til representantskapsbordet.

Den overveiende del av medlemmer nu, er lønnede funksjonærer i organisasjonene som hver gang det er møte flyttes fra sine kontorbord og til representantskapsbordet.

Det er lønnsarbeiderne direkte fra arbeidsplassene som bør bli de bestemmende i representantskapet, og ikke deres lønnede funksjonærer eller tillitsmenn.

Veiarbeidernes Forening, avd. 74 av N. A. F.

Tillegg i Landsorganisasjonens lover § 8 — representantskapet — næst siste punktum:

«samt protokoll- og desisjonskomitéens innstilling».

Motivering:

Tillegget er bare en følge av vårt forslag til tillegg i lovens § 10.
Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, Hovedstyret.

*

Ad § 10.

Tillegg i Landsorganisasjonens lover § 10 — revisjon — siste avsnitt:

«Komitéens innstilling skal foreligge hvert år etter regnskapsavslutningen. Innstillingen forelegges sekretariatet, samt representantskap og kongressen i forbindelse med regnskapskapet.»

Motivering:

Når dette forslag fremkommer er det fordi vi anser det riktigst, at protokoll og desisjonskomitéen hvert år etter regnskapsavslutningen avgir sin innstilling og ikke som nu bare foran kongressen.

Landsorganisasjonens representantskap behandler hvert år regnskapene og da er det mest naturlig, at komitéens innstilling forelegges samtidig.

N. J. & M. F., Hovedstyret.

*

Ad § 15.

Foldafoss Sliperiarbeiderforenings medlemsmøte den 22 juli 1934 foreslår at Landsorganisasjonens kongress den 18 november i år vedtar som punkt 1, § 15 i Landsorganisasjonens lover: «Intet medlem av Arbeidernes faglige Landsorganisasjon kan som representanter for

denne ta sæte i komitéer som er opnevnt av et borgerlig statsstyre for utarbeidelse eller revidering av lover som vedrører fagorganisasjonens arbeide og handlefrihet.»

Motivering:

Hittil har det ikke vært nogen bestemmelse i Landsorganisasjonens lover angående deltagelse i komitéer nedsatt av borgerskapet for utarbeidelse av tvangslover som svinebinder fagorganisasjonen, og det har til og med forekommet at Landsorganisasjonen har latt opnevne medlemmer av sådanne komitéer. Dette må avverges da det efter vår mening er bevist at borgerskapet arbeider mot det mål å innordne Arbeidernes faglige Landsorganisasjon under det borgerlige statsapparats kontroll.

Ad Folkets Hus fonds lover.

For å lette de mindre distrikter adgangen til å skaffe sig egne forsamlingslokaler vil vi foreslå at §§ 4 og 8 får følgende ordlyd:

«§ 4. Lån gis kun som avdragslån mot pant i eiendommen og ikke på lengere tid enn 15 år. Høieste lånebeløp til et hus er kr. 10 000.00. For lånebeløpet betales 2½ pct. årlig rente.»

«§ 8. Lånet er avdragsfritt og rentefritt i 1 år regnet fra første forfallsdag efter at lånet er bevilget. Renter og kapitalavdrag skal betales til sekretariatet en gang hver 6. måned, juni og desember. Avdragene skjer med minst $\frac{1}{30}$ del av lånesummen plus 2½ pct. p. a. og inbetales til sekretariatet senest siste hverdag i juni og desember hvert år til det hele lån er inbetalt. Betales ikke rente og avdrag til forfallsdag kan sekretariatet opsi det hele lån til innbetaling straks.

Vikeland Arbeiderforening, avd. 13 av N. K. I. F.

Falconbridge Nikkelverks Arb. forening, avd. 40 av N. K. I. F.

Fiskå Verks Arbeiderforening, avd. 21 av N. K. I. F.

Sekretariatets innstilling:

§ 1. Formål.

Arbeidernes faglige Landsorganisasjon i Norge er en sammenslutning av landsomfattende industriorganisasjoner eller forbund.

Dessuten andre organisasjoner godkjent og besluttet optatt av kongressen eller representantskapet.

Dens formål er: (som i de nevnte lover.)

§ 2. Optagelse.

Nytt punkt C i litra 5:

- 1. Medlemmer i arbeidsløses foreninger som før ikke har stått som medlemmer i et fag- eller industriforbund ombytter sin medlemsbok i Arbeidernes faglige Landsorganisasjon med medlemsbok i det for-*

bund som arbeidsplassen sorterer under. Ved overføringen betales medlemsbokens kostende, men ingen innskrivningspenger for øvrig.

Rettigheter i forbundene oparbeides fra den dag de blir medlemmer av disse.

2. Medlemmer av de arbeidsløses foreninger som før har stått som medlem av et forbund skal når de ombytter sin medlemsbok betale innskrivningspenger efter vedkommende forbunds lover eller beslutninger. Rettigheter i forbundene oparbeides fra den dag de blir medlemmer av disse.

Det nuværende punkt c blir punkt d.

§ 4. Faglige samorganisasjoner.

Punkt 4. Samorganisasjonene kan beslutte en særkontingent. Denne kontingent skal anvendes til det stedlige administrasjons- og organisasjonsarbeide. Kontingenten er obligatorisk for samtlige foreninger innen samorganisasjonens distrikt. Enhver sådan kontingent må godkjennes av sekretariatet.

Jernbane- og veianleggernes arbeidere og personalet ved jernbanen avgjør selv hvilken eller hvilke samorganisasjoner de vil tilslutte sig.

§ 5. De arbeidsløses foreninger.

- a) Foreningen plikter å stå tilsluttet den faglige distriktsorganisasjon men betaler ingen kontingent til denne.
- b) Foreningen gir samorganisasjonen hvert kvartal rapport over foreningens medlemstall. Til bruk for disse rapporter får foreningen tilstillet spesielle skjemaer fra distriktsorganisasjonen.
- c) Foreningen skal innsende til de faglige distriktsorganisasjoner for registrering, det medlemskort som finnes i Landsorganisasjonens medlemsbøker.
- d) Til distriktsorganisasjonenes årsmøter velger hver forening en representant. Utgiftene hertil bæres av samorganisasjonene.
- e) Ved valg av distriktsorganisasjonens representanter til Landsorganisasjonens kongress og representantskap har medlemmene i foreningene av arbeidsløse samme rett som medlemmene i fagforeningene. Ved utregningen av distriktsorganisasjonenes representasjon til kongressen skal de medlemmer i de arbeidsløses foreninger som ikke står tilsluttet et fag- eller industriforbund tillegges fagforeningenes medlemstall hvorefter antallet av representantene utregnes. Medlemmene av et forbund avgir stemme på represen-

tanter gjennom sin fagforening. De øvrige medlemmer stemmer i de arbeidsløses foreninger.

Distriktsorganisasjonenes styre skal ta hensyn til at de arbeidsløse blir representert på kongressen.

- f) Hvis medlemmenes kontingent ikke strekker til for foreningens administrasjon kan distriktsorganisasjonen yde et tilskudd.
 - g) Distriktsorganisasjonens styre har rett til å påse at foreningen ledes .overensstemmende .med Landsorganisasjonens beslutninger. Finner distriktsorganisasjonen at styret i en forening optrer i strid med Landsorganisasjonens eller andre organisasjonsmessig fattede beslutninger, kan styret i distriktsorganisasjonen med sekretariatets godkjenning utskifte foreningsstyret.
- Den nuværende § 5 utgår.

§ 7. Kongressen.

Punkt 2. Ved kongressen representeres de tilsluttede organisasjoner således:

- a) Forbund har rett til å velge 1 representant for hvert fylt 700 medlemmer, dog minst 1.
- b) Distriktsorganisasjonen har rett til å velge 1 representant for hvert fylt 2 000-tall medlemmer, dog minst 1 og ikke over 15 representanter.

Valget av representanter til kongressen skal foregå under medlemmenes direkte medvirkning og efter at sakene er forelagt medlemmene.

På samme måte velges et lignende antall suppleanter.

Reise- og dietgodtgjørelsen for distriktsorganisasjonenes representanter til kongressen utredes av Landsorganisasjonen.

Sekretariatet foretar den nærmere fordeling (av representasjonen) efter medlemstallet.

Representantene velges efter det gjennomsnittlige medlemsantall organisasjonene har innbetalt ordinær kontingent for i de tre siste måneder før valget utskrives. Valgene må være foretatt så betids, at meddelelse om de valgte samt fullmaktene kan være sekretariatet i hende 14 dager før kongressens åpning. Fullmaktene gjennomgås derpå foreløbig av sekretariatet. Så vel forbundene som samorganisasjonene velger representanter efter medlemstallet for det samme tidspunkt.

§ 8. Representantskapet.

Punkt 2.

- a) Forbund velger efter følgende forholdstall: Hvert forbund 1 representant. Forbund som har fylt 3 000 medlemmer velger 2 representanter og videre 1 representant for hvert fylt 4 000 medlemmer, dog ikke over 4 representanter fra noget forbund. Efter samme regler velges varamenn.
- b) De faglige distriktsorganisasjoner har rett til hver å velge 1 representant med varamann.

Ved utgangen av hvert kalenderår skal forbundene revidere antallet av representanter efter medlemstallet for desember.

Uttreder nogen av de valgte i mellemtiden, rykker varamannen op. Istedenfor å la varamannen rykke op, kan forbundene og samorganisasjonene om ønskes foreta nytt valg på representant. Ellers fungerer de valgte representanter fra kongress til kongress.

Forbund som innmeldes i perioden har rett til å velge medlemmer til representantskapet efter ovenstående regler.

Punkt 4. I de år kongress ikke avholdes, skal representantskapet tre sammen innen utgangen av mai måned til foreløbig godkjenning av beretning og regnskap for det forløpne år, samt protokoll- og desisjonskomitéens innstilling. Mulige bemerkninger avgis til kongressen.

Ad § 10. Revisjon.

Revisjonsutvalget vil fremlegge forslag til lovforandring i henhold til representantskapets vedtak angående revisjonsordningen i fagorganisasjonen.

Agående forslaget fra Norsk Bygningsarbeiderforbund om overgang til nyordning for innbetaling av kontingent til Landsorganisasjonen innstiller sekretariatet:

Kongressen bemyndiger sekretariatet til å utrede saken til foreleggelse for neste kongress.

Nordahl, Børsum og Eriksen foreslår følgende endring i § 3, 2. avsnitt:

Av kontingenten avsettes 10 øre for helt- og 5 øre for halvtbetalende pr. måned. Av dette beløp utbetales alle Landsorganisasjonens bevilgninger og kontingenter til innenlandske formål — (faglige konflikter undtatt). Halvdelen av det innkomne beløp bevilges til Det norske Arbeiderpartis pressevirksomhet.

Dagsordenens punkt 16.

Diverse forslag.

Hjemstavnsrett.

Under den arbeidsledighet som har gjort sig gjeldende i de forskjellige industrier har flere kommuner besluttet å forskuttere sitt distriktsbidrag til vei- og jernbaneanlegg, for derved å få anbragt sine hjemmehørende arbeidsledige ved anlegget.

De forskjellige kommuner har ved å sette hjemstavnsretten som betingelse for å erholde arbeide, også underlagt sig den private anleggsvirksomhet for sine hjemmehørende arbeidsledige.

De arbeidere som har anleggsarbeide til erhverv, blir på denne måte etter hvert satt utenfor sin almindelige beskjeftigelse, og blir gående ledige.

Kommunenes overtagelse av arbeide ved Statens og private anlegg, hvad enten dette foregår som nødsarbeide eller efter ordinære lønns- og arbeidsvilkår, vil i begge tilfelle virke uheldig, ikke bare for anleggsarbeiderne, men også for andre arbeidere som er henvist til å søke arbeide utenfor hjemstavnskommunen. Forholdet er også egnet til å øve en uheldig innflytelse på lønns- og arbeidsvilkårene og skader solidaritetsfølelsen blandt arbeiderne.

I henhold hertil foreslåes at kongressen fatter sådan beslutning:

1. Da fagkongressen ikke kan godkjenne at den kommunale hjemstavnsrett settes som betingelse for å erholde arbeide, pålegges sekretariatet i samråd med vedkommende forbund i forbindelse med opprettelse av overenskomster angående lønns- og arbeidsvilkårene og på annen måte virke for at retten til å erholde arbeide ikke gjøres avhengig av hjemstavnsretten i de kommuner, hvor sådant arbeide foregår.
2. Fagkongressen henstiller til de politiske arbeiderpartier om å fatte de nødvendige beslutninger i overensstemmelse hermed.

Oslo og Omegns Anleggsarbeiderforening.

*

Askim Bygningsarbeiderforening besluttet på sitt halvårsmøte 21 juli 1934 å henstille til Landsorganisasjonens kongress å opta arbeidet for å få hevet bostedsbåndet.

Motivering:

Bostedsbåndet står nu hindrende i veien for et fritt samkvem mellom landets innbyggere og da i første rekke for lønnsarbeiderne. Tragdien Bengtson viste oss resultatet av den Trangvik-linje som føres kommuner og faggrupper imellem. For arbeiderklassen er fellesskapet den grunnleggende stamme i all virksomhet. Om arbeideren er fra kommune a eller b kan ikke oppstilles som en leveregel for oss. Det blir derfor arbeiderklassen som også her må opta kampen for ophe-

velse av bostedsbåndet. Arbeidskraften må fritt og uhindret følge behovet i industrien og på andre områder, uhindret av den enkelte arbeiders bostedsforhold. Kommer en fagarbeider eller løsarbeider til Oslo, skal det ikke hindre ham i opnåelse av arbeide at han ikke er Oslo-innbygger, og den samme lov må gjelde Oslo-arbeideren på andre steder i landet. Kan vi ikke opheve virkningene av den kommunale innsnevringsspolitikk, blir vår organisasjon et uttrykk for det samme og vi vil fortsette å se faggrupper og foreninger slåss om hvor den enkelte arbeider hører hjemme. For oss er fellesskapet avgjørende og et brudd på dette må ikke tåles i fremtiden. Dette spørsmål er uhyre komplisert, slik som forholdene har utviklet sig, men nu må der fra fagkongressens side tas et greit standpunkt som skjærer gjennom alt det smålige vrøvl som bare spalter våre krefter og ødelegger vår kampfront utad.

Askim Bygningsarbeiderforening.

Sekretariatet innstiller:

Kongressen gir sin tilslutning til den prinsipielle opfatning som forslagene gir uttrykk for.

Agitasjon.

Styret i Treungen Skog- og Landarbeidarlag foreslås at kongressen gjer fylgjande vedtak:

Landsorganisasjonen utbetalar årleg ein viss sum til dei interessera samorganisasjonar som berre skal nyttast til agitasjon millom skog- og landarbeidarane. Fordelinga av pengane skal fyretakast etter at dei ymse samorganisasjonar hev gjeve opplysingar um trongen for pengar til dette bruk.

På dei stader der dette høver best, kan pengane ogso ytast direkte til distriktssamanslutningar av Norsk Skog- og Landarbeiderforbund.

Treungen Skog- og Landarbeiderlag.

*

Fagkongressen må ha sin fulle oppmerksomhet henledet på forholdene ved Ulefoss Jernverk og vedta beslutning om et oppgjør våren 1935. Dette må skje for å få en endring på de fortvilede forhold som de organiserte arbeidere arbeider under, og videre for å utbygge organisasjonen på Ulefoss.

Ulefoss-Formererforening.

Sekretariatet innstiller:

Forslagene oversendes det kommende sekretariat.

Lønninger.

Ved fastsettelse av lønninger for Landsorganisasjonens tillitsmenn vil Oslo Trearbeiderforening foreslå:

At disse straks bringes mer i overensstemmelse med de menige medlemmers lønninger, og vil foreslå kr. 6 000.00 som maksimum.

Dessuten vil Oslo Trearbeiderforening påpeke det uheldige i at de tillitsmenn som velges ofte har både en og to lønnede hverv ved siden av sin lønnede stilling i organisasjonen.

Oslo Trearbeiderforening foreslår at dette forhold bringes til opphør, slik at de helt lønnende tillitsmenn i fagorganisasjonen ikke kan påta sig annet lønnet arbeide uten å fratse sin stilling i organisasjonen.

Oslo Trearbeiderforening.

*

Lønningene til littitsmennene i Landsorganisasjonen nedsettes med 20 pct.

Oslo Sporveisbetjenings Forening..

*

Under landsomfattende konflikter nedsettes de fastlønnede tillitsmanns lønninger med en tredjedel.

Norsk Bygningsarbeiderforbund.

Sekretariatet innstiller:

Spørsmålet om lønningene må bli å behandle av kongressens budgett- og valgkomité.

Samarbeide med N. K. L.

Kongressen henstiller til sekretariatet å søke opprettet avtaler, slik at konflikter ved kooperative bedrifter undgås.

Vikeland Arbeiderforening, avd. 13, N. K. I .F.

Falconbridge Nikkelverks Arb.forening, avd. 40, N. K. I. F.

Fiskaa Verks Arbeiderforening, avd. 21, N. K.I. F.

Sekretariatet gjør oppmerksom på at den tidligere gjensidighetsoverenskomst blev opsagt av N. K. L.

Sekretariatet innstiller:

Det kommende sekretariat må i samråd med de interesserte forbund ha sin oppmerksomhet henvendt på saken, idet fagorganisasjonen selvsagt er prinsipielt enig i at konflikter bør søkes undgått ved kooperative foretagender og virksomheter.

Rasjonaliseringen.

Forsåvidt sporveier, forstadsbaner og den under disse henhørende busstrafikk angår, henstiller kongressen til Arbeiderpartiets stortingsfraksjon å fremme forslag til lov om forbud mot enmannsbetjening av hensyn til trafikksikkerheten og betjeningens arbeidspress.

Motivering:

Sporveiene i Oslo, Bergen og Trondheim arbeider suksessivt i retning av overgang til enmannsbetjening. Foruten at enmannskjøringen utvilsomt innebærer en fare med hensyn til trafikksikkerheten, utsettes betjeningen for et svedningssystem som uvegerlig vil medføre at de lenge før opnåelsen av den fastsatte aldersgrense blir ute av stand til å skjøtte sitt arbeide.

Oslo Sporveisbetjenings Forening.

Hovedstyret uttaler:

Forslaget tiltredes, likesom hovedstyret vedtok å arbeide for at det fremmes lovforslag om at spurvognsførere må ha centifikat.

Sekretariatet innstiller:

Det henvises til forrige kongress' beslutninger, som oprettholdes. Forslaget fra Norsk Kommuneforbund oversendes centralstyret for Det norske Arbeiderparti og stortingsgruppen til behandling.

Felles forsikringskasse.

Vår forening krever videre at kongressen foretar det nødvendige for å skape et likhetsforhold i de forskjellige forbunds forsikringskasser.
Borregård Bygningsarbeiderforening.

*

Kongressen pålegger sekretariatet i forbindelse med alle forbund tilsluttet Landsorganisasjonen, å utarbeide felles lover og regler for forsikringskassen.

De uensartede regler og bestemmelser som er til stede ved de forskjellige forbunds kontingentinnbetaling til forsikringskassen, og de uensartede rettigheter som oparbeides gjennom denne, gjør det nødvendig, særlig under hensyntagen til de mange overføringer som har funnet sted fra det ene forbund til det annet, å få gjennomført mest mulig ensartede bestemmelser når det gjelder fagorganisasjonens forsikringskasser.
Norsk Bygningsarbeiderforbund.

Sekretariatet

henviser til forrige kongress' beslutning angående forsikringskassene.

Bevilgning til politiske formål.

Generalforsamlingen foreslår følgende til Landsorganisasjonens kongress:

Kongressen beslutter at sekretariatet og representantskapet for fremtiden ikke må yde andre bevilgninger til Det norske Arbeiderparti enn de av kongressen besluttede og i lovene fastsatte bidrag.

Papirarbeidernes Forening, Sarpsborg.

*

Det organisatoriske og økonomiske samarbeide med Det norske Arbeiderparti ophører.

Begrunnelse:

Denne forbindelse, som alltid har vært sterkt omtvistet blandt medlemmene og skapt mange uholdbare forhold innen organisasjonen, kan ikke Landsorganisasjonen oprettholde efter at Arbeiderpartiet ved behandlingen av de nye kneblingslover stemte for disse i Stortinget, likesom partiet ved sin stilling til grunnlaget for Mowinckels regjeringsdannelse også er medansvarlig for vedtagelsen av boikottloven.

Bygningsarbeidernes Forening, Hamar.

*

Arbeiderforeningen Nordlyset vil foreslå for kongressen at Arbeidernes faglige Landsorganisasjon utmeldes av Det norske Arbeiderparti.

Motivering:

Når vi foreslår dette er det fordi vi mener at alle de svære summer av fagorganisasjonens penger som går til D. N. A. vilde bringe fagorganisasjonens medlemmer større og bedre fordeler hvis de blir benyttet til faglige kamper. Likeså mener vi at det standpunkt som Det norske Arbeiderpartis medlemmer tok, som deltok i komitéen ved utarbeidelsen av den nye meglingslov, ikke tilsier at fagorganisasjonen bør stå som medlem av Det norske Arbeiderparti.

Arbeiderforeningen Nordlyset.

*

Vinger og Eidskog Veivokterforening har på medlemsmøte besluttet å sende Landsorganisasjonens kongress, som skal holdes i høst, en protestskrivelse.

1. Først vil vi protestere mot utligningen av ekstrakontingent til politiske formål før spørsmålet på forhånd er forelagt medlemmene til avstemning.
2. Og fjerne de menn som er med på å utarbeide arbeiderfiendtlige lover.
3. Og at en konflikt ikke avsluttes føre enn den blir sendt medlemmene til uravstemning.

Vinger og Eidskog Veivokterforening.

*

Vi tillater oss herved å stille følgende forslag som bedes fremlagt for fagkongressen:

De store og uberettigede ekstrakontingenter som er igangsatt, innstilles straks. De store uttømmninger av kassene til andre formål i kongressperioden ophører, og den ordinære kontingent benyttes til de formål den er bestemt for, nemlig: Understøttelse til arbeiderne under deres faglige kamper.

Papyrus Fagforening, Nedre Eiker.

Sekretariatet innstiller:

Forslagene kan ikke tiltres. Sekretariatet og representantskapet må i henhold til tidligere kongressers vedtak ha adgang til å stå fritt og foreta de bevilgninger som er strengt nødvendige, sett ut fra hensynet til den samlede arbeiderklassens interesser.

Det forutsettes at tidligere fagkongressers og partilandsmøters vedtak om partifellers og tillitsmenns plikter til å være fagorganiserte i tilslutning til Arbeidernes faglige Landsorganisasjon oprettholdes og gjennomføres av partiets instanser.

Landsorganisasjonens administrasjon.

Sekretærstillingen i Landsorganisasjonen inndras.

Motivering:

Landsorganisasjonen har i sin vanskeligste periode kun hatt formann og kasserer. I Ole Lians tid klarte ledelsen å føre agitasjon og opplysningsarbeide rundt i hele landet, samtidig som de også dengang var mere belastet med forhandlinger og konflikter enn nu.

Organisasjonen var dengang mindre vil det innvendes, men nettopp dette var det, som var årsaken til at det var mere å gjøre i Landsorganisasjonen. Nu har vi faglige samorganisasjoner som overtar agitasjon og opplysningsarbeidet, likeså føres forhandlingene ved disses hjelp, der til har vi en sterk presse over hele landet, alt dette er faktorer som avlaster Landsorganisasjonen for arbeide.

Ved en større agitasjon har vi også opnådd, at vi blandt medlemmene over det hele land har tusener av agitatorer i by og bygd.

At Landsorganisasjonen under disse forhold skal behøve både viceformann, sekretær og kasserer er vanskelig, for ikke å si umulig å forstå.

Den gang Ole Lian var formann og J. Teigen kasserer, da fungerte Teigen som næstformann i Lians fravær og dette fikk vi inntrykk av gikk ganske bra. Det var iallfall ikke mere knurring overfor Landsorganisasjonen den gang enn det er nu, så den utvidede administrasjon har hittil ikke vist oss nogen særlig gode frukter.

Tønsberg Jern- og Metallarbeiderforening.

*

Kongressen opfordrer alle forbund til å gå inn for forenkling av administrasjonen. Lettelse av kontingenten for de laveste lønnsgrupper. Forandring av kontingentfordelingen med sikte på mest mulig ekstrakontingent til politiske formål uten at spørsmålet på forhånd forelegges medlemmene til avstemning.

Porsgrunds Bygningsarbeiderforening.

*

Kongressen opfordrer alle forbund til å gå inn for forenkling av administrasjonen. lettelse av kontingenten og spesielt for de laveste lønnsgrupper. Og at fordelingen blir mest mulig til avdelingene og

samorganisasjonene. Ingen utskrivning av ordinær eller ekstraordinær kontingent til politiske formål uten at spørsmålet på forhånd er forelagt medlemmene til avstemning.

Porsgrund Elektro-metallurgiske Forening.

Fra sekretariatet:

Forslag angående Landsorganisasjonens administrasjon blir fremlagt på kongressen.

Valgene.

Det nuværende sekretariat avsettes, og navnene på de 8 medlemmer av sekretariatet som stemte for punkt 4 i den nye arbeidstvistlov offentliggjøres.

Hønefoss og Omegns Bygningsarbeiderforening.

*

Kommende fagkongress går inn for at Halvard Olsen ikke gjenvelges som Landsorganisasjonens formann, idet vi finner at hans optreden i lovkomitéen er av den art at han ikke har den organiserte arbeiderklassens tillit.

Moss Bygningsarbeiderforening.

*

Kongressen fordømmer på det skarpeste de medlemmer av sekretariatet som har medvirket til gjennomførelsen av kneblingsloven, og blir disse å avsette som tillitsmenn.

Porsgrunn Bygningsarbeiderforening.

*

Avdeling 18 av Norsk Arbeidsmannsforbund vedtok på generalforsamling den 12 august d. å. å uttale sin harme over, og protest mot Landsorganisasjonens formanns forhold ved forberedelsen av de siste kneblingsbestemmelser mot fagorganisasjonen. Vi vil i samme forbindelse påtale enkelte av sekretariatets medlemmers forhold ved samme anledning.

Vi har et bestemt inntrykk av at fagorganisasjonens øverste ledelse ikke blir betryggende ivaretatt, men gir én følelsen av usikkerhet og mistillit til organisasjonen, som virker skadelig på alt faglig organisasjonsarbeide.

I denne tid da arbeidskjøperne og de reaksjonære borgerpartier setter all kraft inn for å knekke fagorganisasjonen, må den øverste ledelse, og da i første rekke Landsorganisasjonens formann, ha arbeidernes hele og fulle tillit dersom vår kamp mot reaksjonen skal føre frem til seier for arbeiderklassen.

Halvard Olsen har etter vår opfatning ikke lenger de organiserte arbeideres tillit, og vi krever derfor at Landsorganisasjonens nuværende formann trer tilbake.

Vi uttaler håpet om at det må lykkes fagkongressen å finne den rette mann for stillingen. En mann med mot og vilje, som sikkert og uten vaklen kan føre de organiserte arbeidere i Norge frem mot målet: Arbeiderklassens frigjørelse!

Krossen Jernbanearbeiderforening, avd. 18.

*

1. Da flertallet av det nuværende sekretariat i Landsorganisasjonen har godkjent og gitt Halvard Olsen mandat til å være med å utarbeide den nye kneblingslov sammen med arbeidsskjøperne og Statens representanter, kreves disse representanter med Halvard Olsen i spissen fjernet.
2. Det forutsettes ved valg av tillitsmenn innen fagorganisasjonens ledelse, at disse ikke er interesserte i kapitalistiske foretagender.

Motivering:

Et bestemt forlydende vil vite at tillitsmenn innen fagorganisasjonens ledelse står som interesserte aktiehavere i foretagender som arbeiderne i følge sin stilling står i kampforhold til.

Sannesunds Kai- og Lagerarbeiderforening.

*

De medlemmer av sekretariatet som har gitt sin tilslutning til de av Stortinget vedtatte tvangslover fjernes, og må ikke gjenvelges i sekretariatet.

Oslo Sporveisbetjenings Forening.

*

Likeledes må kongressen på det skarpeste fordømme de medlemmer av sekretariatet som har medvirket til lovens utformning, og disse må ikke bli gjenvalgt som tillitsmenn.

Akers Veivokterforening.

*

Kongressen kan ikke gi den nuværende formann i Landsorganisasjonen, Halvard Olsen, og det øvrige sekretariat sin tillit etter deres standpunkt til den nye undtagelseslov.

Akers Elektrisitetsverks Arbeiderforening.

*

De representanter som blir valgt pålegges å støtte, eventuelt fremme forslag om at Landsorganisasjonens formann, Halvard Olsen, ikke gjenvelges.

Vi motiverer dette med hans — etter vår mening — arbeiderfiendtlige standpunkt under behandlingen av de såkalte kneblingslover.

Rikshospitalets Betjenings Forening.

*

Da den nuværende formann i Landsorganisasjonen, Halvard Olsen, ikke har den nødvendige tillit blandt medlemmene og særlig etter det siste — at han har vært borgerskapet behjelpelig med å skjærpe arbeidstvistloven i direkte strid med de fagorganisertes rettigheter.

Man skulde ikke trodd at en av arbeidernes høieste ledelse vil være med å anbefale en slik klasselov.

Vi foreslår for kongressen at Halvard Olsen og de 8 medlemmer av sekretariatet som var med og anbefalte og stemte for arbeidsfredskommisjonens innstilling i anledning skjerpelse av meglingsloven, ikke kan gjenvelges som Landsorganisasjonens tillitsmenn.

Tønsberg Jern- og Metallarbeiderforening, avd. 67.

*

Det sjokk som alle organiserte arbeidere fikk, ved å erfare at det siste forslag fra den såkalte arbeidsfredskomite, til løsning av arbeidskonflikter og avstemningsregler, også var tiltrådt av formannen i Arbeidernes faglige Landsorganisasjon, og et medlem av Det norske Arbeiderpartis stortingsgruppe, var jo lett forståelig.

Vår forening finner det derfor nødvendig at det blir sagt tydelig fra om dette, og vil derfor foreslå for kongressen:

Det flertall i sekretariatet som stemte for at denne komité's forslag skulde bli lov, kan ikke gjenvelges som tillitsmenn i organisasjonen.

Oslo Trearbeiderforening.

Fra sekretariatet:

Samtlige forslag angående valg oversendes valgkomiteén.

*

Stord Arbeiderforening foreslår at kongressen fatter følgende beslutning:

Under konflikter skal all transport til og fra blokerte bedrifter stoppes.

Som forholdet er nu hvor transporten til og fra blokerte bedrifter i mange tilfelle pågår helt uhindret, mener vi at kongressen må fatte en beslutning som klart og greit sier fra at all transport til og fra blokerte bedrifter skal stoppe.

Stord Arbeiderforening.

Valg til redaksjonskomite eller valgkomite.

Ingen fastlønnede tillitsmenn innen organisasjonen kan innvelges i redaksjonskomite eller valgkomite, da de tildels kan være inhabile i de saker som foreligger.

Akers Elektrisitetsverks Arbeiderforening.

Hovedstyret uttaler:

Forslaget tiltredes ikke.

Norsk arbeide.

Kongressen pålegger sekretariatet i samarbeide med de interesserte forbund å utrede spørsmålet om hvad der kan gjøres for å stanse unødig import, samt å få gjennomført obligatorisk merkning (med angivelse av produksjonssted) for alle innførte varer.

Oslo Trearbeiderforening.

